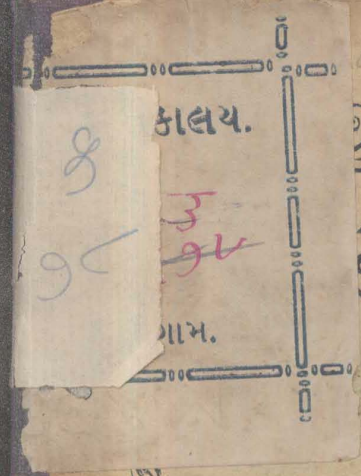

ॐ

॥ શ્રી સુખસાગર ગુરુભ્યો નમઃ ॥

ગીત રત્નાવળિ.

કર્તા,
પંન્યાસ અજીતસાગરજી ગણિ.

ૐ

॥ શ્રી ચીતરાગાય નમઃ ॥

ગીત રત્નાવળિ.

કર્તા,

પ્રસિદ્ધ વક્તા પંન્યાસ અજીતસાગરજી ગણિ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક મંડલ,

તરફથી મથુરાદાસ છગનલાલ શાહ.

પ્રાંતીજ.

વીર સંવત્ ૨૪૪૬. પ્રથમાવૃત્તિ. પ્રત ૫૦૦. સને ૧૯૨૦.

કિંમત ૦-૪-૦

શાન્તિવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં વકીલ ઇન્દિરલાલ કેશવલાલ
તથા માણેકલાલ માધવજીએ છાપ્યું.
ઠીકવા ચોકી-અમદાવાદ.

પ્રસ્તાવના.

પ્રસિદ્ધ વક્તા પંન્યાસ અજીતસાગરજી ગણિનું આતુર્ભાસ સંધના અત્યાગ્રહથી સં. ૧૯૭૩ ની સાલમાં અત્રે થતાં તેમનાં ફેટલાંક છુટાં છવાયાં પદો-કાવ્યો વાંચવાનો અમને સુયોગ પ્રાપ્ત થયો. વાંચતાં અમને એમ લાગ્યું કે આ પદોકાવ્યોનો સંગ્રહ કરી જનસમાજ સમક્ષ મૂકવામાં આવે તો વધારે લાભદાયક થઈ પડે, તેથી અમે તે સંગ્રહ છપાવવા માટે મહારાજશ્રી પાસે માગણી કરી. તેઓશ્રીએ વિના સંકોચે તે માગણીનો સ્વિકાર કર્યો, જેથી અમે તે અમૂલ્ય સંગ્રહ આ નાનકડા પુસ્તક દ્વારા વાંચકવર્ગ સમક્ષ રજુ કરવા શક્તિમાન થયા છીએ.

કવિવર્ગ હૃદયના ભાવોને કાવ્યોદ્વારા પ્રદર્શિત કરે છે. કાવ્યમાં પણ બે બેદ છે. વર્ણમેળ તથા માત્રાબદ્ધ છંદો અર્થાત્ પિંગળને અનુસરીને લખાયેલાં કાવ્યો, એ પ્રથમ પ્રકાર છે. અને બીજા પ્રકારમાં રાગ રાગણીમાં ભજન કીર્તનો, કુમરીઓ, નાટકીય રાગો, ગાયનની ધૂનો અને ગઝલો વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. દેશની ચાલુ સ્થિતિ તથા જન સમાજની વિચારણાઓને અવલોકતાં પહેલા પ્રકાર કરતાં બીજા પ્રકારને અનુસરીને લખાયેલાં કાવ્યો-પદો વધારે ઉપયોગી છે એમ અમારૂં માનવું છે. હાલના કેળવણી વર્ગમાં પણ ધણાખરા ભાગ પિંગળના જ્ઞાન ઉપરાંત રસ અલંકારના જ્ઞાનથી પણ અજાત હોય છે જેથી તેઓને પ્રથમ પ્રકારના પદની અંદર રસ ન મालુમ પડે એ સ્વાભાવિક છે.

આ પુસ્તકમાંના મોટા ભાગના પદો જુના પદોના રામને અનુસરીનેજ લખાયેલાં છે. ભાષા ધણીજ સાદી તથા સરળ છે. ભાષાની કિલ્લટા ભાગ્યેજ કોઈ સ્થળે જોવામાં આવે છે; આથી કરીને સર્વ કોઈ સહેલાઈથી તે વાંચી અને સમજી શકે છે. આમાંના ધણાંખરાં કાવ્યો સ્ત્રીઓ ગાઈ શકે તેવા રાગમાં અને તદ્દન સાદી ભાષામાં લખાયેલાં હોઈ, આ નાનું પુસ્તક તેઓને પણ ઉપયોગી છે.

આમાંનાં દરેક પદ ધાર્મિક લક્ષ્યમિન્દુથી લખાયેલાં હોઈ, તેની અંદર વૈરાગ્ય રસનું પ્રાધાન્ય જોવામાં આવે છે, છતાં ફેટલાંક પદો વાંચક વર્ગને પ્રથમ વાંચને શૃંગારિક ભાવોવાળાં લાગશે પણ ખરી રીતે તે પદો તેવાં નથી. એ પદો અધ્યાત્મશૈલીથી રચાયેલાં હોઈ તેનો અંદર

૪

અધ્યાત્મિક ભાવોને પુષ્ટિમળે ચોવા વિચારોનુંજ કથન કરવામાં આવ્યું છે. શ્રીમદ્ આનંદધનજી, ચિદાનંદજી અને યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય આદિ મહાત્માઓનાં લખેલાં આવાં ઘણા પદો આપણા વાંચવામાં આવ્યાં છે. ઉક્ત મહાત્માઓએ એ પદોની અંદર આત્માને પતિની ઉપમા અને સમતાને પતિની ઉપમા આપી અધ્યાત્મિક પ્રેમોદ્ગારો તેને પાત્રોદ્ધાર બહાર કાઢ્યા છે. મહારાજશ્રીએ પણ આ પદો લખવામાં ઉપરોક્ત મહાત્માઓની પદો લખવાની રીતિનું અનુકરણ કર્યું છે.

નિશ્ચિન જોઈ તારી વાટડી, ઘેરે આવોરે ઢાલા;
સુજ સરિખા તુજ લાખ હૈ, મેરે તુંહી અમોલા. નિશં ૧

જવહરી મોલ કરે લાલકા, મેરા લાલ અમોલા;
જયાંકે પટંતર કો તહીં, ઉસકા કયા મોલા. નિશં ૨

... ..
મિત વિવેક વાતેં કહૈ, સુમતા સુનિ બોલા;
આનંદધન પ્રભુ આવશે, સેજડી રંગરોલા. નિશં ૫

(આનંદધનજી.)

તથા

વારોરે કોઈ પરધર રમવાનો ઢાલ,
ન્હાની વહુને પરધર રમવાનો ઢાલ.
પરધર રમતાં થઇ જૂઠાબોલી, દે છે ધણીજીને આલ. વારો ૧

... ..
બાપરે પડોસણુ જુઓને લગારેક, ફેકટ ખાશે ગાલ;
આનંદધન પ્રભુ રંગે રમતાં, ગોરે ગાલ ઝખૂકેઝાલ. વારો ૩

(આનંદધનજી.)

વળી કેટલીક જગ્યાએ પદોમાં અલંકાર અને ઉપમા બરાબર આપે-
હુબ હોઈ વિષયનો ચિતાર આપણી સમક્ષ ખરો થાય છે.

ફૂર લાયકર યોધ ભોમીએ, છીનવ્યો શાન્તિદેશ;
રસ કસવતી પૃથ્વી છે જેની, તેના તમો નરેશ.
જ્ઞાન ખડ્ગ લઈ કર મધ્યે, કરો શત્રુના ભોગ;
સ્વાત્મજ્ઞાનની સાહેરે, અજીત દુઃખ સિન્ધુતેરો.

(મનવા રાજાને પ્રબોધ.)

૫

વળી

ગુરુકરુણાનું વરસે વારિધણું, ભૂમિ અન્તર ડેરી બીંગણી,
સરસ સોહાણી; વ્હાલી વર્ષાઋતુ.
ચમકે વિજળી રમરણુરૂપ સર્વદા, હરખે સાત્ત્વિકવૃત્તિ મયૂર,
રટે છે મધુર; વ્હાલી વર્ષાઋતુ.

(અધ્યાત્મ વર્ષાઋતુ.)

નિચેની લીટીઓમાં પદલાક્ષિત્ય પણ સારૂ છે:—

પગલાં ભરે કુંકુંમ ભર્યા, તું હેત સાથે બ્હેન ન્યાં;
તેનેજ નૌતમ નરભવે, મળતું સદૈવ સુચેન ત્યાં.

(શાન્તિબેનને આમંત્રણ.)

ધણાં ખરાં કાબ્યો-પદોમાં વર્ણાનુપ્રાસનો (alliteration) પણ ઉપયોગ થયેલો જોવામાં આવે છે. આવો ઉપયોગ જે જે પંક્તિઓમાં થયો છે તે તે પંક્તિઓ વાંચકના કર્ણને વધુ આદહાદ અર્પે છે.

મહારાજશ્રીનો ખાસ આશય વૈરાગ્ય, ભક્તિ, દયા, સત્ય, બ્રાતૃભાવ, શીલસેવા, જ્ઞાન વગેરે ગુણોનો લાભ મેળવવા માટેનો છે અને તેનો આશય કાવ્યો બાંધતાં જણાઈ આવે છે. મનુષ્ય ભૂલને પાત્ર છે એટલે કદાપિ કોઈ જગ્યાએ ભૂલ તો હશે પણ તેને બાબુપર મૂકી એમાં જે ગ્રહણ કરવા યોગ્ય છે તે બુદ્ધિપૂર્વક વાંચી, વિચારી, વર્તનમાં મૂકવા થોડા પણ વાંચકો પ્રયત્ન કરશે તો લેખક તથા પ્રકાશકનો પ્રયાસ સફળ થયો છે એમ અમે માનીશું.

અતિમમાં આ પુસ્તકમાં છાપાકામને લઈને તથા મુદ્ર સંશોધનાદિ કાર્યમાં જે જે ભૂલો રહી ગઈ હોય તેના માટે વાંચક વર્ગ દરગુજર કરશે એમ ઇચ્છી અત્રે વિરમીએ છીએ.

ૐ શાન્તિ.

પ્રાંતીજ (એ. પી. રેલ્લે.)

વિક્રમાર્ક, ૧૯૭૭.

આપાદ-શુક્લપક્ષ એકાદશી.

લી.

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક
મંડલ.

અનુક્રમણિકા.

અનુક્રમ નં.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧	પ્રભુસ્તુતિ.	૧
૨	જય જય અંતરંગમી, હૃદય મન્દિરમાં આવન્તરે ...	૨
૩	દયાનિધિ દીનબંધુરે કૃપામિત મહારી કાપળે ...	૨
૪	સદ્ગુરુ સ્તુતિ.	૩
૫	આત્મધન ત્રયોદશી.	૪
૬	કાળી ચતુર્દશી.	૫
૭	દીપોત્સવ પર્વ.	૬
૮	મનવા રાગને પ્રબોધ.	૭
૯	પ્રભુ ચરણમાં પ્રીતિ હળે	૭
૧૦	ત્હારું શું છે ?	૮
૧૧	મનને મનાવણી.	૯
૧૨	જીવાત્મા રૂપ વણિકને પ્રબોધ.	૧૦
૧૩	માનવ હંસને પ્રબોધના.	૧૧
૧૪	ક્ષણિક જગત આજ સત્ય કહ્યું માનજે રે ...	૧૧
૧૫	કહું એક વાત શુભ રીતની, સમગ્ર શાણ્ણી ...	૧૨
૧૬	સદ્ગુરુની શીતલ છાયા ખેન, માટે ત્યાં મન માને છે ...	૧૩
૧૭	ઉપદેશ વિષે ગરબી.	૧૪
૧૮	ગુરુદર્શન વિષે ગરબી.	૧૫
૧૯	શાન્તિખેનને આમંત્રણ.	૧૫
૨૦	ગુરુદર્શન વિષે.	૧૭
૨૧	જીવ મુસાફર જંગળી.	૧૯
૨૨	સખી શાન્ત સુધારસ પીજીએ	૨૦
૨૩	જગમાંહી જન્મીને જીવ ત્હેં શું કર્યું ?	૨૦
૨૪	આત્માને ઉપદેશ.	૨૧
૨૫	કાળના ભય વિષે....	૨૨
૨૬	આરે સંસાર અસાર છે	૨૩
૨૭	એવેરે દિવસ ક્યારે આવશે... ..	૨૪
૨૮	ભગ ભગ નર ચેતન શું ઉંઘી રહ્યા ?	૨૫
૨૯	હે પ્રભુ સાલ્ય કરોને આવી આ સગે... ..	૨૬
૩૦	હૃદયશુદ્ધિ.	૨૮

૭

અનુક્રમ નં.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૩૧	આવકને શિષ્યામણુ.	૩૦
૩૨	અભયમ.	૩૧
૩૩	કાયલડીને વસન્તનો મંદેશો.	૩૩
૩૪	પરસ્ત્રીનિષેધ વિષે.	૩૪
૩૫	આવિકાને શિક્ષા.	૩૬
૩૬	અભુધ જીવને ચેતવણી.	૩૭
૩૭	સુખ ક્યાં છે ?	૩૮
૩૮	સદ્ગુરુ રતુતિ.	૪૦
૩૯	એક અપૂર્વ ધામ....	૪૧
૪૦	સ્વાત્મસ્વરૂપ પતિને સાત્ત્વિકજ્ઞતિસ્વરૂપ સુન્દરી સ્તવે છે....	૪૨
૪૧	ગુરુદશ ન.	૪૩
૪૨	પ્રભુસાથે કર પ્રેમ હવે	૪૪
૪૩	ગુરુજીને વિનંતિ.	૪૫
૪૪	આટલી ખબર ચન્દા ગુરુજીને કહેવી.	૪૬
૪૫	અધ્યાત્મ વર્ષા રૂતુ.	૪૭
૪૬	છ રૂતુઓનો એક સાથે સંધ.	૪૯
૪૭	બાવા બાવારે અમો બાવા	૫૦
૪૮	સુમતિની આત્મા પ્રતિ વિનંતિ.	૫૧
૪૯	કાયા અને આત્માનો સંવાદ....	૫૨
૫૦	પ્રેમની પીડા તે જોને વીતી... ..	૫૪
૫૧	સંસારની અસારતા.	૫૫
૫૨	દેશનના ફંદર્મા ફસાયા	૫૬
૫૩	સાધનક્રિયામાં પ્રવૃત્ત જીવાત્મારૂપ યુવતિને પરમાત્મારૂપ પતિનો વિયોગ.	૫૭
૫૪	અરે કાઇ પ્રેમ કરો ન કરો	૫૮
૫૫	પૂર્ણ પ્રેમ લ્હાવ ક્યારે લૈશું ?	૫૯
૫૬	બહાને બહાને છેલા બહાને ત્હારી ખંસરીમાં	૬૦
૫૭	સ્રક્ષ ગાન બહાલી-મારી ગાતી	૬૧
૫૮	વિરહની વેદનાઓ કારી	૬૨
૫૯	વિજાવરીનો વિરહ.	૬૩
૬૦	આમંત્રણ.	૬૪
૬૧	બહેન બહોશમાં.	૬૫

અનુક્રમ નં.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૬૨	પાર્શ્વજીન સ્તવન. ...	૬૬
૬૩	” ” ...	૬૮
૬૪	ચારૂપ. શામળા. પાર્શ્વજીન સ્તવન. ...	૬૯
૬૫	સંમેશ્વર પાર્શ્વજીન સ્તવન. ...	૭૦
૬૬	” ” ...	૭૧
૬૭	શ્રી પાર્શ્વજીન સ્તવન. ...	૭૨
૬૮	પાર્શ્વનાથ સ્તવન. ...	૭૩
૬૯	શ્રી પંચાસરા પાર્શ્વનાથ સ્તવન. ...	૭૩
૭૦	શ્રી ભટેવાજી પાર્શ્વ સ્તવન. ...	૭૪
૭૧	મલ્લીનાથ સ્તવન. ...	૭૫
૭૨	નેમનાથનું સ્તવન. ...	૭૫
૭૩	નેમજીને રાજુલની વિનંતિ. ...	૭૬
૭૪	શ્રી મહીજીન સ્તવન. ...	૭૭
૭૫	૪૩૨ ગઢ ઉપરના શ્રી શાન્તિનાથનું સ્તવન. ...	૭૮
૭૬	શ્રી શાન્તિજીન સ્તવન. ...	૭૯
૭૭	શીતલજીન સ્તવન. ...	૮૦
૭૮	ધર્મ જીનેશ્વર સ્તવન. ...	૮૧
૭૯	અમારી જન્મગાની આ. ...	૮૧
૮૦	અમારું કર્તવ્ય અને અમો. ...	૮૨
૮૧	જગતમાં આવી શું કીધું ? ...	૮૩
૮૨	જગતસ્વરૂપ. ...	૮૪
૮૩	પ્રભુજી સત્ય છે. ...	૮૫
૮૪	વિષયસુખ. ...	૮૬
૮૫	દુનિયાનું ક્ષણિક સ્વરૂપ. ...	૮૬
૮૬	મિત્રને સત્યતા ...	૮૭
૮૭	હવે પાછા નથી જળવું. ...	૮૮
૮૮	કમલની એક કલિને ભ્રમરનો ગુંગરવ. ...	૮૯
૮૯	સન્મતિ સ્વરૂપ એક સુન્દરીને. ...	૯૧
૯૦	એક શુકને. ...	૯૨
૯૧	રોગ ગ્રસ્ત શરીરની અસ્વસ્થતા. ...	૯૩
૯૨	મૂર્તિપૂજન મહિમા. ...	૯૫
૯૩	શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર પટકમિદમ્ ...	૯૬

ॐ

अर्हम्

श्री वीतरागाय नमः

शुद्धदेव तत्त्वना दर्शक सद्गुरुना चरणकमलमां नमस्कार.

प्रभु स्तुति.

(१)

સૌરઠની ટુમરી.

(હું તો જળ ભરવાને ગઈતી જમુના કાંઠમાં રે)

જય જય પ્રેમ મૂર્તિ ! પરમાત્મન, પ્રેમ પ્રસારજોરે,
જય જય મન મોહન મહાત્મન ! સ્તુતિ સ્વીકારજોરે. જય જય ૦ ૧
મહાવીરછો તન મન ધન મહાર, આપ વિના કયાં અર્જ ઉચાર,
ધરવા ધ્યાન તમારું જહાલ વધારજોરે. જય જય ૦ ૨
અનેક જાતના ભયથી ભરીયો, આ ભય છે દુઃખ કેરો દરિયો,
એની હું મહારાજ ! લહરીઓ વારજોરે. જય જય ૦ ૩
મન છે મર્કટ જેવું જણાતું, તજણાના પુરમાંહિ તણાતું,
તુમ શુભ ઘડી નથી ગાતું, એ ન વિસારજોરે. જય જય ૦ ૪
ઉદ્ભવતા સંકલ્પ હજારો, આવે નહિ ગણતાં કંઈ આરો,
ધત્યાદિ વિચારો પ્રભુજી વારજોરે. જય જય ૦ ૫
કોટી વશા જાણું જગ કાચું, સમજાણું તુમ શરણું સાચું,
તો ખીજે કયાં જાણું બાળ સુધારજોરે. જય જય ૦ ૬

(૨)

અમને એટલું આપો જનવર, નાથ નિરંજન પ્રિય પરમેશ્વર,
અજીત શિરપર શાન્તિ દયા વિસ્તારજોરે. જય જય૦ ૭

(૨)

(રાગ ઉપરનો.)

જય જય અંતરજામી, હૃદય મન્દિરમાં આવજોરે,
જય જય મહાવીર સ્વામી, શાન્તિ સુધા વરસાવજોરે;
ભાવે તવ ભક્તિ નથી થાતી, વિકલ વૃત્તિઓ જ્યાં ત્યાં થાતી,
શાન્તિ નથી સોહાતી લક્ષે લાવજોરે. જય જય૦ ૧
વળગે છે બહુ આધિ વ્યાધિ, સાધી શકું નહિ એથી સમાધિ,
રાખી આત્મ ઉપાધિ પ્રીત પ્રગટાવજોરે. જય જય૦ ૨
યમ નિયમાદિક યોગ ન જાણું, મિથ્યા માયામાં હું માણું,
આપો અનુભવ રાણું ભજન કરાવજોરે. જય જય૦ ૩
પંચ વિષયમાં હું પકડાણું, જીઠી જાળવિષે જકડાણું,
હવે ધરા ! અકળાણું સુખ સોહાવજોરે. જય જય૦ ૪
સફલ કરો જન્મારો મહારો, બહાલમ મારી વિપત વિદારો,
અજીતનાથ તમારો સાથ નિભાવજોરે. જય જય૦ ૫

(૩)

(દારકાંના વાસીરે અવસર બહેલા આવજોરે—એ રાગ)

દયાનિધિ દીનખંધુ રે કુમતિ મહારી કાપજો,
એ કુમતિથી થયો અતિ હેરાન, એ કુમતિથી ભુલ્યો પોતાનું ભાન. દયા૦ ૧
કામ ક્રોધ મદ મોહરે, લીધી મહારી લાજને,
જોઈ રહો તો જોવાય કેમ જનેશ ? દયા૦ ૨
અભયવરદ હે ઈશ્વર રે ! શાન્તિ દિલમાં સ્થાપજો,
તમ કંઠાએ સર્વ વિપત્તિ તણશ. દયા૦ ૩
સુખ સિન્ધુ હે સ્વામિરે, સ્વારથીઓ સંસાર છે,
માત તાતને પુત્રાદિક પરિવાર. દયા૦ ૪
આપ ચરણ આજેથીરે, અનન્ય ભક્તિ આપજો,
મનમોહનજી વાલમ પ્રાણ આધાર, દયા૦ ૫

(૩)

જે રીતે જીવજીજીરે, પ્રસન્ન પૂરણ થાઓ છા,	
તે તે રીતો સમજવો તો સારી વાત.	દયા૦ ૬
શરણાગતના સ્વામીરે, અવગુણ સર્વ ઉથાપજો,	
આપ ચરણમાં સત્યુષ્ઠ છે સાક્ષાત.	દયા૦ ૭
ભવ અટવીમાં ભુલ્યોરે, ભટકાણો ભગવાન હે !	
ભગવત તારૂં ભાવે ભજન નવ થાય.	દયા૦ ૮
આવી અજીતના હૃદયેરે, અખંડના વાસી થજો,	
પુનઃ પુનઃ હું પડું તમારા પાય.	દયા૦ ૯

(૪)

સદ્ગુરુ સ્તુતિ.

રાગ માઢ.

(વીરા વેશ્યાના ચારી ભાભી હમારી ઉભા અટારી—એ રાગ)

છાજી પ્રાણના પ્યારા, સુખ કરનારા, દુઃખ હરનારા, જ્ઞાન દાતા ગુરૂરાય,	
શિરછત્ર હમારા, ગુણ તમારા, શિવ વરનારા, અજીત સાગર ગાય. ટેક	
આપ ચરણરૂપ સુખદ કમલમાં લુખ્ય થયો મન ભૂંગ,	
જ્ઞાન સ્વરૂપી મધુરસ પીને ઉપજાવું પરમ ઉમંગરે;	
સોહ મંત્રની ધારા, રટી રહ્યા સારા, ભવ ભાગનારા, સદ્ગુરૂ	
પૂર્ણ પ્રભાવ. છાજી૦ ૧	
સ્વાત્મ સ્વરૂપમાં છા પરિપૂરણ જાણી જણાવન હાર,	
મોહ મહારણ્યમાંહિ ભટકતા જનના ઉદ્ધારનારે રે;	
મારા નયનના તારા, રહો નવ ન્યારા, દુઃખહરનારા, લાળી લાળી	
લાગું પાય. છાજી૦ ૨	
દશ દિશમાંહિ સદા જયકારી કીર્તિ ધ્વજ ફેરકાય,	
પૂર્ણ દયાલુ કૃપાલુ ગુરૂજી દેખીને દીલ હરખાય;	
બ્રહ્મચર્ય ધરનારા, સમાધિમાં સારા, દુઃખ હરનારા, સ્મરતામાં	
સુખ થાય. છાજી૦ ૩	
દેશ વિદેશના સજ્જનગણને આપતા આત્માનન્દ,	
સંસાર તાપે તમે પ્રાણિના શાન્તિદાતા જેમ ચંદ;	
મારી અરજ સુણનારા, દ્વેષાભિના તારા, દુઃખ હરનારા, વિપત્તિ	
કરતા વિદાય. છાજી૦ ૪	

(૪)

અસખ નિરંજન એક અગોચર નિર્મલ આત્મ પ્રદેશ,
સમતા રૂપ સુન્દરીના સ્વામી ચિદ્ધન પૂર્ણ પરેશ રે;
ધ્યાન તેવું ધરનારા, મદ દળનારા, દુઃખ હરનારા, જયવન્ત
રહેજે સદાય. છાંદ ૫

કરગરી કહુ છું હે સદ્ગુરુ પ્રેમ થાજે પ્રસન્ન,
કોડે કોડે નિત્યે કરશું આપ તણાં દરશન રે;
હૃદયમાંહિ રહેનારા, જ્ઞાન દેનારા, દુઃખ હરનારા, આપ
વિજય વર્તાય. છાંદ ૬

મુ'બારક,

इति शिवम्

મુનિશ્રી અજીત.

(૫)

આત્મધન ત્રયોદશી.

(ધીરાની કાફીનો રાગ.)

ધનતેરશને દહાડે રે, ધન્ય દિન ધન્ય ઘડી,
આડી અવળી વાડે રે, કેમ મરું હું માંહે ધડી. એ ૧૬.
ગુરવાણીરૂપ મહાસક્ષીને, લગી લગી લાગું પાય,
અક્ષય સુખની અધિપતિ તુજ, સ્મરણ કરું છું સદાય;
ક્ષાયિક સુખ નવ માગું રે, સત સુખની દ વેલા વડી. ધન ૧
ધન વૈભવ ઇત્યાદિક માંહે, લાગ્યો ક્ષાયિક ભાવ,
આવણુ માસ તણાં વાદળ સમ, સઘળા વિશ્વ ખનાવ;
કાયા જાણી કાચીરે, પ્રભુમાં મારી દષ્ટિ પડી. ધન ૨
બીજી અરજ કરું છું પ્રેમ, ખસવા શ્રી જીનરાય,
પ્રાપ્ત થવા શ્રી આત્મ પ્રભુને, સાચી કરજે સહાય;
હે ઇશ્વર ! ભવ અટવી રે, રજની દિન રહ્યો રખડી. ધન ૩
જીવ પશુપર પ્રેમ કરીને, રંગ પાકો રંગ,
જ્ઞાન રંગ નવ જાય કદાપી, ઉપજે ઉર ઉમંગ;
હુદર કરી શોભાવું રે, કાપું ભવખંધ કડી. ધન ૪

(૫)

સાચા રત્ન તણી દે સંગત, પ્રભુપદમાં દે પ્રેમ,
 સાચા શાસ્ત્ર વિષે દે મહા, જેમાં કુરાળ ક્ષેમ;
 ભગવતજીને ભજતાં રે, આળસ ઉંઘ રહે ન અડી. ધન૦ ૫
 જ્યાં ત્યાંથી સદ્ગુણ શોધવજે, અવગુણનું નથી કામ,
 અવગુણ જે અવલોકાવીશ તો, ઠરીશ નહિ કોઈ ઠામ;
 અજીત નાથની નિત્યે રે, દૃઢથે કરજે મૂર્તિ ખડી. ધન૦ ૬

(૬)

કાલી ચતુર્દશી.

(રાગ ઉપરનો)

સુખ કરતી દુઃખ હરતી રે, આવી કાળી ચતુર્દશી,
 જીવન તહારી મૂર્તિ રે, રહેજે મારે હૈડે વશી. એ રેક.
 નમું નમું હું નેહ કરીને, ભય હરતા ભગવાન,
 વીર્ય તણી વૃદ્ધિ કરવાને, વિમલ આપ વરદાન;
 સુકૃત કાંઈક કરવા રે, હિંમત ધરીએ કમર કસી. સુખ૦ ૧
 અનન્ત ભવની વિપદ ભરેલી, કામના જ્યાં લય થાય,
 જ્ઞાન રૂપ એ મહાકાળીને, જીવ પશુ હોમાય;
 એક અચાનક એમાં રે, પ્રગટે રૂપ વિમલ વિલસી. સુખ૦ ૨
 અજ્ઞાની અજ્ઞાન ભરેલા, સમજે નહિ એશાન,
 જીભ વિનાના દીન જીવના, પગમાં લેછે પ્રાણ;
 એથી દુઃખમાં કુબેરે, ફાવે તેવા ફેદે ફસી. સુખ૦ ૩
 પંચ ભુતની મધ્ય ખિરાજી, જપું મંત્ર જયકાર,
 અર્પણ કરવું શરીર રહેજમાં, નથી દેહ દરકાર;
 ત્રિભુવનપતિ થાવું રે, મન ? ખરવત ના જાળે ખરી. સુખ૦ ૪
 પ્રભુ પ્રેમની કેફ પીધને, ભુલું દુઃખનું ભાન,
 આત્મ જ્ઞાનની અલખ ખુમારી, મધ્ય રહું મસ્તાન;
 અજીતનાથ અવલોકું રે, અનુભવ માંહિ વાસો વશી. સુખ૦ ૫

(૬)

(૭)

દીપોત્સવ પર્વ (દીવાળી પર્વ.)

(રાગ ઉપરનો.)

દીવાળીને ભાળીરે, આજ મને આનન્દ અતિ,
 જોઈ છું જયશાળીરે, પુરણ મહારા પ્રાણપતિ—એ ટેક.
 પરમાત્માના નામસ્મરણની, પ્રગટાવું દીપમાળ,
 અધિકાર સહુ અલગ કરીને, દેખું દીન દયાળ;
 પૂણું પ્રેમી પુષ્પેરે, રહે ન ખામી એક રતિ. દીવાળીં ૧
 પછી પૂણું હું માત શારદા, દો સાચી વિધાય,
 સાચી વિધામાં સુખ સાચું, હૈડું જ્યાં હરખાય;
 કાચીમાં સુખ કાચુ'રે, મેળવવા નથી મારી મતિ. દીવાળીં ૨
 પ્રેમે લેખ લખું હૈડાપર, પ્રથમ નમી ગણરાય,
 પ્રભુ ભક્તિના ભાવો પેખી, દીલમાં સુખ દેખાય;
 અમુદય દહાવો લેતારે, ચિરલા જગના જોગી જતી. દીવાળીં ૩
 વિધવિધ પ્રાણાયામ કરી કરું, નાદાનુસંધાન,
 ફટ ફટાકા કેરા ઠામે, ગાઉં અનહદ ગાન;
 આગમ જણે જ્ઞાનીરે, ગમારની ના પહોંચે ગતિ. દીવાળીં ૪
 ભાત ભાતનાં કરું ભોજનીયાં, સાધનરૂપ સુખધામ,
 પીરસું મહારા પ્રેમીજનને, બેસે નહિ એક દામ;
 સાધન તો છે સુદરેરે, ક્ષેમ સદા ન સ્વદય ક્ષતિ. દીવાળીં ૫
 જે દિન થાય ભજન ભગવતનું, તે દીવાળી દીન,
 જે દિન થાય નહિ સમરણ તે, છે દીવસ છિન્ન ભીન્ન;
 અછત પ્રભુ નૌતમતારે, પહેલી આવી જાણી નહતી. દીવાળીં ૬

* ઇન્દ્રિયોત્તો અધિપતિ આત્મા.

(૭)

(૮)

મનવા રાજાને પ્રબોધ.

(રાગ ઉપરનો)

મનવાજી મહારાજને, વિચારીને રાજ્ય કરે,
 દેશ તમારા ઝાઝારે, જીતી જીતી કબજ કરે—એ ટેક
 ફૂર ભયંકર ક્રોધ લાલીએ, છીનવ્યો શાન્તિદેશ,
 રસ કસવતી પૃથ્વી છે બેની, તેના તમે નરેશ;
 એ મેળવવા માટે રે, હૈડામાંહિ હામ ધરો. મનવા૦ ૧

હિંસા ચોરે છુટી લીધો, અહિંસા ક્રોધ અનુપ,
 પૈસાવિણ પાયમાલ થયા છો, ભીખારી છો મૂલ ભૂપ;
 પોઠે કેમ પાલવશેરે, લગલગ આવી પહોંચ્યો મરો. મનવા૦ ૨

મુખ દેનારી પ્યારી તમારી, નિવૃત્તિ જે નાર,
 પ્રવૃત્તિના ફેદે ફસીને, ત્યાગી છે આ વાર;
 જરા વિચારી બેશોરે, દુષ્ટો વિમલ જલનો ઝરો. મનવા૦ ૩

જપ તપ યમ નિયમાદિક સાધન, પ્રિયકર પ્રાણાયામ,
 એ સર્વે પરિવાર તમારો, કીધો ફનામુકામ;
 દુઃખના છે આ દહાડા રે, રાજ્ય પ્રાપ્તિને પથ પરવરો. મનવા૦ ૪

મોંઘામાં મોંઘો આ માનવ જન્મ તણો છે જોગ,
 જ્ઞાન અર્જન લઈને કર મધ્યે, કરો શત્રુના ભોગ;
 આત્મ જ્ઞાનની સ્હાણેરે, અજીત દુઃખ સિંધુ તરો. મનવા૦ ૫

મનનો બોધક મુનિ અજીતસાગર.

(૯)

પ્રમુ ચરણમાં પ્રીતિ હજો.

(રાગ ઉપરનો)

પ્યારા આત્મ પ્રભુનારે, પદમાં મારી વૃત્તિ હજો,
 વિપયતણી વહિલકારે, બળી જળી ભસ્મ થજો—એ ટેક.

(૯)

કુખદાયી ભક્તિ હું સાધું, પ્રસન્ન થજો પરમેશ,
 ભવ ભ્રમણ કીધું મહેં ભારી, દેખ્યા દુઃખના દેશ;
 હવે પ્રભુ એમાંથી રે, નિભાવવા કરૂં પ્રહજો. ખ્યાસ૦ ૧
 નેમિનાથને નમન કરૂં છું, પૂજું પારસનાથ,
 શાન્તિનાથનું સ્મરણ કરૂં છું, સેવું મહલીનાથ;
 વિનવું મહાવીર સ્વામી રે, નેહ કરીને નિભાવજો. ખ્યાસ૦ ૨
 કરૂં કરજો હે કરૂં કરૂં ! સમતા સ્ત્રીના કંથ,
 વિકલ રાનમાં કાંઈ ન સૂએ, નાવે નજરે પંથ;
 દયા કરી આ દીનને રે, સિધ્ધો માર્ગ સુઝાવજો. ખ્યાસ૦ ૩
 સિદ્ધ મુનિવર સેવિત આત્મા, આપો વિનય વિવેક,
 આત્મ અનાત્મપણું જોવાને, આપી સાચી ટેક;
 સદ્ગુણ સિંધુ ઈશ્વર રે, નજરથી ન્યારા ના થજો. ખ્યાસ૦ ૪
 શબ્દાવધે તો હશે ભિન્નતા, લક્ષ ન જાઓ લગાર,
 લક્ષવિષે લાખેણો લહાણો, અંતર મુખ આગાર;
 અજ્ઞત વિમલની વાંચા રે, સનેહી સજ્જન સાંભળજો. ખ્યાસ૦ ૫

(૧૦)

હારું શું છે ?

(રાગ ઉપરનો)

ચેતન ચેતી લેજે રે, શું દુનિયામાં છે તહાઈ,
 મસ્ત થઈ માયામાં રે, માની બેઠો છે મહાઈ—એ ટેક.
 બંધ થશે નાડીની ગાડી, બંધ થશે દશ દ્વાર,
 દુનિયા દુઃખદાયી દેખાશે, ખ્યારી કરશે પુકાર;
 કુંવર રડે એક કોરે રે, કોઈ ન સાથે ધાનાઈ. ચેતન૦ ૧
 જોખન તે તો જલનો ગાંઠો, વીણસતાં નહિ વાર,
 જાણુ વિજળીનો ઝખકારો, ઝટપટ ચાલી જનાર;
 પાછો નહિ વળવાનો રે, માટે કર સુકૃત સાઈ. ચેતન૦ ૨
 ધન પણ કોઈ પુરૂષની પાસે, ઠરે નહિ એક ઠામ,
 પાંડવ પાંચે નૃપના પુત્રો, ગયા ત્યાગી વન ધામ;
 માટે ત્યાં શું મહોત્સુ રે, અંદરપેટે અધાઈ. ચેતન૦ ૩

(૯)

મોઢાં મોઢાં મદિર મૂકી, મૂકી મનહર બાગ,
 માલ ખજના મંડપ મૂકી, તથા પૈસા પોશાગ;
 મોઢા મોઢા મહીપતિ રે, ચાલ્યા તથા વિતતે ચાડ. ચેતન૦ ૪
 ધનને ભાળી ભરમાઈશ ના, ભરમ એજ છે ભૂલ,
 ટકયું નથી ને નથી ટકવાયું, પ્રાણાન્તે પ્રતિકૂલ;
 જાણું તથા જાતે રે, સાથે નથી જનાડું. ચેતન૦ ૫
 તનડું તે પણ કાચો ઘટ છે, ફેટ દઈ ફુટી જાય,
 એ રીતે ફુટી જનાડું, તેમાં શું તલસાય;
 ત્યાંજ સુધી એ તહાડું રે, ચિતામાં છે ચઢનાડું. ચેતન૦ ૬
 ખોરી ખોરી સખત ઘાવથી, ભરમ કરે તન ભાઈ,
 સળગી જશે સ્વદેષ સમયમાં, સાચી નથી સગાઈ;
 ફરી કદી નથી મળવું રે, કર્મસાથ સંચરનાડું. ચેતન૦ ૭
 ત્રાહ્ય ત્રાહ્ય પોકારે પ્રાણી, કીધાં નહિ શુભ કાળ,
 એનાં ફળને અનુભવું છું, અરે અરે કહી આજ;
 પીડા પુરણ દે છે રે, આ દુઃખ કોને ઉચ્ચાડું. ચેતન૦ ૮
 ગાડી ઘોડા લાડી વાડી, હીરા માણેક હાટ,
 એ કોઈ જીવ સંગાથ ન આવે, નાવે પૃથ્વી પાટ;
 અન્ત સમે સહુ અળગું રે, સહાય ન કોઈ કરનાડું. ચેતન૦ ૯
 જુડા જગની સગાઈ જુડી, જુડો જગનો પ્રેમ,
 સાચું છે નિજ આત્મ શરણું, આત્મ ભજનમાં ક્ષેમ;
 સમજ સાચું એવું રે, પ્રભુ ભજન કરજો પ્યાડું. ચેતન૦ ૧૦
 શ્રીમદ્ સદ્ગુરુ કેરા જ્ઞાને, સમજ્યો સત્ય સ્વરૂપ,
 અજીતસાગર થયો હવેથી, ભૂપ તણો પણ ભૂપ;
 હૈડું તો હરખાયું રે, સમજી સ્વાત્મ સ્વરૂપ સાડું. ચેતન૦ ૧૧

(૧૧)

મનને મનાવળી.

સમજ લે મન સમજ લે મન, સવળી વાટે ચાલરે,
 કર પ્રભુ સંગાથે પ્રીતડી, શીર કોપી રહ્યો છે કાળરે—ટેક.
 આશુખ્ય એળે ચાલીયું, થયાં વધ પાંચ પચાસરે,
 પણ ધર્મસાધન નવ કર્યું, થવા વખત આવી ખલાસરે. સમજ૦ ૩

(૧૦)

માનવભવ રૂપ દિવસ છે જ્યાં, તેજ સાત્ય જણાયરે,
 અન્ય ભવ રૂપ રાત્રિમાંહી, કારજ કાંઈ ન થાયરે. સમજી ૨
 જીકા જગની જીડી બાજી, જીકો જગતનો પ્યારરે,
 માત તાતને ભ્રાત જીકાં, જીકો સકલ સંસારરે. સમજી ૩
 આવજી માસની વાદળી, હજી મળી વળી વેરાયરે,
 આ સંગ સંસારી તણો તે, દરીયે ડુબી જાયરે. સમજી ૪
 માડું માડું શું માને ભાઈ ? આપણું કોઈ ન થાયરે,
 તણ ચાલવું છે અન્તમાં ત્યાં, કોઈ ન આવે સહાયરે. સમજી ૫
 પરમધોર સ્વરૂપ જેહવું, દેખતાં હર થાયરે,
 એવે મસાણું કેંકના તન, ઉપર લાગી લહાયરે. સમજી ૬
 કરે રૂદન પરિવાર આખો, યૈરી કરે હાય હાયરે,
 મિત્રો આવી મસાણું સુધી, ભસ્મ કરી ઘર જાયરે. સમજી ૭
 બે ત્રણ દિવસ ચાલીયા, કયો કારમો કકળારે,
 વહી જતાં અતિ આંસુ આંખે, ઉર ભર્યા ઉચ્ચારે. સમજી ૮
 એથી અધિક દિન ચાલીયા, હવે થયા પાંચ છ સાતરે,
 દશ પંદર વીશ પચીશ પછી થયો, માસ પણ ભલી ભાતરે. સમજી ૯
 રોવું ફૂટવું બંધ કીધું, નામ પણ કયું બંધરે,
 વર્ષ પછી તો વાત બંધજ, ચેતી લે ચિત્ત અંધરે. સમજી ૧૦
 કરી કૂર કાર્યો મઠ ભર્યાં, ભલે આણુશો અભિમાનરે,
 ઉઠી જવું અન્તમાંહી, નથી રહેવાનું નિશાનરે. સમજી ૧૧
 ચેત ચિત્તમાં ચેત ચિત્તમાં, આતમસહ કર હેતરે,
 નથી નક્કી જીવતરની ઘડી, કર કુબુદ્ધિ સાથ કુહેતરે. સમજી ૧૨
 સારી કરણી સાથ આવે, સાચું સ્વાત્મ સ્વરૂપરે,
 અજીતસાગર સમજી ઘટમાં, આનંદ રૂપ અનૂપરે. સમજી ૧૩

(૧૨)

જીવાત્મારૂપ વણિકને પ્રવોધ.

(રાગ ધનાશ્રી.)

સમજી કરો વ્યાપાર, વ્યાપારી સમજી કરો વ્યાપાર—એ ટેક.
 મૂલ મૂડી તમે ખોશો નહિ જે, છે માનવ અવતાર—વ્યાપારી ૦ ૧
 મૂલ મૂડીનું વ્યાજ કરી દેશો, તો પામે ભવપાર—વ્યાપારી ૦ ૨

(૧૨)

ઉત્તમ વસ્તુની ભરી દયો દુકાનો, નવનવી વિવિધપ્રકાર—વ્યાપારી૦ ૩
સંતસમાગમ માણેકમોતી, હાટક પ્રભુના ઉચ્ચાર—વ્યાપારી૦ ૪
કામ ક્રોધ એ અનાદિ પદારથ, છે દુઃખરૂપ અપાર—વ્યાપારી૦ ૫
પ્રભુ કૃપાનો ભરી દયો ખળનો, એ છે અખુટ ભંડાર—વ્યાપારી૦ ૬

(૧૩)

માનવહંસને પ્રવોધના.

(:ગરબી)

(મને મૂકીને ગયો છે મારો છેલ્લડારે—એ રાગ.)

માનવહંસ ઉડી જશો કયા દેશમાંરે,	
તેનો ખ્યાલ જરા હાલ કરો કાં ન જરા ધ્યાન.	માનવ૦ ૧
વિના સાર આ અસાર પથિકાશ્રમેરે,	
આવી ઘેન મધ્યરેન, મોહ કેરી છે નિદાન.	માનવ૦ ૨
મધ્યરાત છે ન ભાન વિકટ પંથતુરે,	
કામ ક્રોધ મોહ મગર રહે કૂર ભરપુર.	માનવ૦ ૩
જરા જો વિચારી કોણ તેમાં તાહરેરે,	
વિના સહાય કેમ થાય ના જવાય જ્યાં નિશાન.	માનવ૦ ૪
જવા આશનો ઉલ્લાસ ખાસ ઉરમાંરે	
સંત તણા પ્રહો હાથ અછત નાથ છે જર.	માનવ૦ ૫

(૧૪)

રાગ ઉપરનો. (ગરબી બીજી)

ક્ષણિક જગત આજ સત્ય કહું માનજેરે,	
ઘરખાર દિલદાર નિજ ચાર છે અસાર.	ક્ષણિક૦ ૧
અન્તકાલ ઉઠી જાતુ જરર એકલુરે,	
માને મારૂં આ તમારૂં આ નહારૂં આમાં પ્યાર.	ક્ષણિક૦ ૨
ભાસે પાણીમાં પરપોટડા નવા નવારે,	
દેદ લેઈ દુટી જાય નવ થાય જરીવાર.	ક્ષણિક૦ ૩
ઉગે રંગ નવરંગના આકાશમાંરે,	
પગ એકમાં વેરાય કરો હાય ઘડીવાર.	ક્ષણિક૦ ૪
મૂકી શોક કરો શોખ પ્રભુ નામનારે,	
મહે અછત અરે ભ્રાત ? સ્મરો શાન્તિ ધરી પ્યાર.	ક્ષણિક૦ ૫

(૧૨)

(૧૫)

૫૬ (રાગ ગરબી) ગડુંડી.

(જેણે ગાયા ગોવિન્દ ગુણુ ધન્ય જનમ ધરી આ-એ રાગ.)

કડું એક વાત શુભ રીતની, સમજે શાણી,	
સુંદર છે આતમહીતની, સમજે શાણી.	૧
કદી વદીએ જુઠાં વેણુ નહિ, સમજે શાણી,	
ખનીએ દુઃખનાં કદી દેણુ નહિ, સમજે શાણી.	૨
સ્વચ્છ સદા દિલ રાખવું, સમજે શાણી,	
વળી પ્રિયકર ભાષણુ ભાખવું, સમજે શાણી.	૩
કદી દુભવો નહિ પર પ્રાણને, સમજે શાણી,	
ઘડી લેવાં સુખનાં લહાણને, સમજે શાણી.	૪
આતમ સરખા સહુ આતમા, સમજે શાણી,	
પ્રિય કરી લેવા પરમાતમા, સમજે શાણી.	૫
પિયરે સેવા નિજ તાતની, સમજે શાણી,	
માનવી આજ્ઞા વળી માતની, સમજે શાણી.	૬
મોટાને આદર આપવો, સમજે શાણી,	
નહિ નીતિ પંથ ઉથાપવો, સમજે શાણી.	૭
સંપૂર્ણ સેવા નાથની, સમજે શાણી,	
છે કર્મરેખ જે સાથની, સમજે શાણી.	૮
પતિના દુઃખમાંહિ દુઃખી થવું, સમજે શાણી,	
પતિના સુખમાં સુખીયાં થવું, સમજે શાણી.	૯
જીલદાર સાફ રાખો સદા, સમજે શાણી,	
નહિ મલિનતા રાખો કદા, સમજે શાણી.	૧૦
કલેશ કદી કરીએ નહિ, સમજે શાણી,	
નિજ કુળનો વેષ તજે નહિ, સમજે શાણી.	૧૧
પિતાનું કુળ અજવાળીયે, સમજે શાણી,	
અંતરના દોષો ટાળીયે, સમજે શાણી.	૧૨
અશ્વતસાગર મુનિ ઉચરે, સમજે શાણી,	
જો પાળે તો નક્કી તરે, સમજે શાણી.	૧૩

(૧૩)

(૧૬)

ગહુલી.

(અચ્છે મચ્છે કારેલી-એ રાગ.)

- સદ્ગુરૂની શીતલ છાયા યેન, માટે ત્યાં મન માને છે,
તન મનના તાપ છુટાયે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે. ૧
- આતમધન ત્યાં પરખાયે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે,
પરમાતમ રૂપ આગખાયે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે. ૨
- છે સત્ય માર્ગની વાતો યેન, માટે ત્યાં મન માને છે,
જ્યાં મોહશત્રુની ઘાતો યેન, માટે ત્યાં મન માને છે. ૩
- છે ઉત્તમ અહિં સત્સંગ યેન, માટે ત્યાં મન માને છે,
નથી દુષ્ટ જનોની સંગત યેન, માટે ત્યાં મન માને છે. ૪
- નિત્ય નવલો રનેહુ ત્યાં ઉપજે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે,
શાન્તિની વર્ષા વરષે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે. ૫
- નથી શોક તણું તો નામજ યેન, માટે ત્યાં મન માને છે,
દરશાયે આતમ ધામજ યેન, માટે ત્યાં મન માને છે. ૬
- ઉપદેશ સરસ ત્યાં થાયે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે,
જ્ઞાનમાર્ગનો દેશ ગવાયે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે. ૭
- છે સત્ય દીપક ત્યાં કરીયા યેન, માટે ત્યાં મન માને છે,
સત્સુખના ભરિયા દરિયા યેન, માટે ત્યાં મન માને છે. ૮
- અંતર સુખના દરખારો યેન, માટે ત્યાં મન માને છે,
દેખાડે સાચાં દ્વારો યેન, માટે ત્યાં મન માને છે. ૯
- મને ત્યાં વિશ્વાસ વર્યો છે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે,
સુણી યોગ ઉલ્લાસ વર્ષો છે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે. ૧૦
- પાપક્ષય નિશ્ચય થાયે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે,
શ્રી પુણ્ય ધનુ પ્રગટાયે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે. ૧૧
- ત્યાં દૃઢ્યે પ્રભુજી રહેશે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે,
અજીતસાગર જ્ઞાનજ દેશે યેન, માટે ત્યાં મન માને છે. ૧૨

(૧૪)

(૧૭)

ઉપદેશવિષે ગરવી.

(અલખેડી રે અંબે માત જોવાને જઠએ—એ રાગ.)

કરી ગુરુ સંગાથે પ્રીત, પ્રભુ પંથે જઠએ;
 જુહી આ જગનો રીત, ત્યાં શું હરખાયે—એ ટેક.
 જો તુજને અભિમાન હોય કે, છે સુતનો પરવારજો;
 તો આ ભુ'ડભણી દષ્ટિ કર, બાળક બાર અઢાર ત્યાં શું ૦ ૧
 હોય હૃદયમાં અર્પ એમ કે, સુંદરી છે બે ચાર જો;
 તો જો કુકડાને કામિનીનો, દશ પંદર શણગાર. ત્યાં શું ૦ ૨
 કોથ કરીને જો કુલે કે, બુજસમ કોધી ન કોધ જો;
 તો આ સાણસડે પકડેલો, સર્પ દુઃખી લે જોધ. ત્યાં શું ૦ ૩
 કામીપણ જોઈ રીજે તો, તેમાં નથી કંઈ સાર જો;
 તુજ કરતાં છે અર્થ પ્રાણીમાં, વાણકરણ અપાર. ત્યાં શું ૦ ૪
 રૂપ વિષે પણ રાગ કરે તો, તુજ કરતાં રૂપવાન જો;
 બળી જળીને રાખ ગયા થઈ, ઘટ ધરતા ગુમાન. ત્યાં શું ૦ ૫
 ઘર મોટા રંગેલાં જોધ, હૈડામાં હરખાય જો;
 એ ઘર આ અવનિપર મૂકી, ચાલ્યા મહાજનરાય. ત્યાં શું ૦ ૬
 પરદારાપર પ્રેમ કરીને, હૃદયમાં રીઝાય જો;
 રાવણ રાજ રણ રડવડીયો, એતે ક્યમ ભૂલાય. ત્યાં શું ૦ ૭
 જોખન ખીલ્યું નજરે જોધ, મનમાંહિ મક્કાય જો,
 તો જો આ ઘરડી ડાશીથી, ધીમે ધીમે ન ચલાય. ત્યાં શું ૦ ૮
 તેને પણ એકદિન તુજ જોવો, જોખનનો ઝણકાર જો;
 પ્રાપ્ત હોતો પણ તાળી દધને, જાતાં ન લાગી વાર. ત્યાં શું ૦ ૯
 રાત્રિ તુજ કાપે છે આયુષ્ય, દિને ધુમે શિર કાળ જો;
 ક્ષણભંગુર આ જગની માયા, અંતે છે વિકાળ. ત્યાં શું ૦ ૧૦
 એવું સમજ પામર જીવ તું, કર પ્રભુ સાથે પ્યાર જો;
 અજીતસાગર સદ્ગુરુ સંગે, જઠએ ભવજળ પાર. ત્યાં શું ૦ ૧૧

મુ'ખઈ.

તારીખ ૧૧-૧૧-૮૧

(૧૫)

(૧૮)

ગુરુદર્શનવિષે ગરબો.

(રાગ ઉપરનો.)

સખી ચાલો હરખે આજ, ગુરુદર્શન કરીએ—એ ટેક.
 દર્શન કરીએ દુઃખ વિસરીએ, મુખસિન્ધુમાં તરિયે રે;
 શિવધર વરીએ શાન્તિમાં ઠરીએ, ભવ અટવી નવ કરીએ ગુરુ૦૧
 સદ્ગુરુ તો પારસમાણુ માનો, અતિ મોંધું છે રતન જો;
 જીવ લોહનું કનક ખનાવે, કરી ઉપદેશ પ્રયત્ન. ગુરુ૦ ૨
 અનિત્ય મુખમાં નવ હરખાયે, દુઃખીયો છે શૃંગાર જો;
 એ સંગે આતમ દુઃખ પામી, સેવા ન કરી વિચાર. ગુરુ૦ ૩
 પાણીનો પરપોટો જેવો, થાય ને ફુટી જાય જો;
 તેવો છે આ જગનો મેળો, ભેગો થઈ વિખરાય. ગુરુ૦ ૪
 જેમ કપુરની ગોટી ખુલ્લા,—સ્થળથી ઉડી જાય જો;
 એવી જગજન કેરી સગાઈ, હૈયે શું હરખાય. ગુરુ૦ ૫
 જ્ઞાન સ્વરૂપી ઔષધ લઈએ, ખપાવા ભવના રોગ જો;
 અમૂલ્ય અવસર માનવભવનો, જરૂર સુંદર જોગ. ગુરુ૦ ૬
 અસંખ્ય પ્રદેશી આતમરાજ, અનન્ત મુખ ભંડાર જો;
 એ સંગે ગોઠી કીજે, થાયે જય જયકાર. ગુરુ૦ ૭
 સદ્ગુરુનો ઘડી એક સમાગમ, છે રૂડો સતસંગ જો;
 કુમતિ દિલની દૂર કરીને, ભવનો કરતો ભંગ. ગુરુ૦ ૮
 જન આજ્ઞાએ ખેન સમજવી, સાચી વાટે વળવાજો;
 ગુરુ સરખું નથી જગમાં કોઈ, ભાગે દુઃખડાં દળવા. ગુરુ૦ ૯
 ચતુરમતિની ચાલો ચતુરા, થાએ મર તૈયાર જો;
 અજીત નિજ આતમ આજખવા, હવે ન કરવી વાર. ગુરુ૦૧૦

(૧૯)

શાન્તિબેનને આમંત્રણ.

(૫૬ રાગ ગરબી.)

જહાલ કરીને જહાલી શાન્તિ ખેન, આવ મારે ઘેર આજે,
 આજે મારે ઘેર સદ્ગુરુની કૃપાયજો;
 આજે મારે ઘેર રનેહસિન્ધુ છલકાય જો. જહાલ૦ ૧

(૧૬)

તહારે માટે હું જપ તપ કરી, આરાધું સુમંત્ર સદા,
 તહારે માટે હું પીઠિ, ગુરુઉપદેશરૂપી આજ સુધા;
 તહારે માટે તો કંઠે, મંદિર માંહિ પ્રકાશ જે,
 તહારે માટે હું ધરું, આનંદ અતિ ઉલ્લાસ જે. જ્ઞાન૦ ૨
 ભાંકિત રૂપી ભગિની તે બેન, એક મારી બીજી સખા,
 તહારે માટે ઘેર આવી, બીરાજી મહેમાન જે;
 તહારે માટે મેં તો અન્ય સખી સાથે અરે ! વેર કર્યો,
 મહારાં હૈરાં તો સખી તહારા સુપ્રેમનાવ માંહિ ઠર્યો;
 તહારે માટે તો બધો સંસાર છેક ખુરબાન જે. જ્ઞાન૦ ૩

(હરિગીત)

જગમાં બીજી સખીઓ ખરી, પણ તુંજ સાચા સ્નેહની,
 વળી તુંજ છે વરસાવતી, નદીઓ ખરેખર મેહની;
 પગલાં ભરે કુંકુમ ભર્યો, તું હેત સાથે બહેન બધાં,
 તેનેજ નૌતમ નરભવે, મલતું સદૈવ સુચેન ત્યાં.

(શ્લોક)

તહારાવિના કોઈ દિલભેદી વાત કહેવા યોગ્ય નથી,
 તહારાવિના તે કોઈ ભાવ ધરવાને વસ્તુ ભોગ્ય નથી,
 તહારાં અમીભર્યો અજર અમર બહેન દર્શ જે. જ્ઞાન૦ ૪

(હરિગીત)

પૂજનીક દેવિ સમાન મહોદી બેનની હું બેન છું,
 સ્વામી વિનાની વિશ્વમાં દુઃખીયારી દુઃખની કહેણ છું;
 આનંદના મંદિર જઈ સ્થિર સ્થાપવા તું ઇષ્ટ છે,
 સંબંધ તહારો શકરો કે ઈન્દુરસથી મીષ્ટ છે.

(શ્લોક)

હવે તહારો તો બહેની પરમ સુખદ શુભ સાથે કર્યો,
 તહારા વિષે તો જીવ પૂર્ણ સ્નેહ સાથે આજ મહારો ઠર્યો;
 હવે મહારો તો બહેની કરવો સફળ સંગાથ જે. જ્ઞાન૦ ૫
 આપણ ઉભય હે બહેની પ્યારી ? એક નાથ તણી વધૂ,
 સૌભાગ્યવંતી હાલ તું ને, ભવિષ્યની હું તો વધૂ;
 તહારા સ્વામીના મને કરાવી આપ મેળાપજે,
 તહારી દુઃખી બહેન કેરું વચન ના ઉથાપજે. જ્ઞાન૦ ૬

(૧૭)

(હરિગીત)

તુજ ચરણમાં મુજશીર આ હુકાવીને અર્પણ કરું,
 ખૂડાવ ભવજળ માંહિ કે ઉતાર કરજે મન ઠરું;
 મુજને હવે ગમતી નથી આ વિશ્વની ઉપાધિઓ,
 મુજને ઘડી તજતી નથી, આધિ અને વળી વ્યાધિઓ,

(હુલ)

આજે અલ્પતનાથ સાથ જહેની ગાંઠી કરાવી લેજે,
 સ્વામી સંગાથ યોગ્ય વર્તવાની ચાવી તું બતાવી દે જો;
 ભૂલીશ નહિ એથી તહારો કદીય ઉપકાર જો;
 મારે માટે તો ઘેર એક દિવસ તું પધાર જો. જહાલ૦ ૭

(૨૦)

ગુરુદર્શન વિષે.

(ઓધવજી મંદેશો કહેજો શ્યામને—એ રાગ.)

સદ્ગુરનાં દર્શન તે અતિ સોહામણાં,
 કાળે દરિયે દુઃખડાં દાટણ હારજો—એ ટેક.
 ચાલો જહેની જઘઝિ આપણ દર્શન,
 જ્યાં સદ્ગુરજી આપે છે ઉપદેશ જો;
 વચનામૃતના મેહુલા જ્યાં વરસી રહ્યા,
 વિરતિ રૂપી વાયુ વાય વિશેષ જો. સદ્ગુર૦ ૧
 નિર્મળ જળના સ્નાન થકી શું થાય છે,
 નિર્મળ થાયે બહાર કેરાં અંગ જો;
 પવિત્ર કરે છે અતઃકરણ પ્રભોધથી,
 શ્રી સદ્ગુરનો સુદર શુભ સત્સંગ જો. સદ્ગુર૦ ૨
 પ્રાતઃકાલે સૂર્ય ઉદય નિત્ય થાય છે,
 પ્રાણીમાત્રને આપે ઉપર પ્રકાશ જો;
 સદ્ગુરની સત્સંગતિ રૂપી સૂર્ય તે,
 કરતો મનના અધિકારનો નાશ જો. સદ્ગુર૦ ૩

(૧૮)

ત્રાંબુ રૂપું સોનું મણિ માણેકની,
માત્રાઓ તો ટાળે તનના રોગ જો;
પણ સદ્ગુરના બોધ રૂપી આ ઐશ્વર્ય,
મનના રોગો કાપી કરે નિરોગ જો.

સદ્ગુરુ ૪

ગુરૂવચનામૃત અમર કરી દે પ્રાણીને,
ભવ ભટકામણ ભાગ્યાનો ઉપાય જો;
આહ મદિરા કેરી ઘેન ટળી જવા,
એ સરખું બીજું નથ કાંઈ જણાય જો.

સદ્ગુરુ ૫

વિષય હલાહલ મીઠે સ્વાદે ઝેર છે,
પીતાં પીતાં ઉપજે છે બહુ સ્વાદ જો;
પરિણામે હણનારું એ તો આત્મનું,
ગુરૂવચનામૃત આપે અમર આહલાદજો.

સદ્ગુરુ ૬

અનંતકાળથી બહેની ! દુઃખ માથે ફરે,
જન્મ મરણ ધરતાં નવ આવે પાર જો;
ચેતન થકને ચતુરા બહેની ચેતીયે,
દુઃખ હરવા ભવ તરવા નરતતુ સારજો.

સદ્ગુરુ ૭

જનવર પ્રભુની આજ્ઞા સુખકર જીવને,
ઠાપ વિનાની વાણી તણા પ્રવાહ જો;
એ પર ઉત્તમ શ્રદ્ધા કરવી આપણે,
એ પર ધરવો સંપૂર્ણ ઉત્સાહ જો.

સદ્ગુરુ ૮

નિર્લોભી નિષ્કામી યુનિજન ધર્મના,
જંગમ તીરથ કરતા જીવ ઉપકાર જો;
આગમમાં ભાખેલાં વૃત્ત સહુ પાળતા,
દયા કરીને કરતા વિશ્વ વિહાર જો.

સદ્ગુરુ ૯

અમૂલ્ય અવસરવાળો માનવ જન્મ છે,
તેમાં પણ શ્રી શ્રાવકનો અવતાર જો;
પામીને સદ્ગુરની સંગત કીજીએ,
અજીતસાગર ઉચરે છે નિરંધાર જો.

સદ્ગુરુ ૧૦

(૧૯)

(૨૧)

“જીવમુસાફર જંજાલી.”—ગરબી.

(અચકો મચકો કારેલી—એ રાગ.)

અહિં આવી શું સુખ પામ્યો રે ?	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
વળી શાં શાં દુઃખડાં પામ્યો રે ?	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૧
ભગવતને ના ભજી લીધા રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
નવ રસ્તે ચાલ્યો સીધા રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૨
પ્રભુપથે જાતાં અટક્યો રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
માટે ભવવનમાં ભટક્યો રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૩
હજી ચેત હાથ છે ખાજી રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
રહ્યા આતમ થઈને રાજી રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૪
હજી આશા ઉર ધરે છે રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
કર્મા પણ દુષ્ટ કરે છે રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૫
ધર્મોદય રૂપ તુજ નાહું રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
અન્તે ના ઉત્તમ જાણ્યું રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૬
તું રક્ષા એની કરી લે રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
તું ધ્યાન પ્રભુનું ધરી લે રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૭
કર મૈત્રી પ્રભુની સાચી રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
સાધુસંગે રહે સચી રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૮
રહે મોહચોરથી ડરતો રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
તેની ચારી નવ કરતો રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૯
તુજ સુખડાં એ હરી લેશે રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
દુઃખકૂવે નાખી દશે રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૧૦
કર ઇષ્ટ આરાધન નિત્યે રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
ગુરુસંગતિ કર શુભ રીતે રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૧૧
જહાલો કર ઉર વૈરાગ્ય રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
તું જાગ હવે તો જાગ રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૧૨
ચેતન ચેતીને ચાલ રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
વળી જહાલમથી કર જહાલ રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૧૩
કર ગુરુની સંગત આજે રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી;	
કહે અજીતમુનિ તુજ કાજે રે,	જીવ મુસાફર જંજાલી.	૧૪

(૨૦)

(૨૨)

“ સર્વો શાન્ત સુધારસ પીજીયે. ”

(ગરબી.)

લાખેણા લહાવો લીજીયેરે, સખી શાન્ત સુધારસ પીજીયે,
 અનુભવ અમૃત સદ્ગુરુ આપે, એવું એઓને જઈ કીજીયેરે—સખી૦ ૧
 ભવસાગરની ભરકામણ છે, એને દેખીને નવ રીઝીયેરે—સખી૦ ૨
 મોહશત્રુએ બહુદિન દુઃખ દીધાં, એના ઉપર હવે ખીજીયેરે—સખી૦ ૩
 વિશ્વ સકલમાંથી વાસના ઉઠાવી, ગુરૂજને આત્મદાન લીજીયેરે—સખી૦ ૪
 ગુરૂકૃપા રૂપ વિમલ વારીથી, અંતરના દેવો લીજીયેરે—સખી૦ ૫
 અજ્ઞાન લોક ભલે વિધ્ન નાખે, એથી જરા નવ ખડીજીયેરે—સખી૦ ૬
 દુર્લભ માનવ ભવ પામીને, આત્મ પ્રભુને પીજીયેરે—સખી૦ ૭
 અજીતસાગર પ્રભુ અનન્ત પ્રદેશી, વારંવાર વારણાં લીજીયેરે—સખી૦ ૮

(૨૩)

(આધવજ સંદેશો કહેજો સ્યામને—એ લય.)

જગમાંહી જન્મીને જીવ તહેં શું કર્યું ?
 પામી મોંઘા માનવનો અવતાર જો.—જગમાંહી૦ ૧
 અમૃત અવસર પામ્યો અતિશય પુણ્યથી,
 કર્યું નહી કાંઈ સુકૃત આત્મ કાજ જો;
 વિપદ ભરેલા વિષતું પાન કર્યા છતાં,
 હસ્તે આળ્યું અમૃત કરતો ત્યાજજો.—જગમાંહી૦ ૨
 મોહરૂપી મદિરા પીને તું શું સુતો,
 ભર નિદ્રા ત્યાગીને આત્મ, જાગ જો;
 દીન પ્રાણીને દીધાં દાન નહી કંઈ,
 બીજના દુઃખમાં નવ લીધો ભાગ જો.—જગમાંહી૦ ૩
 અંતરદષ્ટિ વાળી ઘડી બેઠો નહી,
 દુષ્ટ વિચારો કરતાં ન વાળ્યું મન જો;
 દુઃખના સાગર રૂપી આ દુનીયા વિષે,
 તરવા સાડ કરી લે તું સુલજન જો.—જગમાંહી૦ ૪

(૨૨)

તુલ્યા રૂપ વૈતરણી નદીમાંહી વહ્યો,
 ખોલ્યા નહી તે પાર ઉતારણ હાર જો;
 સદ્ગુરૂ વિના તરતાં શી રીતે આવડે,
 મારે જીવડા ! કર તહારો ઉદ્ધારજો.—જગમાંહી ૫
 માતા જેવી માની નહી પરમાત્મની,
 બ્રહ્મચર્ય પણ પાળ્યું નહી તલભાર જો;
 આ ભવમાં પણ સુખડાં તું નવ પામીયો,
 પરભવ જવા યત્ન કર્યો ન લગારજો.—જગમાંહી ૬
 અરે અયુધ ? તું ચેત બનીશ નહિ આલસુ,
 જીવનદોરીનો કશો નહી નિરંધાર જો;
 અજીત પ્રભુ સાથે કરી લે તું પ્રીતડી,
 તેથી તહારા ભવની બેડલી પાર જો.—જગમાંહી ૭

(૨૪)

આત્માને ઉપદેશ.

(ભિક્ષા દે ને રે મૈયા પીંગલા—એ રાગ.)

આતમધન એલખ્યા વિના, એજે જન્મારો જાયજી;
 સત્સુખ તો તું પામ્યો નહી, મૂરખ મનમાં ધુલાયજી.—આતમ ૧
 પાખીડાં સઘળાંએ વન ફેરે, ખાતાં ફળ તથા ફુલજી;
 પ્રભુતું ભજન કર્યા વિના, વન વસતું એ તુલ્યજી.—આતમ ૨
 ચાંચ પાંખડી બંધ રાખીને, બગલાં ધરે છે ધ્યાનજી;
 મનકં મોહનશું મળ્યા વિના, એવું ધ્યાન એ જાણજી.—આતમ ૩
 ભજવાં કરે વણ ભેદથી, વાદી કપડાંના રંગજી;
 આતમ રંગ લાગ્યા વિના, સર્વે રંગ બેરંગજી.—આતમ ૪
 મગર પડ્યો રહે પાણીમાં, ફૂર એ નિશાદીનજી;
 ઈષ્ટ આરાધ્યા વિના જેવું, જળે રહેનારૂં મીનજી.—આતમ ૫
 પાવૈયા પાડે મોટી તાળીયો, કરે લટકાં અપારજી;
 કેમ કરી આતમ સુખ મળે, આતમદષ્ટિ ન લગારજી—આતમ ૬

(૨૨)

વીણા બળવે વનપારધી, મનગમતું ત્યાં ગાયજી;
 વણ અપરાધે હરણ હરે, દુઃખજળમાં ડુબાયજી.—આતમ ૭
 એમ બળવે વાજાંત્ર બહુ, કરે જીવું ભજનજી;
 ક્યાંથી આતમાની સિદ્ધિ થશે, મેહું છે બહુ મનજી.—આતમ ૮
 જેવું છે મન તહાડંજગ વિષે, જેવો જગમાં છે પ્યારજી;
 એવી લગન કર ઇશમાં, મળે સુખના ભંડારજી.—આતમ ૯
 ચક્રવર્તીનું જે સુખ છે, એનો પણ નાશ થાયજી;
 અલખ આરાધક સાધુ તો, મોટા રાજના રાયજી.—આતમ ૧૦
 કારણ એ સુખ કોઈ દિને, નથી પામતું નાશજી;
 એ સુખ પામ્યા જ્યાં સુધી નહિ, ન મટે ત્યાં સુધી પ્યાસજી.—આતમ ૧૧
 અજર અમર ને આનન્દ છે, આતમ રાજનો દેશજી;
 અજીતસાગર કહે ચેતીને, ભળે ભાઈ શ્રીજીનેશજી.—આતમ ૧૨

(૨૫)

કાઠના જય વિષે.

(મેખરે ઉતારો રાજ ભરયરો—એ રાગ.)

ફાગર શું ફુલાય છે, મૂખાં મનુષ્ય આવારજી;
 મનમાંહી નક્કી માનજે, સ્વપ્ના સરખો સંસારજી.—ફાગર ૧
 ઉગે છે આદિત્ય તે, અવશ્ય આથમી જાયજી;
 તેમજ જન્મેલા જીવને, કાળ નિશ્ચય ખાયજી.—ફાગર ૨
 ચોમાસાની લીલી ઘાસ તે, સુકાઈ જાય જરૂરજી;
 એમ તારી લીલી વાડીને, જાણ આકના તૂરજી.—ફાગર ૩
 ચંદ્ર ઉગ્યો તહારા ચોકમાં, નિર્મલ સ્વેત દેખાયજી;
 સૂર્ય ઉદય થતાંની માંહી, એની કાન્તિ પલાયજી.—ફાગર ૪
 એમ તહારો રૂંડો દીપતો, બહાલો સર્વ વ્યવહારજી;
 કાળ આવે જશે એક દીને, થારો હાહાકારજી.—ફાગર ૫
 મિત્ર મુઝી તને ચાલીયા, સુગ જઈ રમશાનજી;
 હજીય સુધી નવ આવીયા, દીસે ઘર એનાં રાનજી.—ફાગર ૬

(૨૩)

એરે મારગ તહારે ચાલવું, મૂર્ખ મનમાં વિચારેલું;
 મંદિર સાથ આવે નહીં, નાંવે પ્યારીનો પ્યારેલું.—શ્લોક ૭
 નવી આણેલી તીજેરીઓ, નવા બનાવેલા બાગેલું;
 જોઈ જરા નવ રીઝવું, કાળ તાકે છે લાગેલું.—શ્લોક ૮
 જરૂર જવાનું છે જાણવું, વસવું અવશ્ય મશાણેલું,
 કેમ કરી હવે રોગ દળે, રંગ રંગ વ્યાખ્યું રસાણેલું.—શ્લોક ૯
 આપે સુગંધ સરસ અહો, કેવું દીસે કપૂરેલું;
 મુકચું દેખલ ઉપર ઘડી, રહ્યાં નવ તલપુરેલું.—શ્લોક ૧૦
 એમ દિવસ અને રાતડી, સન્ધ્યાકાળ સવારેલું;
 આયુષ્ય ઓછું થાય છે, નથી એક ઉદ્ધારેલું.—શ્લોક ૧૧
 સમજ સમજ અરે માનવી? કરી લે ઉત્તમ કાળેલું;
 અણતસાગર કહે આતમા, નક્કી ઉદ્ધાર આજેલું.—શ્લોક ૧૨

(૨૬)

“ અરે સંસાર અસાર છે. ”

(રાગ ઉપરનો.)

આરે સંસાર અસાર છે, નથી દેખાતો સારેલું;
 ભજન પરમ ભગવાનનું, સાચું શિવપદ દ્વારેલું.—આરે ૧
 સગાં સંબંધી સહુ સ્વારથી, પુત્રાદિક પવિત્રારેલું;
 સ્વાર્થ દેખી આવે દોડતાં, સ્વાર્થ સુધી સંસારેલું.—આરે ૨
 માડં માડં શું કરી રહ્યો, તાડં કોઈ ન થનારેલું;
 મોટા મોટા મુકી ચાલીયા, મહેલ મંદિર દ્વારેલું.—આરે ૩
 પાંડવ પાંચ પરાક્રમી, દરતી અવનીમાં આણેલું;
 એજ અવની તણ ચાલીયા, વસ્યા જઠને મશાણેલું.—આરે ૪
 પૃથુરાજ દીલ્લી તણે રાજવી, હાથી જૂલે હજારેલું;
 યવન રાજા થકી હારીઓ, ગયો ત્યાગી દરબારેલું.—આરે ૫
 નરવીર શિવાજ શૂરો ઘણો, હરાવ્યા જેણે મુસલમાનલું;
 તેહ તણ તન ચાલીઓ, જીત્યું હિન્દુનું સ્થાનલું.—આરે ૬
 પિતા રૂવે પુત્રની પછી, કોણ કરશે ખરદાસલું;
 કરે નહીં પણ કોઈ દિન, એના જીવનો ક્યાં વાસલું.—આરે ૭

(૨૪)

પ્રમદા રૂવે પતિ પાછળે, સ્વર્ગે ગયા સ્વામીનાથજી;
 મહારી દશા હવે શી થશે, મને કીધી અનાથજી.—આરે૦ ૮
 પુત્ર રૂવે પિતા પાછળે, વળી રૂવે બીજા બ્રાતજી;
 દ્રવ્ય મુકી ગયા નહિ પિતા, ક્યાંથી થાય નાત જાતજી.—આરે૦ ૯
 મિત્ર કહે મારા મિત્ર વિના, કરશું ક્યાં જઈ વાતજી;
 કાઠશું ક્યાં દિલના ઉભરા, ગયું પ્રેમ પ્રભાતજી.—આરે૦ ૧૦
 જગત તણાં તે સંબંધી આ, રૂવે સ્વાત્મ સાક્ષી;
 મારે સમજે તમે માનવી, અનંતે કોઈ ના તમારૂંજી.—આરે૦ ૧૧
 સમજ એવું તમે સમજનો, કરો સ્વાત્મ સાધનજી;
 અણતસાગર મુનિ કહે, સાચું ઈષ્ટ ભજનજી.—આરે૦ ૧૨

(૨૭)

“ एवो रे दिवस क्यारे आवशे. ”

(રાગ ઉપરનો.)

એવો રે અવસર ક્યારે આવશે, થાશું ચિદ્ધન રૂપજી;
 વિષય વિકાર અળગા થશે, સમજશું સ્વાત્મ સ્વરૂપજી.—એવોરે૦ ૧
 માત સમાન સહુ માનુની, કંચન કાઠવ સમાનજી;
 સ્વર્ગમુખોની આશા તણ, ધરશું પ્રભુજીનું ધ્યાનજી.—એવોરે૦ ૨
 જુઠા જગતની જુઠી પ્રીતડી, જુઠાં બધાં ધન માલજી;
 પરિણામે એને દેખતાં, સર્વે કાળ ફેરાળજી.—એવોરે૦ ૩
 લતારે લપટી તરડાળીએ, ફુલ્યાં તે પર ફુલજી;
 ભ્રમર ગુંજાર કરે ઘણા, ટહુકે કોકિલાકુલજી.—એવોરે૦ ૪
 વિવિધ પંખીડાં રટી રહ્યાં, બોલે મયૂર મધુરજી;
 હરણ સસલાં ન્યાં ત્યાં દોડતાં, ખેલે ખેલે ભરપુરજી.—એવોરે૦ ૫
 મન્દ મન્દ વાયુ વહે રૂડા, શીતલ મુગધ સહીતજી;
 એવેરે અરણ્યે મુનિવરે, કીધો પ્રેમ તણ લીતજી.—એવોરે૦ ૬
 ભજન કરે ભગવાનનું, ત્યાગી તનડાની આશજી;
 એકે અલૌકિક મગતા, પ્રગટયો સ્વાત્મ પ્રકાશજી.—એવોરે૦ ૭

(૨૫)

એવા પુરૂષો પાસે જઈ, રહેશું દિલ હરખાઈ; જગત જાળજી જુઠી ગણી, પામશું પૂર્ણ પ્રભુતાઈ.—એવો રે૦ ૮

વિધવિધ આસન સાધશું, કરીને નિર્મલ મનહ; પ્રાણાયામ આરાધશું, માની તન મન ધનહ.—એવો રે૦ ૯

પશુ પાંખી એ અરણ્યનાં, થાશે જ્ઞાત સમાનહ; તનમય અવસ્થા આણશું, થાશે યોગ જીવજનહ.—એવો રે૦ ૧૦

ભલોરે વખત વહી જાય છે, થાશે મિત્ર વૈરાગ્યહ; જ્ઞાન સ્વરૂપી રથે ચઢી, ધન્ય ધન્ય દિન ભોગ્યહ.—એવો રે૦ ૧૧

જઈને મુનિસંગ સ્નેહથી, કરશું જપ તપ ધ્યાનહ; અજીતસાગર એમ ઉચરે, મળશે આત્મ ભગવાનહ.—એવો રે૦ ૧૨

કોટ વોરા બજાર—મુખાઈ.

“ જાગ જાગ નર ચેતન શું ઉંઘી રહ્યો. ”

(૨૬)

(ઓધવજી મંદિરો કહેજો સ્યામને—એ રાગ.)

જાગ જાગ નર ચેતન શું ઉંઘી રહ્યો,
ભર નિદ્રામાં કાઢ્યો તહે બહુ કાળ જો;
સોડ તાણાને ભવવનમાંહી શું મુતો,
કાળ સિંહ ભરી આવે ફાળ કરાલ જો.—જાગ જાગ૦ ૧

સમીપવાસિની જો આ છે દુઃખમયી કથા,
મરડી ડોકો કેનો કીધો આહાર જો;
વૃદ્ધ જીવાનો બાળકને જ ગણ્યા નહી,
ગણ્યા નહી વળી શેઠ વડા શાહુકાર જો.—જાગ જાગ૦ ૨

એ પાપીએ કોઈ ગણી અબજા નહી,
ગણ્યા નહી કોઈ ભૂપતિ પંડિત રાય જો;
અસલદાર પણ ઝકડી ખાધા સ્વદેપમાં,
તોપણ તુજથી ભર નિદ્રા ન તજાય જો.—જાગ જાગ૦ ૩

(૨૬)

આધિ વ્યાધિવરૂણ અતિ વીંટી વળ્યાં,
ભરે થેકડા નીરખી તાડ' તન જો;
પૂરવ ભવની આણેલી સઘલી મતા,
કામચોર તે લેવા ઈચ્છે મન જો.—જાગ જાગ ૪

વિષય વાસના વિષમુખ કાળી નાગિણી,
ભૂપર ચઢવા આવે કરવા કૂર જો;
આળસ અજગર મેહું ફાડી સન્મુખ ખડો,
ઉંઘ તણ દે ઉઠં અટ આણી શાહૂર જો.—જાગ જાગ ૫

સદ્ગુરુવાક્યે સંશય ઉલૂક આકરા,
હૃદય ભેદવા કરતા શોર બકોર જો;
કોધ રીંછ તવ ભણી આવે છે જોર ભર,
દુર્ગુણ તણછો આવે છે જયમ દોર જો.—જાગ જાગ ૬

ચેત હજી છે લાગ ઉગરવા એક ગમ,
પ્રભુની ભક્તિ સીધી સડક જણાય જો;
જ્ઞાનઅર્થ પણ તુજ અર્થે છે આ ઉભો,
ચલાવી દે જયમ કાળતણા ભય જાય જો.—જાગ જાગ ૭

સત્શ્રદ્ધા સત્શાસ્ત્રે એ જ લગામ છે,
પકડે હરખે તો તો બેડા પાર જો;
શ્રીમદ્ સદ્ગુરુની સત્કરુણા થકી,
અજીતસાગર ઉચરે ધારી પ્યાર જો.—જાગ જાગ ૮

મુખાઈ.

ૐ તત્સત્.

“ હે પ્રભુ સાહ્ય કરોને આવી આ સમે. ”

(૨૬)

(આધવજ્ઞના સંદેશાનો રાગ.)

હે પ્રભુ સાહ્ય કરોને આવી આ સમે,
વિનય સહિત મુજ વિનતિ વારંવાર જો;

(૨૭)

ચંચળ ચિત્ત પણ ડગમગ ડગમગ ડોલતું,
ધન આદિક પેખીને કરતું પ્યાર જો.—હે પ્રભુ ૧

હૃદયવૃત્તિઓ ભીખારણુ સમ ભટકતી,
પણ નવ શાન્તિ લાવે એક લગાર જો;
ઘડીમાં હરખે ઘડીમાં પામે કલાન્તતા,
ઘડીમાં બાળે ઘડીમાં એકાકાર જો.—હે પ્રભુ ૨

આકારો જ્યમ કંઈક પદાર્થો ફેંકીયે,
છતાં પૂરાય ન કરતાં કોટિ ઉપાય જો;
અગ્નિની જ્વાલામાં ઘૂતને હોમીયે,
જ્યમજ્યમ ત્યમત્યમ ખમણી વધતી જાય જો.—હે પ્રભુ ૩

પંચવિષય પણ તદ્વત્ દુઃખ બધા આપતા,
અધિક ભોગથી અદકા ચડશે ભરાય જો;
તે છતવાને નથી કાંઈ મારો આશરો,
માટે મહેર કરોને હે જીનરાય જો.—હે પ્રભુ ૪

નાટક ગમ્મત જોવા ઝૂટ પગ ઉપડે,
તવદર્શન કરવાને આવે જોર જો;
વાદ વિતંડા કર્ણે સુણવા બહુ ગમે,
તવ ગુણકથનો સુણતાં ધાયે શોર જો.—હે પ્રભુ ૫

આ ચૌવન પણ જાણું છું કે નહીં જશે,
વિવિધ વિકારો પ્રગટયા નિત્ય જણાય જો;
આત્મ પ્રમાણે જાણું નહીં પર આતમા,
ઠકા બાળ કરવા ચિત્ત તણાય જો.—હે પ્રભુ ૬

સતસંગે પણ રંગ ન જામે જોઈતો,
ઉલટી નિન્દા લાગે બહુ સુખકાર જો;
સતશાસ્ત્રે ગુરવાક્યે શ્રદ્ધા નથી થતી,
સંશય તેમાં ઉપડે આવી અપાર જો.—હે પ્રભુ ૭

રસના પણ સ્વાદ ચલાવે બહુ જોરથી,
પટ્સ લાગે જમતાં તો સુખકાર જો;
લોભ પાપી પણ લલચાવે મુજને અરે,
આપે અન્તે ફળને તો દુઃખકાર જો.—હે પ્રભુ ૮

(૨૮)

ધત્યાદિક દુર્ગુણ કાપી સુદયા કરે,
 જુતિ ખેચો તવ પદપંકજ સાથ જો;
 દીનના બંધુ પ્રભુજી દીનદયાળ છો,
 ભાવ ભક્તિને જાણે અજીત અનાથ જો.—હું પ્રભુ ૦ ૬

મુંબાઈ.

મુનિ અજીતસાગર.

હૃદયશુદ્ધિ.

(૩૦)

(ઓધવજીના સંદેશાનો રાગ.)

સાધન સહુ નિષ્કંસ રે, ચિત્તશુદ્ધિ વિના,
 ચિત્તશુદ્ધિ વિણ મહેનત એળે જાય જો;
 સાધન સહુ જ સફલ છે ચિત્તશુદ્ધિ થકી,
 ચિત્તશુદ્ધિથી પરમાનન્દ પમાય જો.—સાધન ૦ ૧

ઘર સળગે જે વખતે અગ્નિકોપથી,
 જવાલા ઉઠે ભભકાબન્ધ અપાર જો;
 નળીયાં પર જળ છાંટે શાન્તિ નહી થશે,
 અંદર છાંટે અગ્નિ શમે તે વાર જો.—સાધન ૦ ૨

આલયમાંના અન્ધારાને ટાળવા,
 મનમાં ધ્રુવિયા થાયે મારા ભ્રાત જો;
 બાહર દીપક કીધે જાય તિમિર નહી,
 અંદર દીપકથી જશે સાક્ષાત જો.—સાધન ૦ ૩

ખસ લાગી છે નિજ તત ઉપર જે સ્થલે,
 ફોટ ઉપર તવ ઔપધ કીધે જાય જો;
 જે સ્થલ ઉપર તેને અંગે કીજ્યે,
 તો સુખશાન્તિ સેહેજે અંગે થાય જો.—સાધન ૦ ૪

પાણી વિણ નવપકવે આડ સુકાય છે,
 શુષ્ક પત્રપર છાંડી જગની ધાર જો;

(૨૯)

મૂળ ઉપર જે જળને સીંચે પ્રેમથી,
 તે નવપદ્મવ થાશે વિવિધ પ્રકાર જે.—સાધન૦ ૫
 મકંડ માંખણ ખાતો ઘર ઉઘાડીને,
 પાછો સ્થાને એસે ભરવી દાર જે;
 અજકંઠે લૂછે કર ગાંખણથી ભર્યા,
 માલીક અજને મારે માર કડોર જે.—સાધન૦ ૬
 એ રીતે મનમકંડ ચાળા સહુ કરે,
 અજ્ઞાની તો ધન્દ્રિયને દે દોષ જે;
 મનમકંડની ચેષ્ટા જે જાણી જશે,
 તે તો કહેશે તનડાને નિર્દોષ જે.—સાધન૦ ૭
 મલિન ઘરમાં જનને રહેવું ગમે નહીં,
 રહેશે ક્યાંથી તો ત્યાં આતમરાય જે;
 ચિત્ત શુદ્ધ કરવું તે પહેલું કાર્ય છે,
 શુદ્ધ ચિત્તથી આતમ અવલોકાય જે.—સાધન૦ ૮
 મેલ વડેથી આચ્છાદિત દર્પણ વિષે,
 નિજમુખ જેતાં દર્શે નહિ દેદાર જે;
 માયા મમતા આદિક મલ ધોયા વિના,
 દૃઢ્યે ભાસે નહીં શ્રીજીન જયકાર જે.—સાધન૦ ૯
 જળ નિર્મલ પણ લીલવડે છાંય રહ્યું,
 જેટલી કાઠો તેટલું સ્વચ્છ જણાય જે;
 પંચ વિષય જનને તે સરવરલીલ છે,
 સુંદર જલ તે શ્રી આતમ જગરાય જે.—સાધન૦ ૧૦
 દૃઢ્ય સિંહાસન શોભાવો સતસંગથી,
 પ્રભુનામે એ માણેક મોતિ અમૂલ્ય જે;
 સાચી શ્રદ્ધા કનકસ્થંભ સોહામણા,
 પ્રભુભક્તિધ્વજકેરું થાય ન મૂલ્ય જે.—સાધન૦ ૧૧
 પછી પધરાવો પૂર્ણાનન્દ જગતપતિ,
 અતીવ હૃદયથી આણી ઉરમાં પ્રેમ જે;
 સજ્જન સંત મુમુક્ષુ શીખ શુભ માનજે,
 અજીતસાગર થાશે કુશળ ક્ષેમ જે.—સાધન૦ ૧૨

(૩૦)

શ્રાવકને શિખામણ.

(૩૧)

(ઓપવજના સંદેશનો રાગ.)

અદ્વાલુ શ્રાવક સહુ સ્નેહે સાંભળો,
પ્રેમ કરી કહુ' પરમધરમની વાત જો.—ટેક.

સદ્ગુરુની શિક્ષા શ્રવણ કરેા સદા,
સદ્ગુરુમાં ધરવો પૂરણ પ્રેમ જો;
સદ્ગુરુની સેવા કરવી સુંદર કહી,
ખાંતે ગુરુ આપે કુશળ ક્ષેમ જો.—અદ્વાલુ ૧

સ્વાત્મજ્ઞાન સમર્પક શ્રી ગુરુરાય છે,
સદ્ગુરુ છે શાશ્વત સુખ દેનાર જો;
સમતા સુંદરી સુખકરજે સોહામણી,
સદ્ગુરુ તે સહ પરણાવે કરી પ્યારજો.—અદ્વાલુ ૨

વીતરાગ પ્રભુ કેરાં વચન અમી ઝરે,
પણ ગુરુ વિના શી રીતે સમજાય જો;
તે સમજ્યાવિણ શિવપદ ક્યાંથી પામીયે,
શિવપદવિણ પરમાનન્દ ક્યાંથી પમાયજો.—અદ્વાલુ ૩

ભવ અટવી આ ઘોર ભય'કર કૂર છે,
મોહ રૂપ જ્યાં સિંહ વસે વિકરાળ જો;
ક્રોધ સ્વરૂપી વાનરૂથ બીહામણાં,
લોભ સ્વરૂપી સર્પ અનન્ત કરાલ જો.—અદ્વાલુ ૪

શોક સ્વરૂપી તાપ તપેછે જ્યાં અતિ,
કપટ સ્વરૂપી કંકર ઠામો ઠામ જો;
હિંસા રૂપી પહાડ વિકટ છે ભય'કર,
નથી જણાતો ત્યાં જીવને આરામ જો.—અદ્વાલુ ૫

અનન્તકાળથી જ્ઞાન વિના ભૂસો ભમે,
નથી જણાતું શિવપદ કેરું દ્વાર જો;

(૩૧)

કંઈકે કર્મના ઉદ્ધે માનવ જન્મ આ,
પામ્યો મારે મન સદ્ગુરુમાં ધાર જો.—શ્રદ્ધાલુ ૬

એ અઠવીથી ગુરુ તમને છોડાવશે,
મારે શરીરપર ધરવા શ્રી ગુરુરાજ જો;
દેવગુરુને દીલ સાથે પ્રણામી કરી,
અજીતસાગર ઉચરે શ્રાવક કાજ જો.—શ્રદ્ધાલુ ૭

કુમસ.

અજયમ્.

(૩૨)

(એકાધવજ સંદેશો કહેજો—એ રાગ.)

અભય થઈને ભજવા શ્રી ભગવાનને,
મત્ત થઈ નવ અહી જગ દરકાર જો;
કારણ અન્તે બેલી એ કર્ણપતિ,
વર્તે જેનો જગમાં જય જયકાર જો.—અભય ૧

સુખ વેળે આવે છે સર્વ સગા થવા,
દુઃખની વેળે થાયે સર્વે દૂર જો;
અજ્ઞાની એ જાણે નહિ અજ્ઞાનમાં,
જાણે ભગવત ભજનેજ ભરપુર જો.—અભય ૨

નાસ્તિકની નિન્દાથી લેશ ખેડીવું નહી,
કારણ એનો મૂળથી એજ સ્વભાવજો;
ધ્યાન ભસે 'પણ સિંહ ન સામું' દેખશે,
એવી રીતનો દુર્જનનો દીલભાવ જો.—અભય ૩

પરમલ ધોવા ધોખી જોઈયે આપણે,
પણ એ લે છે દર વરસે કાંઈ દામજો;
નિન્દક દીલનો મળ કાઢે નિન્દા થકી,
મન્તો ! ખેદ જ કરવો શાને કામ જો.—અભય ૪

(૩૨)

જાજરે વાળે અંત્યવરણ કરથી ખરે,
 એ પણ લે છે મહેનતનું કંઈ મુદય જો;
 નિન્દક અતિમ જાતિમલ જિજ્ઞાસુ વડે,
 વિના બદામે દૂર કરે નહીં ભુદય જો.—અભય૦ ૫
 ફલ આવે વૃક્ષે જે વારે જે સ્થલે,
 પથિક નિશ્ચે કરશે સખત પ્રહાર જો;
 ભાવ ભક્તિરૂપ ફલ આવે જે સાધુને,
 તેમ તેમ દુર્જન નિન્દા કરશે અપાર જો.—અભય૦ ૬
 પૈસાતો આપે પણ બહુ દુઃખ આપીને,
 એવો ન્યાય મુદાનો લેવો ઉર જો;
 પ્રભુજી પ્રસન્ન પણ તેવીરીતે થાય છે,
 એથી હિંમત હારો નહીં તલ પૂર જો —અભય૦ ૭
 પાંચ રૂપૈયા માટે દુઃખ વેઠો બહુ,
 વિનાશ્રમે નથી મળતી એક બદામજો;
 સર્વ જગત કરનાં જે ધન કોટિ ઘણું,
 વિના શ્રમે એ ક્યાંથી ભેટે રામ જો.—અભય૦ ૮
 અભય એજ છે લક્ષણ સાચા સાધુનું,
 અભય એજ છે સૌથી ભુષણ શ્રેયજો;
 અભય એજ છે લક્ષણ પ્રભુની પ્રાપ્તિનું,
 અભય એજ છે કીર્તિ અનઉપમેય જો.—અભય૦ ૯
 વારંવાર પુકારી કહું છું સાધુને,
 અભયધરીને ભજજો શ્રીગુણધામજો;
 ભજનવિરોધી માતતાત ભાગિની પ્રિયા,
 ગામદામ સહ તજવાં એવાં ધામ જો.—અભય૦ ૧૦
 સુરત ખરડી માટે ગર્દભ લીંડને,
 ખાશોનહિ એ ભાવિક ભગવત ભક્તજો;
 અજીતનાથ મળે નક્કો અભય ધરો યદિ,
 જાશે ઉતરી જખમારે આ જગત જો.—અભય૦ ૧૧

દુમસ.

મુનિ અજીતસાગર.

(૩૩)

* કોયલડીને વસન્તનો સંદેશો.

(૩૩)

(ઓષવજી સંદેશો કહેને સ્યામને—એ રાગ.)

કોયલડી ઉરમાં ઉરમીઆ શુ' કરો !
 અવસર ચક્ર્યા મેહની જોતાં વાટ જો;
 મારા સમીપે અમૃતરસ પીધો નહી,
 હવે વિયોગે શુ' કરતાં ઉચ્ચાટ જો.—કોયલ૦ ૧

આંખાના વિસ્તારતા ગંધ વહી ગયા,
 વહીગયા વળી પુષ્પતણા સોહાગ જો;
 નવપદ્મવની કુંજલડીઆ વહી ગઈ,
 જળ આવ્યું પણ થઈ ગઈ ખેડીઆગ જો.—કોયલ૦ ૨

તહારી કસુંબી આંખલડી ક્યમ વીસરે,
 ક્યમ વિસરે વળી રસ પૂર્યા સોહાગજો;
 ઉજળી કોમલ પાંખલડી ક્યમ વીસરે,
 વિસરે કઈરીતે રંગ ભર્યો તુજ પ્યાર જો.—કોયલ૦ ૩

પીલુને ગાળે તો પાકી ચાંચડી,
 મધુર ફલનો ક્યમ ન લીધો આસ્વાદજો;
 ઉમંગ ભરી નવપદ્મવમાં લપટી નહી,
 હવે શુ' બુજને કરતી ફરી ફરી યાદ જો.—કોયલ૦ ૪

મોંઘલડા અવસરીયે મોંઘા દહાડલા,
 મોંઘા દિનમાં મોંઘા ઉદય સુયામ જો;
 મોંઘા યામે મોંઘા પ્રેમ ઉમંગના,
 મોંઘે પ્રેમે મોંઘા દીલસુખ ધામ જો.—કોયલ૦—૫

કાજલનાં પાત્રો છે હૈડાં લોહનાં,
 ઉજવલ દૃઢ્યે દુર્લભ કનક સુહાય જો;
 રસવેલીના પદ્મવ તરને ભેટતાં,
 રસ કસ પૂર્યો જય જય રંગ સુહાય જો.—કોયલ૦ ૬

* વૈરાગ્યાશય વસન્ત યૌવન સ્વરૂપ કોયલને કહે છે. સાર્વિક વૈરાગ્યાશય યૌવન વસન્તને સમયે આવે તે અધિક રસદાતા નિવડે છે. વાત અનુભવિક અધ્યાત્મ પરત્વ છે.

(૩૪)

એ જ હૃદય તો વસન્ત કેરું જાણવું,
 એમાં વસિયો નિર્મલ પ્રેમ વિહારજો;
 આત્મચંદ્રની જ્યોત્સ્ના તે માંહી ઠરે,
 એ રસ તુજ સમ કોઈકેજ જાણુનહારજો.—કોયલ૦ ૭
 એ જ વેલીની સ્વાભાવિક પ્રેમાર્દ્રતા,
 વસન્તતરૂનો એહજ પુણ્ય પ્રકાશ જો;
 આમછતાં પણ અવસર રસ પીધો નહી,
 વીતી રજની પ્રેમી જનની ખાસ જો.—કોયલ૦ ૮
 અરે હિમસમ શીતલ હિમની વેલડી,
 અરે કોયલડી વસન્તની દીલદાર જો;
 અવસર શુભ આવ્યેથી ફરીને ભેટજો,
 આંખ્યો મીચી દુઃખના દિન શિરધારજો.—કોયલ૦ ૯
 ઉત્તમ રસનાં લેજો ઉત્તમ લહાણ તું;
 અક્ષય રસનાં લેજો નૌતમ જ્ઞાન જો;
 અજીતસાગર ફેરવજો તુજ વહાણને,
 એક વખત તો દેજો દીલના દાણ જો.—કોયલ૦ ૧૦

પરસ્ત્રી નિષેધ વિષે.

(૩૪)

(પૂનમ ચાંદની ખીલી પૂરી રહી રે—એ રાગ.)

ભરિયા અવગુણ સર્વે પર અખલામાંહી ઘણા રે,
 શોધે સદ્ગુણ જેમાં એક ન આવે હાથ,
 માટે સજ્જન રહેજો દૂરે એ અખલાથકી રે;
 ચેતન ! ચેતી ચાલો ચિત્તમાં એ અપલાથકી રે.—ટેક.

(સાખી.)

અખલા પણ પ્રખલા અતિ, છત્યા જખરા વીર;
 ભલા ભલા જન ભોળવ્યા, રણમાં ધારણુ ધીર.
 સજ્જન જાણો નહી જ્યાં અખલા હોય એકાન્ત,
 જો ઉર ઈચ્છા હોય તરવા ભવસાગર થકીરે.—અરિયા૦૧

(૩૫)

(સાખી.)

મહારાજા રાવણ ઘણો, રૂંદાનો સરદાર;
આણ ફરે બ્રહ્માંડમાં, કરતો જય જયકાર.
તો પણ સીતામાં આશક થઈ પામ્યો નાશ,
ખોયું રાજપાટ ઘરખાર ત્રિયા નિજ કરથકીરે.—ભરિયા૦૨
(સાખી.)

કૂર દષ્ટિ કરી કીચકે, પાંચાલી પર સાર;
લીમહસ્ત માર્યો ગયો, કીધો સ્વાત્મસંહાર.
આદિક આદિક ભ્રષ્ટ થયા છે ભૂપ અનેક,
માટે વિચારી કરજો પ્યાર સદા પર નારથી રે.—ભરિયા૦ ૩
(સાખી.)

કનક તણી નથી કામિની, કે પારસ નિરધાર;
વિષ ભર્યું રંગરંગ વ્યતિ, ઉપર ગિલિટ અપાર.
જનને જન્મ મરણ જે જનની ઉદરમાં થાય,
એવું કારણ જોતાં લાગે લલના પારકી રે.—ભરિયા૦ ૪
(સાખી.)

હસ્તિ જીઓ હસ્તિની તણા, અંગેથી લલચાય;
સ્પર્શ કર્યા વિણ પહેલથી, શરણ મરણને થાય.
તો તો નિશદિન નારી સાથ રહે મશગુલ,
તેની કેવી ગતિ થાવાની ઉરમાં ધરો નક્કો રે.—ભરિયા૦
(સાખી.)

રૂધિર હાડને માંસની, છે પુતલી પ્રત્યક્ષ;
રોમ રોમ દુર્ગન્ધી છે, લાવી એમાં લક્ષ.
આ તો હંસગતિની ! આહા ! શી ચિત્ત ચોર,
ધારી મૂખે ફસાઈ જાય સદા દૃઢયે છકી રે.—ભરિયા૦ ૬
(સાખી.)

જન્મ મરણ ભય યાગવા, ઉર જે ઇચ્છા થાય;
તો કર ચિત્ત છનરાજમાં, જેમાં શાન્તિ સદાય.
મુનિવર અજીતસાગર કેરો એ અભિપ્રાય,
સજ્જન સંભાળી ચાલોને જીવતી જાતથી રે.—ભરિયા૦ ૭
કુમર.

(૩૬)

શ્રાવિકાને શિક્ષા.

(૩૫)

(પૂતમ ચાંદની ખીલી પૂરી રહી રે—એ રાગ.)

સુષુળે સજ્જન કુલિની શીલવતી સુશ્રાવિકા રે,
કહું છું હિતવચન હું આત્મોત્તતિને કાજ,
માટે કંઠમણિવત્ સદા હૃદયમાં ધારણે રે,
એથી પ્રાપ્ત થશે કોઈ અવિચલ સુખનું રાજ.—સુષુળે૦ ૧

(સાખી.)

પિયરે માતપિતા તણું, કીધું કરવું કામ;
પણ આજ્ઞા નવ લોપવી, નિકળે સાડું નામ.
એવું આગમ માંહિ લણી ગયા લગવાન,
હરતાં ફરતાં હર ઘડી કર્મ ધર્મ સંભાળજે રે.—સુષુળે૦ ૨

(સાખી.)

નિત્ય નિયમ એ રાખવો, કરવાં પ્રભુ દરશન;
આગમમાં શ્રદ્ધા અચલ, ધરી શકે તે ધન્ય..
ખાલી સમયે ધાર્મિક પુસ્તક લઇને હાથ,
વાંચી આત્મક્રિયાને વિમલ અભ્યાસ વધારજેરે.—સુષુળે૦ ૩

(સાખી.)

કર્મ શત્રુ માનવ તણો, કર્મ સુમિત્ર જણાય;
કર્મે નરક સિધાવીયે, કર્મે સુખ પમાય.
માટે આત્મિક ક્રિયા કરવા પૂરણ કોડ,
ધરીને અશુભ કર્મની દાનત સઘળી વિદારજેરે.—સુષુળે૦ ૪

(સાખી.)

પૂર્વ કર્મ પ્રભાવથી, લખેલ જે સહ લેખ;
તેજ પતિ શિરછત્રછે, નહિ તેમાં મીનમેખ.
માનવ જન્મ વિષે તો હોય પતિ નિજ એક,
માટે એક પતિ સહ માનવ જન્મ સુધારવો રે.—સુષુળે૦ ૫

(૩૭)

(સાખી.)

નિજપતિ તે સાચો પતિ, અન્ય બ્રાત ને તાત;
એવી શુભ મતિ રાખતાં, ઉપજે પુણ્ય પ્રભાત.
સાસુ સસરા સાથે કરવો નહિ કકાસ,
પરની નિંદા કરતાં મનની વૃત્તિ વારજો રે.—સુષુભો ૬

(સાખી.)

ઘરને સુંદર રાખવું, રાખો સ્વચ્છ શરીર;
પટ પણ નિર્મલ પહેરવાં, રાખવી વૃત્તિરચિર.
કરવો યથા યોગ્ય મેમાન તણા સત્કાર,
જીભથી પ્રેમ ભરેલા શબ્દ સુખદ ઉચ્ચારજો રે.—સુષુભો ૭

(સાખી.)

શ્રીસદ્ગુરૂની સાહ્યથી, તરવો ભવ દરિયાવ;
માનવનું તન પામીને, દયો લાખેણા લાવ.
જ્ઞાની ધ્યાની શ્રીમદ્ સદ્ગુરૂને સુપ્રતાપ,
ઉચ્ચરે અજીતસાગર ચિદ્ધન જય વિસ્તારજો રે.—સુષુભો ૮
દુઃખસ.

અબુધ જીવને ચેતવણી.

(૩૬)

(સીતાજીના મહિનાનો રાગ.)

આવ આવ સાધક જન આજ, કરીયે એક વાતડી,
કરવા પુણ્ય ઉદય પરભાત, હરવા દુઃખરાતડી.—૧
કરીયે સત્સુખનો સુતપાસ, સકલ સંસારથી,
સંતે આરે સંસારની, ક્ષારસાગર ઉપમા કથી.—૨
ભવસાગર સિન્ધુ સમાન, ગંભીર વારિ ઘણું,
વસે જેમાંહી મોહ સ્વરૂપ, તે કુલ મગર તણું.—૩

(૩૮)

આધિ વ્યાધિ ઇત્યાદિ અનેક, વિવિધ ભમરા વળે,
જેતાં અંતર ભયભીત થાય, ધીરજ ઘટથી ચળે.—૪

છે આ નરતન નાવ ખનાવ, બિરાજ્યો છે આતમા,
કર્મવાસુ અવળા પથમાંહી, ભમવે મધ્ય રાતમાં.—૫

નથી જ્ઞાન સ્વરૂપ પ્રકાશ, તિમિર ઘનધોર છે,
માંહી વાસ કરી રહ્યા ખાસ, વિષય રૂપ ચોર છે.—૬

દુર્જન પ્રસંગના રંગ, રૂપી રહે માછલા,
કુડ કપટ સ્વરૂપ અનૂપ, કચ્છપ રહે કેટલા.—૭

કાળ હાથ ગ્રહીને કુઠાર, નાવડું નિત્ય ભાંગતો,
શું તું ઉંઘી રહ્યો છે ગમાર, રહેજો સદા જગતો.—૮

ધૂલ ધાણી થાશે તહારો માલ, ગાફલ થાવું થોડ્ય મા,
કરે કરે કાંઈ સ્વાત્મ વિચાર, ઉદ્ધારી લે આતમા.—૯

ક્યાંથી આવ્યો કયે સ્થલ જાવું, હૃદયમાં વિચારજે,
જ્ઞાનરૂપી પ્રગટી પરકાશ, મહા સુખ માણજે.—૧૦

તું છે ચિદ્ધન શુદ્ધ સ્વરૂપ, અસંખ્ય પ્રદેશીયો,
લેને સદ્ગુરુ સહાય સદાય, રહે આ ઉપાધિયો.—૧૧

મળ્યા માથે મહા ગુરૂરાય, આનન્દ થયો અતિ,
કહે અજીતભાગર ધન્ય ધન્ય, પામી લે પરમગતિ.—૧૨

મુખાર્ધ.

સુખ ક્યાં છે ?

(૩૭)

(રાગ ઉપરનો.)

ભર્યું સંસારમાં ભારી દુઃખ, ક્યાં સુખ સોહાય છે,
દુઃખરૂપી સરિતાની માંહી, જગત વહું જાય છે.—૧

(૩૬)

પૈસાદાર પીડાય સદાય, ચિંતા ચિત્તમાં બહુ,
રખે રૂપીયાની પેટી લેણાય, દંદય દુઃખથી દહુ.—૨

પુત્ર વિના ફરે કૈંક લોક, કહે સુત છે નહી,
વિના પુત્ર વ્યર્થ બધાં સુખ, કહું દુઃખ ક્યાં જઈ.—૩

કોઈ કામિની ઉર અકળાય, પતિ ઘરડો મળ્યો,
મારું જોખન સોના સમું જાય, બધો મહારો ભવ બળ્યો.—૪

કૈંક કુલવાનને ઘણી લાલ્લ, ખરચમાં પૈસા ગયા,
વેચ્યાં ખેતર ને ઘર ખાર, તોએ વરા ન થયા.—૫

રાજા માને મને બહુ શૂળ, માથે બીજો રાય છે,
એની આણ મને પ્રતિકૂલ, સદૈવ સોહાય છે.—૬

રખે મારી નાંખે આ ચંડાલ, સામા પીતરાઈઓ,
લેવા છૂંછે મારા પછી રાજ, ભુંડા મારા ભાઈઓ.—૭

વઢે વહેપારી વારંવાર, ટોટો તો આ સાલ છે,
નથી વ્યાપારમાં હવે માલ, કરમ તો બેહાલ છે.—૮

મીલવાળા મનમાં પીડાય, ખરીદ ક્યાં હવે રહી,
ખોટ મૂલગી આજે જાય, જીવ્યામાં શોભા નહી.—૯

કોઈ કહે કરમની કથાય, હજી એ વાંઠા રહ્યા,
નથી મળતી નાનકડી નાર, અતિ દુઃખમાં દહ્યા.—૧૦

સુનું નારી વિનાનું દ્વાર, સુનો જ સંસાર છે,
વિના વનિતા ન કંઈ વિશ્રામ, ખલક લાગ્યો ખાર છે.—૧૧

દુઃખી દુનીયાના સઘળા દેદાર, સુખ છે એક જ્ઞાનિને,
જ્ઞાનસિન્ધુ ગુરૂના પ્રતાપ, મહા સુખ માનિને.—૧૨

થયો અજીતસાગર સુખરૂપ, જગત દુઃખ તણ,
થયો આતમપ્રભુથી પ્રીતિમાન, આતમ પ્રભુને ભણ.—૧૩

મુંબાઈ.

(૪૦)

સદ્ગુરુ સ્તુતિ.

(૩૮)

(ધન્ય એકાદશી, એકાદશી કરીએ તો શિવસુખ પામીએ-એ રાગ.)

ઓ સદ્ગુરુજી ! તમ વાણીમાં જાદુભર્યાં કંઈ ઓર છે,
 મુજ મનડાતું, એ જ ખરેખરું ઠરવા માટે ઠામ છે.
 છે તમવાણી પૂરણ પ્યારી, કંઈ અપૂર્વ સુખડાં દેનારી,
 વળી હૃદયમાંહી રહેનારી. ઓ સદ્ગુરુજી ૧

મનભ્રમર બહુ બહુ સ્થલ ભ્રમતો, વળી વિધવિધ વિધવિધે રમતો,
 તમ વચન રૂપી કુસુમે ઠરતો. ઓ સદ્ગુરુજી ૨

મન સર્પરૂપી જગ સહુ બોલે, તમવાણી બંસી સુણી ડાલે,
 પછી હોંચે શાન્તિને હોંડાલે. ઓ સદ્ગુરુજી ૩

કંઈ હૃદય કહું કરતુંજ નથી, કોઈ અન્યસ્થલે ઠરતુંજ નથી,
 છે લય લાગી એને તમથી. ઓ સદ્ગુરુજી ૪

છો દયાતણા સાગર સ્વામી, મુજ હેડાના અન્તરયામી,
 મારી મનોવૃત્તિના વિશ્રામી. ઓ સદ્ગુરુજી ૫

જ્યમ કમલની સૂર્ય વિષે માયા, લાગી હરીયલની કાણે કાયા,
 એવા મુજ મનમંદિરીયે ભાયા. ઓ સદ્ગુરુજી ૬

તમ ચરણતણાં અમે દાસ સદા, સુખસાગર ટાળક ઉર આપદા,
 રહેએ અળગા નેનથકી ન કદા. ઓ સદ્ગુરુજી ૭

તમ ડગલે ડગલે પ્રેમ વસ્યો, તમ નયને અમીના રસ ઝળસ્યો,
 જ્યમ પોયણીથી નવ અંદ્ર ખસ્યો. ઓ સદ્ગુરુજી ૮

લાગી ગુરુ તમ સાથે તાળી, પીધી પ્રેમામૃત રૂપ પ્યાલી,
 મારી નજર ન થાકી તમને ન્યાળી. ઓ સદ્ગુરુજી ૯

તમ વચન રોમ ઉભાં જ કરે, વળી અંગો અંગ પ્રકુલ કરે,
 અનહદ દરિયે અમ હૃદય તરે. ઓ સદ્ગુરુજી ૧૦

પણ તુમિ થતી ન જરાય કંઈ, તમ મોહની છેક જુદીજ કંઈ,
 ઓ ! અજીતગુરુ તજશે જ નહિ. ઓ સદ્ગુરુજી ૧૧

ઠહોરાબજાર-મુ બાઈ.

મુનિ અજીત.

(૪૨)

एक अपूर्व धाम.

(૩૬)

(ગોરમા શીઠ આખો અવતાર—એ રાગ.)

પ્રભુનું એક અનૂપમ ધામ, શોભા સોહામણી રે લોલ;
 વસે જ્યાં સુન્દરવર શ્રીજીન, કે શિવસતીના ઘણી રે લોલ. ૧

જળહળ જળકે જ્યોતિ અપાર, સ્વયં પ્રકાશિની રે લોલ;
 વરસે વર્ષા નિર્મલ ધાર, અનૂપ વિલાસિની રે લોલ.—૨

નથી ત્યાં વાદલ કેરો વાસ, વિલસે પણ વીજળી રે લોલ;
 પ્રથમ તિમિર તણાજ નિવાસ, છતાં ભૂમિ ઉજળી રે લોલ.—૩

સોહો તરવેણીને તીર, નદી ઉલટી વહે રે લોલ;
 નથી ત્યાં સાગર કેરાં નીર, જઈ ગિરિ ઉપર રહે રે લોલ.—૪

ખોલે મેના કોકિલ મોર, કરે દ્વિજ વાતડી રે લોલ;
 જાજે મેઘ નભે ઘનઘોર, રસીલી રાતડી રે લોલ.—૫

નથી એ પાખીને જીભ મુખ, છતાં ટહુકે ઘણા રે લોલ;
 રહે છે હેમ ભરેલા ઈલ, સ્વરૂપે નહીં મણા રે લોલ.—૬

વસે જ્યાં નરનારી નિદોષ, છતાં નહીં માનવી રે લોલ;
 નથી ત્યાં ધરતાં દૃઢ્યે રોષ, શોભા છે નવી નવી રે લોલ.—૭

વાલો મારો પરમ ચતુરસુજાણ, અનન્ત મુખનો નિધિ રે લોલ;
 નથી ત્યાં ખાયખલ વેદ પુરાણ, નથી કરવાની વિધિ રે લોલ.—૮

નથી ત્યાં રોગ શોક સન્તાપ, નથી વ્યાધિ કરી રે લોલ;
 અષ્ટ સિદ્ધિ નવનિધિ આપ, રહી આવી વસી રે લોલ.—૯

વરે છે એ વર કોઈકે નાર, નહીં સહુને મળે રે લોલ;
 ધાય અજીત જઈ ભવપાર, પરમ સુખમાં ભળે રે લોલ.—૧૦

મુંખાઈ.

મુનિ અજીત.

(૪૨)

સ્વાત્મસ્વરૂપ પતિને સાર્ત્વિકવૃત્તિસ્વરૂપ સુન્દરી સ્તવે છે.

(૪૦)

“ લાગી રે મ્હને પ્રમુજીથી તાલી. ”

(મારા રે સ્વામી બોલો ને બોલો—એ રાગ.)

લાગી રે મ્હને પ્રભુજીથી તાલી, હરખી હૈડે જીવનને ન્યાળી-રેક.
 પ્રભુજીનું રૂપ અનૂપ અતિ, મોહી ગઈ મહારી મનોવૃત્તિ,
 સોહાણી હવે સ્વાત્મ સ્વરૂપ શક્તિ. લાગી૦ ૧

ચકોરીએ ચંદ્ર નિહાળી લીધો, હજોવોરે લેઈ જન્મ સફલ ઝીધો,
 મધુ રે મ્હેં તો પ્રેમ તણા પીધો. લાગી૦ ૨

પંકજકળી આજ પ્રકૃષ્ઠ થઈ, તિમિર ઘન રાત્રિ સમૂલી ગઈ,
 પ્રભાકર રસકસ ચૂસી રહી. લાગી૦ ૩

વિરતિરૂપ વિમલ ઝૂંગાર સજ્યા, વિષયરૂપ રણસંઘામ તજ્યા,
 ઉમંગ ઉર સુરત તણા સરજ્યા. લાગી૦ ૪

હાવ ભાવ નાનાપ્રકાર કરે, નૂપુર પગે પહેરી હરે ને કરે,
 માટે રે સર્વસ્વ પતિને ધરે. લાગી૦ ૫

આગમ આદર્શ લઈ હાથે, સુધારે મુજ વદન હું સ્નેહ સાથે,
 પહેરે પુષ્પગુન્ઢ ગુલાબ માથે. લાગી૦ ૬

વીણા લઈ રાગ પ્રથમ બાંધું, સુખદ રાજ્ય અનહદ આરાધું,
 એવા વશીકરણે પ્રભુને સાધું. લાગી૦ ૭

વિયોગ બહાલા કેરો ઘણોજ સહ્યો, તેની શોધે કાળ અનન્ત ગયો,
 હવે મહારે મંદિર આવી રહ્યો. લાગી૦ ૮

દુઃખા સઘળીજ ગઈ આંખે, માથે પતિ છેલ છળીલ જાંબે,
 વદન જોઈ વિદુમંડલ લાંબે. લાગી૦ ૯

બહાલમ સાથ એક સ્વરૂપ થયાં, સાચા રસરંગે સોહાઈ રહ્યાં,
 પ્રીતમ સાથ સાધન લલિત લહ્યાં. લાગી૦ ૧૦

ચાલો હવે ખાસ જીવન જઈએ, જ્ઞાનામૃત પી પાકને રહીએ,
 અજીત અનવધ કોને કહીયે. લાગી૦ ૧૧

મુ'બાઈ.

મુનિ અજીત.

(૪૩)

ગુરુદર્શન.

(૪૧)

(મારે દીવાળી થઈ આજ—એ રાગ.)

આવ્યા આવ્યા એ સદ્ગુરરાજ, મન માફ મોહી રહું;
 મહારે હેડે હરખ ન માય, મુખથી ન જાય કહું.—ટક.
 પરમ ફૂતારથ કીધાં આજે, સદ્ગુર પરમ દયાલ જો;
 દર્શન કરું દીલ હૃદય ધરીને, આજે મંગળ માલ. મન મહાકં ૧
 આનન્દનો અર્ણવ ઉભરાણો, વર્ષ્યા અમૃત મેહ જો;
 વળી વળી દર્શન જેમ કરું તેમ, ઉપજે નવલો નેહ. મન મહાકં ૨
 સોનાનો સૂરજ ઉગીયો ને, પ્રગટયો સ્વાત્મ પ્રકાશ જો;
 દુઝા સઘળી નાશ થઈ ગઈ, ઉત્તમ ઉર ઉઘાસ. મન મહાકં ૩
 શાન્તિ તણા વાયા વાવલીયા, શીતલતા સોહાય જો;
 પ્રભુરસ પાન કરાવ્યું પ્રેમે, એવા સદ્ગુર રાય. મન મહાકં ૪
 નિર્મલ લોચન નિર્મલ વાણી, નિર્મલ ગુરુનું જ્ઞાન જો;
 નિર્મલ ચરણકમલ ચિત્ત ચોરે, નિર્મલ પ્રભુ ગુણગાન. મન મહાકં ૫
 ચિત્ત તણી ચંચલતા ટાળી, મન પણ હેરી લીધું જો;
 પૂર્વ પુણ્યના અનન્ત યોગે, દિલહર દર્શન દીધું. મન મહાકં ૬
 મન પણ મોહી રહું ગુરુજાને, ઉપજ્યો ઉર વૈરાગ્ય જો;
 સદ્ગુરુદર્શનથી નિજ મનનો, છેદાયો અનુરાગ. મન મહાકં ૭
 ચક્રોર સુરતા જેમ ચંદ્રમાં, તેમજ મી ગુરુમાંહિ જો,
 મહાકં મન મોહી રહું છે, છે શિવ સુખડાં જ્યાંહી. મન મહાકં ૮
 દીન જાણીને કરૂણા કીધી, હરવા જન ઉપતાપ જો;
 સન્માર્ગે વૃત્તિ દારાવી, એવો આપ પ્રતાપ. મન મહાકં ૯
 નિત્ય નિત્ય આવો આનન્દ આપો, અમે તો પામર પ્રાણી જો;
 દયા કરીને દુખડાં કાપો, જીવ ખિચારા જાણી. મન મહાકં ૧૦
 તન ધન જોખન સર્વે જાણ્યાં, આળપાળ પાપાળ જો;
 એક અજીત સદ્ગુરને ચરણે, ઉદય ભાગ્ય વિશાળ. મન મહાકં ૧૧

મુ'આઈ.

મુનિ અજીતસાગર.

(૪૪)

“ પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે. ”—ગરબી.

(૪૨)

(અચકો મચકો કારેલી—એ રાગ.)

બહુબહુ દુઃખના દિન વિત્યારે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
નવ મોહની બાજી જીત્યારે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૧
રામાનો બનીઓ રસીઓરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
વળી પરધર માંહે વસીઓરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૨
જગ ઝેર હજાહજા જાણરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
એથી થઈ સત્સુખ હાણરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૩
તહેં બહુબહુ જન્મો ધરીઓરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
ત્યાં કેર જીવ તહેં કરીઓરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૪
મળી કોઈ સ્થળે નહિ શાન્તિરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
ભૂલ્યો પામીને બ્રાન્તિરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૫
દુઃખ કેરા દરિઆ રેલ્યારે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
મદમગરે મુખથી ન મેલ્યારે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૬
આશા અમ્મિના તડકેરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
તપીઓ પણ હજી ના અટકેરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૭
પરપ્રાણ દુભે હુશીઓરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
પરધર્મ્યામાં બહુ ધ્યારે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૮
માયાના ફન્દે ફસીઓરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
ખાંતે ત્યાંથી નવ ખસીઓરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૯
પરપ્રમદથી કરી પ્રીતરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
નવ સમજ્યો આતમ રીતરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૧૦
છ સ્નેહ હજી સંસારેરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
ક્યાંથી તું પહોંચીશ આરેરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૧૧
છ નૌકા આવી કીનારેરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
સદ્ગુરૂ પાર ઉતારેરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૧૨
કહે અજીતસાગર સારેરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે;	
કર ભવની બેડલી પારેરે,	પ્રભુ સાથે કર પ્રેમ હવે.	૧૩

(૪૫)

ગુરુજીને વિનતિ.

(૪૩)

(રઘુપતિ રામ હૃદયમાં રહેજોરે—એ રાગ.)

બહાલા ગુરુરાય દર્શન દેજોરે, મારા હૃદયમંદિરમાં રહેજોરે—એ ટક.
 જેવી જળસંગ મીનની માયારે, હુદા પડતામાં પ્રાણ ગુમાવ્યારે;
 એવા બહાલા છો સદ્ગુરુરાયા. બહાલા ૦ ૧
 જેવી કુમુદની ચંદ્રમાં સુરતીરે, એવી પ્રેમી તમારી મૂર્તિરે;
 મારા દીલમાં ભજનરસ ભરતી. બહાલા ૦ ૨
 એકવાર અમૃતરસ પીધોરે, લહાવો અપૂર્વ એ થકી લીધો રે;
 મહને ઉપકાર અનુપમ કીધો. બહાલા ૦ ૩
 આપ નયવચનની માંહીરે, મારી સુરતા ખરેખર મોહીરે;
 આવા ભાવ્યવાળા જન કોઈ. બહાલા ૦ ૪
 આપ સન્મુખ દિન પળ થાયરે, આપ વિયોગે પળ જીગ જાયરે;
 મારે નયણે તો નીર ન માય, બહાલા ૦ ૫
 વાણી આપની અમૃત જેવીરે, જેને ભવ્યજનોએ સેવીરે;
 ગુરુ આપની મોહની કેવી. બહાલા ૦ ૬
 તમે સદ્ગુણ કેરા સિન્ધુરે, અમમાં ગુણ નથી એક બિન્દુરે;
 અમે મલિન ગુરુ તમે ઇન્દુ. બહાલા ૦ ૭
 અમ અવગુણ ઉર ન ધરજોરે, અમ પાપ બધાં પરહુરજોરે;
 પ્રેમે આવી હૃદયમાંહી ઠરજો. બહાલા ૦ ૮
 જેવી ચંદ્ર વિના સૂતી રાતરે, જેવો પુત્ર વિના સૂતો તાતરે;
 એવાં અમ તમવિણ સાક્ષાત. બહાલા ૦ ૯
 પ્રેમ આપ વિષે બહુ જામ્યોરે, ભાવ આપ ચરણમાં વિરામ્યોરે;
 મારો જીવ પરમસુખ પામ્યો. બહાલા ૦ ૧૦
 જેવો હાથ શ્રદ્ધો તેવો શ્રદ્ધજોરે, અમને આપનાં કરી લેજોરે;
 ગુરુરાય અજીત ઉર રહેજો. બહાલા ૦ ૧૧

મુખાધ.

મુનિ અજીતસાગર.

(૪૬)

“ આટલી खबर चन्दा गुरुजीने कहेवी. ”

(૪૪)

(રાગ ધોળનો.)

આટલી ખબર ચંદા ગુરૂને કહેવી,
 ક્યારે તે દર્શન પાછા દેશા,
 સદ્ગુરૂ ! સેવક અરજ કરે છે.
 આપ વિશેજે તનમાં તાપ ઘણો છે,
 મનમાં તો ખેદ ન માય, સદ્ગુરૂ સેવક અરજ કરે છે. ૧
 ચાલ્યું ચોમાસું આવી પહોંચી દીવાળી,
 લોકો આનંદે માત્ર મનતો દુભાય. સેવક ૨
 સ્વાદુ ભોજનીયાં જમતાં લોક બનાવી,
 મુજને ના ભાવે કોઇ સ્વાદુ ભોજન. સેવક ૩
 મુંદર શણગાર પહેરી લોક ફરે છે,
 માત્ર શણગાર મારે દીલડું છે ખિન્ન. સેવક ૪
 મુર્ચ વિના તે જેવી કમલિની સૂની,
 સૂતા સદ્ગુરૂ અમો આપના દાસ. સેવક ૫
 વહેલા પધારી વહાલા દર્શન આપો,
 તર્ષા જનોની ટાળો! પ્રેમે પીપાસા. સેવક ૬
 જેમ જેમ સાંભળે તેમ તેમ અન્તર વેદના,
 દિન દિન વધતી વધતી જાય. સેવક ૭
 નયણમાં ઉઘ કાંઈ જણાતી છે નહીં,
 માવજી બાદનાં પાણી ઉલટયાં દેખાય. સેવક ૮
 ચંદ્ર વિનાની જેવી રાત્રિ છે સૂની,
 મુર્ચ વિના તે જેવો દિવસનો દાવ. સેવક ૯
 સૈન્ય મુલું સેનાપતિ વિનાનું
 એવા અમારા ગુરૂ વિના દેખાય. સેવક ૧૦
 અવે તે સૂનાં મીડાં જ્યાં નહીં એકડા,
 એક સંગાયે મુનનું દસગણું જોર. સેવક ૧૧
 આપ વિનાના વૈભવ અવે છે નિષ્ફળ,
 અપ દર્શન બધા મરેલ છે પહોર. સેવક ૧૨

(૪૭)

દાસની અરજી ગુરજી સાંભળવી પડશે,
 વિરહની વેદનાએ ફરં દિન રાત. સેવક૦ ૧૩
 પાછા પધારી કૃતકૃત્ય કરવાં રે પડશે,
 ઉપદેશ આપી કરવી પડશે સુખ શાત. સેવક૦ ૧૪
 અમારા પ્રાણ કેરા આપ આધાર છા,
 અમારું જીવન ગુરજી તમારે હાથ. સેવક૦ ૧૫
 તમારાં જીવાડ્યાં તો છેએ સજીવાં,
 આપ વિના ગુરજી અમો અનાથ. સેવક૦ ૧૬
 જેમ જેમ દિન જાય તેમ તેમ હેડું અધીરું,
 કેમે કરીને નથી કહાતો કાળ. સેવક૦ ૧૭
 થરથર પદ થાયે કીધું મુખથી ના જાયે,
 વેલેરા આવો તો તો ભાગ્ય વિશાળ. સેવક૦ ૧૮
 એટલી ખબર સેવક કરે છે ચંદ્રને,
 આવ્યા કાગળ માંહી રૂડા સંદેશ. સેવક૦ ૧૯
 એક બે દિવસમાંહી વિહાર થાશે,
 સેવક ઉર ધરશે નહી રવદપ કલેશ. સેવક૦ ૨૦
 એક બે દિવસમાં આવ્યા સદ્ગુરુ સ્વામી,
 દર્શન આપી ગુરુએ દર્શાવી મહેર. સેવક૦ ૨૧
 સેવક પણ દર્શન કરી આનન્દ પામ્યા,
 વર્તાઈ વખત એવે લીલા તે હોર. સેવક૦ ૨૨
 મુખાર્ધ. મુનિ અજીતસાગર.

અધ્યાત્મ વર્ષાઋતુ.

(૪૫)

(વીરા વસ્તુ વિચારીને હોરીએ—એ રાગ.)

આવી આવી પરમ સુખકાર, થયો જયકાર, બહાલી વર્ષાઋતુ.
 ગાજે ગગનમંડલ વિષે ગર્જના, થાય અનહુક નાદ અપાર,
 તે વારંવાર.— :હાલી૦ ૧

(૪૮)

ગુરુકરુણાવું વરસે વારિ ઘણું, હુમી અંતર કેરી ભીંજણી,
 સરસ સોહાણી.— જહાલી૦ ૨
 ચમકે વીજળા સ્મરણરૂપ સર્વદા, હરખે સાત્ત્વિક વૃત્તિ મયૂર,
 રટે છે મધુર.— જહાલી૦ ૩
 કૃપીકાર જ્ઞાની તથા ધ્યાનીને, ઉરમાં ઉપજાયો આનન્દ,
 અમૃત રસકંદ.— જહાલી૦ ૪
 ઉચ્ચા શુભકરમરૂપ છોડવા, નિત્ય વૃદ્ધિ પામે રૂડી પેર,
 થઈ લીલા લહેર.— જહાલી૦ ૫
 ઘડીમાં પૂર ચઢે છે ગંગાવિષે, ઘડીમાં યમુનાનાં નીર છલકાય,
 તથા ઉભરાય.— જહાલી૦ ૬
 ખન્ને વચ્ચે સરિતા સરસ્વતી, વહે વારિ વિમલ વિલસાય,
 જ્ઞાની નર ન્હાય.— જહાલી૦ ૭
 જે કોઈ પુણ્ય ઉદ્યવાળાં માનવી, એમાં નેહ કરીને ન્હાય,
 પરમ સુખ થાય.— જહાલી૦ ૮
 એને કાંઠે વસે મારો જહાલમે, સમતા મુન્દરીને લઈ સાથ,
 નિરંજન નાથ.— જહાલી૦ ૯
 પ્રભુજીનું સ્વરૂપ શું વર્ણવું, ઝળકે જળહળ મુખડાની જ્યોત,
 અનુપ ઉદ્યોત.— જહાલી૦ ૧૦
 આખા જગના સમગ્ર આનન્દથી, કોટી કોટી ઘણા છે આનન્દ,
 શીતળતામાં ચંદ.— જહાલી૦ ૧૧
 આખો શ્રવણરૂપી આ સુધા સમો, હરતો કલેશ તથા કંકાસ,
 સુશ્રાવણ માસ.— જહાલી૦ ૧૨
 શાન્તિ રૂપ શીતળા સાતમ છે, તેને પાળે તે તો સદાય,
 પ્રભુજીને પાય.— જહાલી૦ ૧૩
 અન્તમાંહી પર્યુષણ આવીયાં, એનું રૂપ જ્ઞાનીને જણાય,
 મહા મહિમાય.— જહાલી૦ ૧૪
 આવ આવ સગી મહારી બેનડી, કરીએ આત્મપ્રભુ સહ કેલી,
 આનન્દની હેલી.— જહાલી૦ ૧૫
 રહીયે અજીત અખંડ પ્રભુ પાસે, એજ સ્વામી સંગાથે બહેન,
 સદા સુખ ચેત.— જહાલી૦ ૧૬
 મુંબાઈ. મુનિ અજીતસાગર.

(૪૯)

છ ઋતુઓનો એકસાથે સંઘ.

(૪૬)

(રાગ ઉપરનો.)

- દેહ બાગ વિષે અચરજ દીકું, રહેછે છએ ઋતુઓનો સંઘ,
આપે સુઉમંગ.— વિશુદ્ધ વધામણી ૧
- રૂકું દૃઢ્ય સ્વરૂપ મંદિર છે, વચ્ચે બીરાજે આતમ દેવ,
કરે જ્ઞાની સેવ.— વિશુદ્ધ ૨
- પ્રેમરૂપ વરસાદ વહી રહ્યો, ગયો જગત ઉન્હાળાનો તાપ,
ગુરને પ્રતાપ.— વિશુદ્ધ ૩
- વિષયરૂપ કમલ તુટી ગયાં, ઉઘડ્યાં ભક્તિ ચંબેલીનાં ફુલ,
સુમંગલ મૂલ.— વિશુદ્ધ ૪
- બીજી શરદ સદા સુખકારિણી, પાક્યાં સુકૃતરૂપ અનાજ,
કાપે માળી આજ.— વિશુદ્ધ ૫
- દયારૂપ દીવાળીના દહાડલા, મંદિર મધ્ય બહુ પ્રકાશ,
આપે છે ઉદ્ધાસ.— વિશુદ્ધ ૬
- ત્રીજી શિશિર ઋતુતણી વાતછે, ખડાય સમતા સ્વરૂપી શીત,
કરાવે છે સ્મિત.— વિશુદ્ધ ૭
- દેવી દીવાળીનો તહેવાર છે, એ તો ઘરમાંહી આતમગુણ,
નાશક દુરગુણ.— વિશુદ્ધ ૮
- ચોથી હેમંત દિલ હરખાવતી, આપે અંગે અરોઅર શક્તિ,
પ્રભુમાં આસક્તિ.— વિશુદ્ધ ૯
- ઘર બાગતણી બધી નીકમાં, વહે શ્રદ્ધા સ્વરૂપી વારિ,
વાવી લેએ ક્યારી.— વિશુદ્ધ ૧૦
- મહારાણી બધી ઋતુઆતણી, વસે પ્રેમ કરીને વસન્ત,
મહા શાસાવન્ત.— વિશુદ્ધ ૧૧
- કુલ્યાં ફુલ નિયમરૂપ વૃક્ષનાં, ગાય જ્ઞાની સાહ્યે રાગ,
ઉપજે અનુરાગ.— વિશુદ્ધ ૧૨

(૫૦)

છઠ્ઠી શ્રીઞ્મ ઋતુ છળીલી સોહે, જ્ઞાન સૂર્ય ઉગે છે તકાશી,
 ખુબી બની ખાસી.— વિશુદ્ધ ૧૩

પ્રભુ પ્રાપ્તિના વિવિધ પ્રકાર તે, ધામ શમવાના સર્વપ્રકાર,
 મહા મંગલકાર.— વિશુદ્ધ ૧૪

જઈને એમાં વસે જે પ્રાણીયા, તેનાં દુઃખ દારિદ્ર દળાય,
 દુઃખો સૌ દટાય.— વિશુદ્ધ ૧૫

થાવું અજીત સ્વરૂપ શુદ્ધબુદ્ધ છે, કરી વાસ મનોહર ખાગ,
 માનવ તન લાગ.— વિશુદ્ધ ૧૬

મુંખાઈ. મુનિ અજીતસાગર.

(૪૭)

(લાગી લાગીરે મળેને લાગી, મ્હારા વ્હાલમાની—એ રાગ.)

ખાવા ખાવારે અમે ખાવા,
 અવધૂત જોગી અલખ ચેતાવનાર ખાવા.—ટેક૦

ધમ્મિત આહાર અમને નવ જોઈયે,
 જે જે મળે તે મીઠા માવા.—અવધૂત૦ ૧

માથે મળ્યા છે ગુરૂ મહન્ત મહોદય,
 ચેલા ફક્કડ તેના મ્હોવા.—અવધૂત૦ ૨

સત્ય દેશ જાવા તણા મારગ સુજ્યો,
 લાગ્યો જ્યોતિને માર્ગ જાવા.—અવધૂત૦ ૩

વિમલ વ્હાલપ કેરાં વ્હાણુલાં વાયાં,
 દિશાઓ લાગી છે દેખાવા.—અવધૂત૦ ૪

આશા દુઃખદ દુનીયાતણી છે નહી,
 ગૂઢ બ્રહ્મજ્ઞાન લાગ્યા ગાવા.—અવધૂત૦ ૫

ગમાર લોક કેરી ગાઠી ગમે નહી,
 ઉર્મિઓ ઉસ્તાદ દોસ્ત થાવા.—અવધૂત૦ ૬

વિકર ગિરિ છે શ્રીવિભુપદ કેરો,
 દુષ્ટ દાનત સાચો દાવા.—અવધૂત૦ ૭

(૫૧)

જ્ઞાન ગાંઠ કેરી નિત્ય ચલમ ચેતાવું,
 ભાવ ભાંગ કેરી પ્યાલી પાવા.—અવધૂત૦ ૮
 વિચિત્રાં ભુવન લાલ્ય સરીખાંજ લાંગે,
 ભક્તિ મઢી માંડી છે ખનાવા.—અવધૂત૦ ૯
 અજીત આનંદ તણી લહેરી અતિ લેવા,
 લક્ષ સાથ લઉછું ત્યાગ લહાવા.—અવધૂત૦ ૧૦

પાટણ.

મુનિ અજીતસાગર.

સુમતિની આત્માપ્રતિ વિનતિ.

(૪૮)

(લાગી લાગીરે મ્હને લાગી—એ રાગ.)

જ્હાલી જ્હાલીરે મ્હને જ્હાલી,
 સખી જ્હાલીડાની લગની લાગી છે ઘણી જ્હાલી. રેક.
 પ્રીતમના પગલે પરિપૂર્ણ પ્રેમથી,
 ચેતન ચતુરા હું તો ચાલી.—સખી૦ ૧
 નીંદડી ન આવે થયાં વેરી લોચનીયાં,
 આતમ ગયા છે દગો આલી.—સખી૦ ૨
 જામની જ્હેરણ જાણે જુગ જેવી જાય છે,
 અંગ અંગ લાગી રંગ તાળી.—સખી૦ ૩
 ભામિની હું ભવ્ય મહારા નવલનાથજીની,
 રહેજ તો લાગે છે ખાલી ખાલી.—સખી૦ ૪
 વાટડી જોઉં છું નિત્ય હાડીયા ઉડાડી,
 પવિત્ર ખતિત્રત પાળી.—સખી૦ ૫
 ઉર અકળાય ચરચર નિત્ય થાય છે,
 નયન મુકાયાં પંથ ન્યાળી.—સખી૦ ૬
 પ્રેમથી પધારો નાથ હવે હૃદય થઈ છે,
 પ્યારીને ના મૂકશો પ્રજાળી.—સખી૦ ૭

(૫૨)

વિરહના સિંધુથી તારી લઈ ત્રિયાને,
હેતસાથ કરો હૃદયવાળી.—સખી૦ ૮

અમર ચૂડીલો તહારા નામનો પહેર્યો છ,
હજીએ ન હડા નાખો ગાળી.—સખી૦ ૯

અખજાની અજ સુણી પીયુજ પધાર્યા,
હૈડા કેરી હાટડી ઉજાળી.—સખી૦ ૧૦

અજીત કહે આશા તણા સિન્ધુ ઉભરાયો,
બહાલી ખની ભાગ્યની વિશાળી.—સખી૦ ૧૧

ખાટણ—સાગરગચ્છનો ઉપાશ્રય. મુનિ અજીતસાગર.

કાયા અને આત્માનો સંવાદ.

(૪૬)

(પૂતેમ ચાંદની ખીલી પૂરી અહીં રે—એ રાગ.)

કાયા—મુજને એકલડી તજી સ્વામી નવ સીધાવળે રે,
હું તો આપ તણી દાસી છું હે દીલદાર !
ખ્યારી માનુની કેડં નમ્રવચન પતિ ! માનળે રે.—ટેક.

(સાખી.)

આપ તણા સંગાથમાં, ફરી ફરી કડં આનન્દ;
હરખાઓ હૈડા વિધે, ચકોરીને જેમ ચન્દ.

મારા અન્તરના છો સાચા પ્રાણધાર,
માટે અરજી અખજા કેરી ઉર ઉતારજોરે. મુજને૦ ૧

(સાખી.)

આત્મા—તહારી સંગે બહુ રહ્યો, રઝળ્યો બહુવિધ રાન;
પણ ટેકાણું નવ પડ્યું, લીધાં ન સુખનાં દહાણ.

હું તો અલખ દેશનો વાસી આતમરાય,
શાણી મારીસાથે ક્યમકરી દિવસ ગુજરશેરે. મુજને૦ ૨

(૫૩)

(સાખી.)

કાયા--પીયુષ પ્રાણસમા ગણી, રહીશ તહમારી સાથ;
 કરે ઘડી ના તરછોડશો, નવલા નૌતમ નાથ.
 હરવું ફરવું ખાવું પીવું મોજ મળહ,
 એવી ગમ્મત ત્યાગી હવે ન આપ પધારશોરે. મુજને૦ ૩
 (સાખી.)

આત્મા--તહારો ને મારો નથી, કદિએ નિત્ય સંબંધ;
 હું ત્યાગું નહીં તુજને, એનો શો પ્રતિબંધ.
 ખાવા પીવા સર્વે તુજને છે ઉપભોગ,
 સઘળા ક્ષણિક સંગના રંગ તમે વીસારજોરે. મુજને૦ ૪
 (સાખી.)

કાયા--મહારો ગમ્મત દેશ છે, હું એ ગમ્મત રૂપ;
 ગમ્મત પથે ચાલતાં, ગમ્મત થાય અતુપ.
 નવલી નૌતમ નારી કેરાં માનો વેણ,
 હરખે પાલવડા પકડ્યો તો પાર ઉતારજોરે. મુજને૦ ૫
 (સાખી.)

આત્મા--મુજને ગમ્મત ના ગમે, ક્ષણ ભરના એ રંગ;
 તહારા ગમ્મત અગ્નિમાં, હું નવ બનું પતંગ.
 કાયા ! વાક્ય તહમારાં ઝહેર તણાં પકવાન,
 તહમારી વિશ્વમોહિની કેરાં વચન વિદારજોરે. મુજને૦ ૬
 (સાખી.)

કાયા--બહુ બહુ હાવ વિભાવથી, નાથ ! કરું ગુલતાન;
 પહેરી પર લટપટ કરું, જાણી લઉં જીવ જન.
 પ્રેમની વેલી પાણી પાઈ ઉછેરી આપ,
 સમૂળી વિરહ શસ્ત્રથી હવે નહીં સંહારજોરે. મુજને૦ ૭
 (સાખી.)

આત્મા--તહારા હાવ વિભાવમાં, લપટાણો બહુ દિન;
 જન્મ મરણ માંહી ભમ્યો, કરી દીધો છિન્નચિન્ન.
 તારી મોહ વેલીનાં ખાંધાં પાન અપાર,
 દુઃખીયો કીધો મારે હવે ન શબ્દ ઉચ્ચારશોરે. મુજને૦ ૮

(૫૪)

(સાબી.)

કુલટા તહારા સંગથી, બનીયો છું બેહાલ;
 શિવસુદરી અગગી કરી, જેમાં સાચું બહાલ.
 મારો લલિતા એવી દેવીનો હું નાથ,
 મનકું સ્થિર કરી હવે બહેલોનાં પધારજેરે. મુજને૦ ૯

(સાબી.)

હું તો જ્યોતિ દેશમાં, વાસ કરી વસનાર;
 સતસુખનાં મોતી ગમે, માયિક નહિ લગાર.
 અનુભવ વ્યાપી ગયો છે સમજ્યો સત્ય સ્વરૂપ;
 મુનિવર અજીત કેરાં સત્ય વાક્ય સ્વીકારજેરે. મુજને૦ ૧૦

“ પ્રેમની પીડા તે જેને વીતી. ”

(૫૦)

(ભાગી ભાગીરે મહેને ભાગી—એ રાગ.)

વીતી:વીતીરે જેને વીતી તેના જીવ જાણે,
 પ્રેમની પીડા તે જેને વીતી. તેક.
 સીતાને હરી ગયો રાવણ રાજ,
 કેવી નહી છે કામી પ્રીતિ. તેના૦ ૧
 હામ ધામ ગામ ધન માલ ગુમાવ્યા,
 વાંદરડે લકું લૂંટી લીધી. તેના૦ ૨
 અસુરની સામે સતી સીતા કષ્ટ પામ્યાં,
 અતે બાજી તો લીધી જીતી. તેના૦ ૩
 કીચક કામાન્ધ બન્યો વનવાસને સમે,
 દ્રૌપદીની કેવી પ્રીતનીતિ. તેના૦ ૪
 ચન્દ્રના પ્રકાશમાં ક્રીકાશતા ઠરી રહી,
 દેખો રાત વીત્યા કેરી રીતિ. તેના૦ ૫
 જામનીનો જીવ જાણે સવારમાં જ્યારે,
 સૂર્યના કીરણે વૃત્તિ દીધી. તેના૦ ૬

(૫૫)

જાનકીના જગરમાં પ્રેમ ધુન લાગી,
 રામના વિયોગે હૃદ કીધી. તેનાં ૭
 જોગીડાએ જોગ જાણી જગત જહેર માન્યું,
 સુંદર સમાધી જે લાગીતી. તેનાં ૮
 પર્વતને અશ્રુ પડે અશ્રુની નદી વહી,
 ભૂમિ અશ્રુએથી ભીંજવીતી. તેનાં ૯
 હાથ હાથ ઉરે અકળાય અલભેલા વિના,
 બહાવરી ફેરું છું બહીતી બહીતી. તેનાં ૧૦
 પાટણ. મુનિ અજિતસાગર.

સંસારની અસારતા.

(૫૬)

(ગોકુલ વહેલા પધારજો રે—એ રાગ.)

જીવવું જગમાં ઝાઝું છે નહીરે,
 કરો છો શાને કોઈ કંકાસ હો લાલ. જીવવું ૧
 કરીઆ કરી લે આતમ કાજનીરે,
 કરીલે ઈશ્વરમાં પ્રીત ખાસ હો લાલ. જીવવું ૨
 જોતાં જોતાં ચાલ્યા જોડીઆરે,
 ચાલ્યાં ભગીની ભાણેજ ભાઈ હો લાલ. જીવવું ૩
 હજીએ ચેતન તું ચેતે નહીરે,
 દુનીયા છે સઘળી દુઃખદાર્થ હો લાલ. જીવવું ૪
 જેવાં ઝાકળ પાણી પલકનાં રે,
 ખોટા મોતીના દેખાવ હો લાલ. જીવવું ૫
 ઉપરથી ભાસે સાચા દાણસારે,
 જુઠઠા અંતે સર્વ જણાય હો લાલ. જીવવું ૬
 પાણી પહેલી-ખાંધી પાળલેરે,
 તો તો જગ કોઈ રહો નય હો લાલ. જીવવું ૭

(૫૬)

વહી ગયા કેડે બંધુ ! શું બાંધશે,	
ચેતન ! ચેતો ચિત્તામાંથી હો લાલ.	જીવવું ૮
કર છે સાજા ત્યાં લગી સ્નેહથી,	
કરતું સાધુ દેવની સેવ હો લાલ.	જીવવું ૯
તહારા પગ છે જ્યાં સુધી ચાલતારે,	
દર્શન કરવા રાખીશ દેવ હો લાલ.	જીવવું ૧૦
જે કારણ તું દશ દિશ દાડતો,	
પરનાં પોષણ કરવા કાજ હો લાલ.	જીવવું ૧૧
અન્ત સમયમાં ચાલીશ એકલો,	
તહારો નહીં ચાલે ધલાજ હો લાલ.	જીવવું ૧૨
પરને માટે હું ચેતન ! તને રે,	
કરવાં ઘટે ન ખોટાં કામ હો લાલ.	જીવવું ૧૩
પુત્ર કલત્ર સહુ અહીંયાં રહેરે,	
એકલું જીવું ત્યાગી ધામ હો લાલ.	જીવવું ૧૪
એવું સમજી મનમાંહિ હવે રે,	
કરી લે આતમનો ઉદ્ધાર હો લાલ.	જીવવું ૧૫
પરમાતમના પદમાં પહોંચવા રે,	
કર પ્રભુવાક્યોમાંહિ પ્યાર હો લાલ.	જીવવું ૧૬
સાચો સાહિબ સુખ ભંડાર છે રે,	
દુઃખનાં ત્યાંહી નથી દરશન હો લાલ.	જીવવું ૧૭
અજીતસાગર ધરિને ઝાળખો રે,	
કરી દ્યો આ ભવ પ્રભુ પ્રસન્ન હો લાલ.	જીવવું ૧૮

“ ફેશનના ફંદમાં ફસાયા. ”

(૫૨)

(પ્રેમની પીડા તે કાને કહીએ—એ રાગ.)

ફેશનના ફંદમાં ફસાયા, ફૂલબુભાર્થ !

ફેશનના ફંદમાં ફસાયા. —ટેકો

(૫૭)

- દુનીયામાં થયા ઢાઢડાણા, ફુલજુલાર્ક !
 ફેશનના ફંદમાં ફસાયા. ૧
- આગમ નિહિત શુદ્ધ, પાણીડાં ન પીયાં,
 ગરની તાણમાં તણાયા. ૨
- સાધુજનોની સારી સલામાં ન આવ્યા,
 જુગારીની ટોળીમાં જણાયા. ફુલજુ ૩
- શિવચુંદરીની સાથ સ્નેહ નવ રાખ્યો,
 વેશ્યાઓના હાટમાં વેચાયા. ફુલજુ ૪
- શાન્તિકારક સિધે શેરડે ન ચાહ્યા,
 કંટકની ધુન્ધમાં ધુન્ધાયા. ફુલજુ ૫
- કિંમત ભરેલો કાળ કથામાં ન કાઢ્યો,
 દિન બધા ગરબામાં ગુમાવ્યા. ફુલજુ ૬
- ધાર્મિકજનોની પાસ સ્નેહે નવ આવ્યા,
 ધૂનારાના સંગમાં ભરાયા. ફુલજુ ૭
- ગુણનિધિ આતમાની કરી નહો ગોઠડી,
 હેતે પરનારીમાં ફસાયા. ફુલજુ ૮
- આતમના પંથમાં ન એકે પાય મૂક્યો,
 ઉલટા મારગમાં ઉભયા. ફુલજુ ૯
- કાલ આવી જીવડાને ઘર બહાર કાઢશે,
 અજીત કહે અન્તમાં મુજબયા. ૧૦

સાધનક્રિયામાં પ્રવૃત્ત જીવાત્મારૂપ યુવતિને
 પરમાત્મારૂપ પતિનો વિયોગ.

(ગરવી.)

(૫૩)

(રાતલડી કોની સંગે જગ્યા—એ રાગ.)

બહાલમ વિના ઘેડીને સૂતી ફરજી, રાતલડીમાં એકલડી હું હરજી.
 બહાલમ

(૫૮)

જાલાભાટે જોગણરૂપ ધર્મું છે, ચિતકું મહારં જાલમ સંગ વર્ણુંછે;
નિશદિન ધ્યાન હૃદયમાં ધર્મું છે. જાલમ ૧

ગઈરે મહારી બેલાનમાં બધી બુદ્ધિ,વિસરી ગઈ સુઢરી ! હુકરી શુદ્ધિ;
વિરહમાં ભરકે અહીં તહીં વૃત્તિ. જાલમ ૨

કરં ઉપવાસ સ્વામી ભાટે સારા, થયા દૂર નયન તણા મુજ તારા;
દુઃખડલામાં હુખી મરી જાય દારા. જાલમ ૩

ભુવન સ્વામીવિનાના રમશાન ભાસે,વિના પાણી મીન મરી જાય પ્યાસે;
હવે અકર્માઈ ગઈ છું ઉદાસે. જાલમ ૪

કંથા જેવા લાગી રહ્યાછે શ્રંગાર, અંગે અંગ વર્ણી રહ્યા છે અંગાર;
પ્રીતમ પ્યારો વિદેશ પ્રાણાધાર. જાલમ ૫

આંખલડી તેજ વિના જેવી લાગે, ચંકોરી તે ચન્દ્રવિના કેમ જાગે;
એવો મહારો પિયૂમાં અતુરાગે. જાલમ ૬

પ્રીતમ કેરા પ્રેમને કંદે પડીછું, રસીયા વિના રેન દિવસમાં રડીછું;
જોગણ વેશે નાથવિના એકલડીછું. જાલમ ૭

અરે કોઈ આવો પીયુને ખતાવો, જીવતી કેરા કોડ તે પૂણું કરાવો;
અણત પ્રભુ ! પધારી પ્યારી ખચાવો. જાલમ ૮

(ગરબી.)

(૫૪)

(આવો સ્વામી રાસ રમો જાલા—એ રામ.)

અરે કોઈ પ્રેમ કરો ન કરો, અન્તે એક દીવસ રોઈ મરો. ટક.

કર પ્રેમ પાણીમાં માછલડી, હવે નહી જળ વિના એક ઘડી;
નાંખી થતાં મૃત્યુની રેખ નડી. અરે ૧

દીંટોડાએ પુત્રમાં પ્રેમ કર્યો, પાથરી જળ પારધી તત્ર ઠર્યો;

દીંટોડી સહિત એ મદ મર્યો. અરે ૨

કર્યો પ્રેમ પદ્મે સૂરજ સામે, સાયંકાળે હુપ થયો નકામો;

જામનીમાં તો વિરહ અતિ જામ્યો. અરે ૩

(૫૬)

કુમ્ભની ચંદ્ર વિશે પ્રીતિ, રાતલહી તો પસવારમાં વીતી;
સવારમાં ભીડાવાની ભીતી. અરે૦ ૪

પ્રોતમ કેરું જ્યારે શરીર પડે, ચિતા પાસે તુરત સતી જઈ ચડે;
બાળી મૂક્યું અંગને અગ્નિવડે. અરે૦ ૫

ચાતકી પાણી સ્નાતિનાથુંજ પીએ, બીજાં જળ પી ન શકે જરીએ;
બારે મારા તરસેથી મરાએ. અરે૦ ૬

બહાલીડાનો પ્રેમ ઘણું ન્યારો, ખસકભોગ કરી દે છે ખારો;
દૃન્યઘટમાં દુઃખ ભરનારો. અરે૦ ૭

વાણું પણ મનડું કહ્યું ન કરે, નયનમાંથી જળ ચોધારે ઝરે,
મોહન વિના તલસી તલસી મરે. અરે૦ ૮

હવે ઇશ્ત ! આવી મળોરે મળો, જનમ મૃત્યુ દેરાં કાળિદ્રવ્યો;
અજીત હવે અળગો કરો આંમળો. અરે૦ ૯

પાટણ.

મુનિ અજીતસાગર.

પૂર્ણ પ્રેમ લહાવ ક્યારે લૈશું?

(૫૫)

(લાગી લાગીરે મને લાગી—એ રાગ.)

લૈશું લૈશું રે બહેની લૈશું, પ્રેમી પૃથ્વી કેરા,
પૂર્ણ પ્રેમ લહાવ ક્યારે લૈશું.—ટક.

જે જે શિર કપ્પ પડે તેને સ્વામી સંગે,
સુખ માની સ્નેહ સાથ સહિશું. પ્રેમી૦ ૧

વિકટ વિરહ તણી વાટડી વટાવી,
બહાલપની સરિતામાં બહેશું. પ્રેમી૦ ૨

અન્ટરની ઉરમીઓ અન્ટર વિભેદી,
સુખ દુઃખ તણી કહેણી કહિશું. પ્રેમી૦ ૩

દીનઅનુ નાથ ! પ્રાણ દીનદાસી કેરા,
તેને ક્યારે આત્મદાન દેશું પ્રેમી૦ ૪

(૬૦)

અક્ષય આનન્દના અધિપતિ સાથે,
 વિન્ધિતણા રાગ ત્યાગી રહિશું. પ્રેમી૦ ૫

મનના મોહન અને જીવના જીવણહાર,
 પ્રાપ્ત કર્યા મહેલમાં પછી શું ? પ્રેમી૦ ૬

હૈડા કેરા હાર પુખ્ત કલ્પવૃક્ષ કેરા,
 પહોંચ્યા પછી લોકડાં હસે શું ? પ્રેમી૦ ૭

પૂર્વમાં ઉદય જ્યારે પ્રભાકર પામ્યા,
 બાદ રાત્રિતિમિર રહેશું ? પ્રેમી૦ ૮

અગર ચન્દન તેલે અંગ લપેટાયું,
 બાદ દેહ આતપ દહે શું ? પ્રેમી૦ ૯

દીલસાથ દીલ દીધાં એકરૂપ કીધાં,
 પછી પ્રાણનાથજી જશે શું ? પ્રેમી૦ ૧૦

છેલ છમીલાની સાથ હેતથી હળોમળી,
 અજીત થયાં અન્ય ત્યાં સ્મરે શું ? પ્રેમી૦ ૧૧

પાટણ. મુનિ અજીતસાગર.

“ વહાજે વહાજેરે છેલા વહાજે તહારી બંસરીમાં
 રમ્ય ગીત પ્રેમ કેરાં વહાજે. ”

(૫૬)

(રાગ ઉપરનો.)

બહાજે બહાજેરે છેલા બહાજે તહારી બંસરીમાં
 રમ્ય ગીત પ્રેમ કેરાં બહાજે. ટેક.

વિન્ધ કેરા તાપની ઉત્થાપના કરતી,
 તહારી છમીલા વાણી છાજે. તહારી૦ ૧

તહારી રસલીની છમી જોઈને અહોનિશ,
 રનિપતિ દીલડામાં મઝે. તહારી૦ ૨

(૬૧)

મોહક સુમુખ ચન્દ્ર કાન્તિને લખવે,
 બ્રહ્મકૃતિમાં કામણ બીરાજે. લહારી૦ ૩
 સુંદર સોહામણી ને માતુની મોહામણી,
 પ્રીતડીની મીઠી પ્યાલી પાજે. લહારી૦ ૪
 વિમલ વદન પર મન માડું મોહું,
 ડરું નહી લોકડાની લાજે. લહારી૦ ૫
 રમ્ય રાન માંહી લીલા શોભતી લલીતા,
 ગુલ અક્ષ વીણા બધે ગાજે. લહારી૦ ૬
 કાયલડી બસરી મુણીને ચૂપ બેઠી,
 મીઠડી અતેરી વેણ વાજે. લહારી૦ ૭
 શુકલ કાન્તિ શશિ તણી સુંદર છવાઈ,
 બેવડી મધુરો એ આજે. લહારી૦ ૮
 સરસ્વતી વિણા હવે શીરોતે બળવે,
 પ્યારી બસીથી ખુબ લાજે. લહારી૦ ૯
 અજીત બળવે બસી દહકદપ ડાલે,
 મીઠી મીઠી જેની તો મળ છે. લહારી. ૧૦
 પાટણ. મુનિ અજીતસાગર.

“ બ્રહ્મગાન વ્હાલી મારી ગાતી. ”

(૬૭)

(રાગ ઉપરતો.)

ગાતી ગાતીરે હતી ગાતી ગૂઢ ગ્રન્થી કેરી,
 બ્રહ્મગાન ગોરી વ્હાલી ગાતી. રેક.
 યમુનાની નિર્મલી તરંગ લેખ વેગ સહ,
 સુધા સિન્ધુમાંહી જઈ સમાતી. ગૂઢ૦ ૧
 એવે ગાને વશ થયું નકી ચિત્ત આજ,
 બેઠી પુષ્પસાયકે મુકાતી. ગૂઢ૦ ૨

(૬૨)

મુન્દરી એ સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલમાં સર્વથી,
 પક્ષિનીમાં પહેલી છે પકાતી. ગૂઢ૦ ૩
 એની ચાતુરી આદે અન્ય કોઈ કામિની,
 સંસારમાં નથી જ સુણાતી. ગૂઢ૦ ૪
 આતે ગાને મોહ્યા મધુવને મોરલા,
 ઘડી ઘડી ગંગ સ્થિર થાતી. ગૂઢ૦ ૫
 વૃક્ષવેલી ગુચ્છ પુષ્પ ગન્ધને વધારે,
 વાયુ કેરી લહેરી ધીમી વાતી. ગૂઢ૦ ૬
 રણકાર વાગી ગયો ચૈત્ર આ બ્રહ્માંડમાં,
 નિત્યે આવી નાગિણી ડાસાતી. ગૂઢ૦ ૭
 એનાં અપળ નેન કેરી મહા રમ્યતા,
 જોઈ મૃગ યુવતિ લોભાતી. ગૂઢ૦ ૮
 ત્રણે ભુવનમાંહી થઈ થઈ થઈ રહ્યો,
 રંગરેલ રંગીલી રેલતી. ગૂઢ૦ ૯
 દેવ ઋષિ મુનિવર રાગમાં લોભાણી,
 દેશીજનોને શુ' વિલાયતી. ગૂઢ૦ ૧૦
 આનન્દ આનન્દ આખી અવનીમાં તરીરશો,
 અંદ્રજ્યેતિ કીધી મદમાતી. ગૂઢ૦ ૧૧
 અશ્વતસાગર શિવમુન્દરીની સાથે,
 લાડીલાની લાડીલી લજતી. ગૂઢ૦ ૧૨

“ વિરહની વેદનાઓ કારો. ”

(૫૮)

(રાગ ઉપરનો.)

કારી કારીરે ઘણી કારી દીસદાર કેરી,
 વિરહની વેદનાઓ કારી. રેક.
 દુનીયાં દીવાની મળે જાણે છે દીવાની,
 છતાં નથી તેની દરકારી. દીસ૦ ૧

(૬૩)

- પતિવ્રત કેરું સુખ જરિણી શું જાણે,
બ્રહ્મ હર્ષ જાણે કેમ જારી. દીલ૦ ૨
- મન વાળી રાખું તોહું રોકતાં રહે નહી,
વારંવાર જાય નેન વારી. દીલ૦ ૩
- મીંડકનું મરણ કહ મીંડક જ જાણે,
હાડીઆને હરયા કેરી વારી. દીલ૦ ૪
- પગમાં પલંગ અતે પગમાં હીંડાળે,
ચેન નથી બેસતાં અઢારી. દીલ૦ ૫
- તોયે પ્રાણજીવન તો હજી ના પધારે,
રાહ જોઈ નેન ગયાં હારી. દીલ૦ ૬
- લોચન કસુબી લાલ લાલ થયાં છે,
શકું કેમ કરી ધૈર્ય ધારી. દીલ૦ ૭
- અંગમાં પ્રસ્વેદ આવે કંઠ શુષ્ક થાય છે,
શબ્દ એક શકું ના ઉચારી. દીલ૦ ૮
- શીરીતે સેવાય ચિત્ત ચરચર થાય છે,
શુદ્ધિ જુદ્ધિ સઘળી વિસારી. દીલ૦ ૯
- આમજે ત્રિયાને નાથ ! ત્યાગવી હતી તો,
કીધી હતી કેમ પ્રાણ પ્યારી. દીલ૦ ૧૦
- અજીતસાગર અહો પ્રેમીની જુદાઈ,
સ્થૈર્યતાની જ્યાંતિ નાખે ઠારી. દીલ૦ ૧૧

વિજ્ઞાવરીનો વિરહ.

(૫૯)

“ જુલમવાળો પ્રેમ જાણ્યો ફેરી. ”

(રાગ ઉપરનો.)

ઝેરી ઝેરીરે આતો ઝેરી જહુરી જામનીનો,
જુલમવાળો ડાખ જાણ્યો ઝેરી. રેક.

(૧૪)

વિધુતું મંડલ આજ અગ્નિ વરસાવે,
 વિમલ કિરણ બન્યાં બહેરી. બહેરી૦ ૧
 તારલીઆ ઉગી ઉગી દીલ રૂપાવે,
 નાહકની કાન્તિ થઈ નમેરી. બહેરી૦ ૨
 વિશોગિની માફ દીલ દહું વિરહાગ્નિએ.
 હુમ્મતણાં ઘુન્ન ઘણા બહેરી. બહેરી૦ ૩
 સૂર્યના પ્રચંડ તાપ તપેછે, નથી આ
 શશીતણી જ્યોત્સ્ના રૂપેરી. બહેરી૦ ૪
 કુચુદી કંઠણ બની મુજને હસે છે,
 વાન મહાઈ નાંખેછે વીખેરી. બહેરી૦ ૫
 લોકલાજ તણ દઈ ઘેલુડી બની છું,
 ઉડી ગઈ સૌમ્યતા સોનેરી. બહેરી૦ ૬
 એક તાપ દીલડામાં રોમ રોમમાં તપે,
 બહાય ઉગ્ર વાયુ કેરી લહેરી. બહેરી૦ ૭
 અરે માતરેન ? તું સદૈવ હોય રૂડલી તો,
 બાલિકને બાલ્યમા ઉછેરી. બહેરી૦ ૮
 બહાલીડાચિનાનાં મુખદુઃખ સરખાં દીસે,
 લહેર તો સોમલકેરી છેરી. બહેરી૦ ૯
 અજીત આનન્દ કેરાં બહાણલાંજ વાશે,
 પિયુજને દશે વિધિ પ્રેરી બહેરી૦ ૧૦

આમન્ત્રણ.

(૬૦)

(બોલમા બોલમા બોલમા રે—એ દેશી.)

દેશમાં દેશમાં દેશમાં રે, તમે દાસ્તો આવો મહારા દેશમાં. ટેક.
 સત્ય દેશ કેરાં પંથી આપને થવું હોય,
 લોભાશે ના લાલી કેરા લેશમાં રે. તમે૦ ૧

(૬૫)

- મોહિનીના મંત્ર તંત્ર હોય કદી શીખવા,
તો ન બને આરત્મને એશમાં રે. તમો ૨
- વાસવ સુવીર યદિ હોય વશ કરવા,
તો ન રીઝો કામિનીના કેશમાં રે. તમો ૩
- દેવતાણા દેવના નરેશ હોય સાંધવા,
તો તો મન જોડી ઘો મહેશમાં રે. તમો ૪
- પરમ પ્રદેશમાંહી હોય વાસ પૂરવો,
તો ન જુશી થાઓ કોટ-કેશમાં રે. તમો ૫
- અમૂલ્ય અલંબ્ય મણી તણી હોય વાંછના,
વારી જાઓ સાધુજના વેદમાં રે. તમો ૬
- અમૃતના નિધિમાં નિમગ્ન હોય થાવું,
બન્ધુ ! તો જુડલ સાથ બેસમાં રે. તમો ૭
- પ્રેમપંથી ! પ્રેમપંથે હોય યદિ ચાલવું,
તો પધારે શાન્તિના પ્રદેશમાં રે. તમો ૮
- વિરહની કાંઠાવાળી વાટડી વિકારી,
ભાઈ જાઓ ન કદી તે દેશમાં રે. તમો ૯
- અજીતનો નાચ ગણ જીવના ભૂપ છે,
શોધી જો કે સત્યમુખછે શુભાં રે. તમો ૧૦
- પાટણ. મુનિ અજીતસાગર.

ઢહેન ઢહીશ મા.

(૬૬)

(રાગ ઉપરના.)

- બહીશમા બહીશમા બહીશમા રે
પ્રેમપંથમાંહી જાતાં બહેન ! બહીશમા-ટક.
- ઉભયસોઠ સુધરે ને કોઈ પછી શુ કરે,
હસ્ત આપ્યું નાવડું તણશસારે. પ્રેમ ૧

(૬૬)

દીલડાંના ભૂષણેથી દીલડું દીપાવજે, દુઃખદાયી શ્રંગાર સજ્જશમારે.	પ્રેમ૦ ૨
ખન્ને હસ્ત મિષ્ટ અન્ન સ્નેહીને સદાયછે, કોણે કહ્યું ભક્તિમાં ભળીશમારે.	પ્રેમ૦ ૩
ભુવાનીના ખરે રંગે હોય જો રંગાવું, શીલ ધર્મમાંથી તો હરીશમારે.	પ્રેમ૦ ૪
લલિત લીલા જો લક્ષમાંહી હોય લાવવી, લક્ષ્મીકેરા ચાપશું લડીશમારે.	પ્રેમ૦ ૫
પ્રેમના પયોધિમાંહી હોય જો પ્રમોદવું, આડી અવળી વાડમાં પડીશમારે.	પ્રેમ૦ ૬
અમર સૌભાગ્યને અમરરસ જો ચહે, ચોરટાની બજારે ચડીશમારે.	પ્રેમ૦ ૭
અજર અલ્પેષ લેખ લખી લેવા હોય જો, અભણની સાથ તો ભમીશમારે.	પ્રેમ૦ ૮
પ્રીતમનીસાથ પ્રતિ પળ હોય ખેસવું, જરિણીના જૂથમાં જઈશમારે.	પ્રેમ૦ ૯
અજિત આનન્દી નાથ હોય આરાધવો, વિષયના વારિમાં વહીશમારે.	પ્રેમ૦ ૧૦
પાટણ.	મુનિ અજિતસાગર.

પાર્શ્વજિન સ્તવન.

(૬૭)

(જગપતિ કરજો સહાય મારી—મે રાગ.)

પાર્શ્વ પ્રભુ પ્રેમે પાય લાગું,
મન મોહન મુક્તિ માગું,
ભીતિ ભય સાગરની ભાગું. પાર્શ્વ. ટેક.

(૬૭)

(સાખી.)

કરો કરુણા કરુણાનિધિ, કિંકર પર ધરી પ્યાર;
ભવસાગરમાં ભરકતા, મુજને પાર ઉતાર.

દેવ દયાલુ શરણે તુમહારે,
આવી મોહ માયાને ત્યાગું,
ખેડી ભવભ્રમણાની ભાગું. પાર્શ્વ પ્રભુ૦ ૧

(સાખી.)

કોમલ ભાવથી કમકને, કાઢ્યો ભવોદ્ધિ બહાર;
જળતા બળતા સર્પને, મેલ્યો સ્વર્ગ મોઝાર.

દાયક દાતા જાણી તમોને,
શુદ્ધ ક્ષાયક ભાવને યાચું,
નિજ સત્ય સ્વરૂપે રાચું. પાર્શ્વ પ્રભુ૦ ૨

(સાખી.)

માયા મમતા મન થકી, મુકી દીધી દૂર,
અન્તર વૈરી વિદારવા, પ્રગટ કરું શુભ શૂર.

કર્મ કટક સહુ દૂર કરીને,
બન્યા શિવરમણીના રાગી,
શુભ આત્મદશા ઘટ જાગી. પાર્શ્વ પ્રભુ૦ ૩

(સાખી.)

સ્વાત્મદશા સાધી તમે, પામ્યા સુખ ભરપુર;
દ્રવ્ય ભાવ શુભ દાનથી, દારિદ્ર કાઢ્યું દૂર.

અલખેલા અરિહંત અમોને,
નિત્ય નેક નજરથી નિરખો,
સેવકને કરો તુમ સરખો. પાર્શ્વ પ્રભુ૦ ૪

(સાખી.)

અજીતાનન્દ વિલાસમાં, સદા ખિરાજે આપ,
મનગમતા મોહન તમે, તનના ટાળ્યા તાપ.

અજીત પદ પ્રભુ આપો અમોને,
નિત્ય નમીએ નાથ નગીના,
રંગ રસીયા છો રંગ લીના. પાર્શ્વ પ્રભુ૦ ૫

(૬૮)

પાર્શ્વજિન સ્તવન.

(૬૩)

(રામ કથાજી.)

જય જગત્પતિ, પ્રભુ કાંપો કુમતિ, આપો સન્મતિ ને મુણે
મહારી વિનતિ રેક.

શ્રી શોભાથી સુંદર દિશે અણહિલ્લિપુર પદ્મ,
ખાગ ખગીઆ કુવા વાવડી જ્યાં ઝાઝું છે ધન. જય૦ ૧
વાડી પાર્શ્વપાસરા શ્રી ડંવણા નેમિનાથ,
મહ્લી સામળાદિ જનજનાં ચૈત્યોનો જ્યાં ઠાઠ. જય૦ ૨
નરનારી આવેછે નિત્યે નમવા ત્રિભુવન નાથ,
વિનયભાવથી વિનતિ કરીને હર્ષે જોડે હાથ. જય૦ ૩
સુંદર સરિતા સરસ્વતી તે વહેછે જેનોપાસ,
નિર્મળ નીરે નિર્મળતાથી પુરે જગની પ્યાસ. જય૦ ૪
જાહેરે તીર્થે જેની પાસે ઝગમગતું છે આજ,
ચાર ચાર જ્યાં બેઠાછે શામળીયા જનરજ. જય૦ ૫
મુદ્રા શોભે મનગમતીને આળીયારીછે આંખ,
ભ્રમરઉપર જાતું આમણે હું નમી નમી નિર્મુખાંખ. જય૦ ૬
આસન આપતણું અર્પેછે અતિ અમને આનંદ,
મનગમતું મટકાણું મુખડું જાણે શરદનો ચન્દ. જય૦ ૭
મોહનગારો મણીઅંધને કામણગારા કાન,
ચતુરાઈ ચરણોની જોઈ ભુલાઈ ભવભાન. જય૦ ૮
પ્રભાવતીના પ્રાણનાથ છો વણારસી વસનાર,
વામાના માનીતા મોહન રસીયા રાજકુમાર. જય૦ ૯
પુત્ર પિતા શ્રી અર્ધસેનના અરિહંત અલબેલા.
મન મારી માયાને ટાળી થયા શિવવંશ કથ. જય૦ ૧૦
ભવભ્રમણે ભમતાં ભુલેલો ભક્ત અહો ભગવાન,
ચરણ કમલમાં ચિત્ત ચોટીને કરે આપ ગુણગાન. જય૦ ૧૧
સ્પર્શવે જેમ પારમમણીના લોહગુણ પડરાય,
ગુણિયસના ગુણ ગાવતાં તેમ દુર્ગુણ પૂરે જાય. જય૦ ૧૨

(૬૯)

મુન્દરે શાન્તદશાના ધારી સામળીયા ભગવન્ત,
અરજ ઉચારે અછત આપને માગે મુક્તિનો પન્થ. જય૦ ૧૩

ચારુપ શામળા પાર્શ્વજિન સ્તવન.

(૬૪)

(પુનમ ચાંદની ખીલી પૂરી અહીરે-એ રાગ.)

ચતુરા ચામે ચિત્તે ચાલો ચારુપ જામ્યેરે,
જ્યાં છે જગગુરુ જગપતિ તેવીસમો છનરાજ,
ગુણીઅલ ગુણગણ તેના ગમ્મત સાથે ગામ્યેરે, ટેક.

(સાળી.)

શિવરમણીના સાહિબા, સામળીયા મહારાજ;
ભાલા ભાવથી ભેટતાં, સફળ થયો દિન આજ.
નમીએ નાથ નગીના નેમ પ્રેમથી અમે સહુરે,
દિલબરે તવ દર્શનથી દિલ માડુ હર્ખાય. ચતુરા૦ ૧

(સાળી.)

અતિશય ચાર છે આપને, જન્મથકી છનરાય;
વિના સમારે શોભતી, કમલ મુકોમલ કાય.
દેખી ઈન્દ્ર ઈન્દ્રાણી અતિ મનમાં મકલાયછેરે,
પ્રભુના પ્રાણવાયુથી દુર્ગધ દૂરે જાય. ચતુરા૦ ૨

(સાળી.)

રાગરહિત તુમ હૃદયને, જોઈ રૂધિરમાંસથી રાગ;
જન્મથકી ચાલ્યો ગયો, જેમ ગરૂ દેખીને નાગ.
લાંચ્છન લટકાળું રૂણીધરતું શોભે છે અતિરે,
જેને દ્રવ્યભાવથી ઉગાર્યો દઈ દાન. ચતુરા૦ ૩

(સાળી.)

રોગ શોક દૂરે ગયા, અતિશય ભાળી આપ;
સદા શાન્તિની સેજમાં, આનન્દ લેતા અંભાપ.

(૭૦)

તેના વહ્નિન કેરો પાર કોઈ પામે નહિ રે,
જો કોઈ સુરગુરુ જેવા શક્તિવાળા હોય. ચતુરાં ૫

(સાખી.)

જન્મમરણના જીદમથી, તારો ત્રિભુવનનાથ;
કૃપા કરી કિંકરતણા, હેતથી ઝાલો હાથ.

મુજને મનગમતો મુક્તિનો માર્ગ આપજો રે,
કહે છે કરજોડીને અતિ આનન્દે અણત. ચતુરાં ૬

સંલેશ્વર પાર્શ્વજિન સ્તવન.

(૬૫)

(મધિજન લાગ્યું તજ ગુણતાન—એ રાગ.)

પાર્શ્વપ્રભુ પ્રેમે પ્રણમું પાય, થાય સ્થિર મનહું મહાઈ રે.
લગની મમ તુમથી લાગી, ભ્રમણા ભવ દુઃખની ભાગી.

પાર્શ્વ પ્રભુ. ૨૬.

ભગી જ્યોતિ અન્તર આજ, દેખી તવ દર્શન પ્યાઈ રે. પાર્શ્વ ૧
ચવીયા સુરભવથી સુખે, વામા માતાની કુખે,
આન્યા જગજીવન જીનરાજ, કાજ શુભ તેનું સાર્યું રે. પાર્શ્વ ૨
સ્વમાં દશ ચાર દહને, પુન્યાઈ પૂર્વ લહને,
જન્મ્યા જગપતિ શ્રી જગનાથ, તાતના કુલને તાર્યું રે. પાર્શ્વ ૩
ઑચ્છવ ઉમગે કરતા, દુઃખીયાના દુઃખને હરતા,
મુકીને માતા પાસે નાથ, હરિએ વચન ઉચાર્યું રે. પાર્શ્વ ૪
જનની જીનજની સાથે, વૈર વહે કોઈ વાતે,
બેનો નિશ્ચે કરશું નાશ, નથી કોઈ તેનો તાડ રે. પાર્શ્વ ૫
ખાલ ઉમ્મર એમ જાવે, અનુકંમથી ધૌવન પાવે,
થાવે પ્રભાવતીના પ્રાણ, જોડલું જડીયું સાઈ રે. પાર્શ્વ ૬
તકો તાપસના તોડી, મુક્તિથી યતના જોડી,
કૃપા કરી કાઢી કાષ્ટથી બહાર, સર્પનું કાર્ય સુધાર્યું રે. પાર્શ્વ ૭

(૭૧)

સ્નેહ સંયમ સંગ જોડી, ખ્યારે પ્રદગલનો છોડી,
 તોડી માયા દધને દાન, દુઃખીયુ જગત ઉધાર્યું રે. પાર્શ્વ ૦ ૮
 સંયમ સાધન શુભ કરતા, જહાલા વનમાંડી વિચરતા,
 ધરતા ધૈર્ય ભાવથી ધ્યાન, પ્રગટ નિજ રૂપ નીહાદ્યું રે. પાર્શ્વ ૦ ૯
 મનમોહક મૂર્તિ આ તેની, ઝગમગતી જ્યોતિ છે જેની,
 આપે અતિ અમને આનન્દ, પ્રભુજી પરમ કૃપાલુ રે. પાર્શ્વ ૦ ૧૦
 કેવલ કમલાને વરીયા, મોહન મુક્તિ સંચરિયા,
 તરીયા ભવસાગર ભગવાન, ધ્યાન હું તેનું ધારું રે. પાર્શ્વ ૦ ૧૧
 જરા જાદવની વારી, સેના મરતી ઉગારી,
 જેનું નવણ નીર છે આજ, અતિશય સુખ કરનારું રે. પાર્શ્વ ૦ ૧૨
 જયથી જદુપતિએ જ્યારે, શાંખ સ્વર પૂર્યો ત્યારે,
 પ્રગટ્યા શાંખસ્વર છનરાજ, આજ મન મોહું મહારું રે. પાર્શ્વ ૦ ૧૩
 કુટિલ કમોને કાપો, પુરણ પદ અમને આપો,
 પાપો સર્વે દૂર પલાય, ધાય અન્તર અજવાણું રે. પાર્શ્વ ૦ ૧૪
 અણત આનન્દ આવે, ગાન તુજ ગુણનું ગાવે,
 મોહન મન મહારું મક્લાય, દેખીને મુખડું તહારું રે. પાર્શ્વ ૦ ૧૫

શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(૬૬)

(દારકાના વાસી રે—એ રાગ.)

વણારસીના વાસીરે જહાલા જહારે આવજોજી,
 ભવસાગરમાં ભુલો ભમે છે તારો બાળ. વણારસી. ૧૬.
 ચાર મળીને ચોરે ચાર ગતિના ચોકમાંજ,
 હુંડી રહ્યા છે લાખેણી મહારીરે લાજ. વણારસી ૦ ૧
 મોહ ને વળી મમતારે મારગ રોકી મમ તણાજી,
 વૈરા બનીને વૈર વધારે છે આજ. વણારસી ૦ ૨
 દ્રેષ ધરન્તો ધિકારે આવે દ્રેષ ધશમશયોજી,
 મારે મુજને મમતિ માર અપાર. વણારસી ૦ ૩

(૭૨)

રાગી બનીને રાગરે રખડાવે છે રાતમાં,
 ભાન ભુલાવી ભરમાવે વારંવાર. વણારસી. ૪
 દૂર કર્મનાં સંગોરે કુમતિ છેડે લણાં છે,
 ભાગી જેથી સુમતિ સખી દૂર જાય. વણારસી. ૫
 પ્યારે બતાવી પુરેરે પ્રવૃત્તિ પડી પ્રેમમાં,
 નિરખો નજરે નિવૃત્તિ દિલ દુઃખો થાય. વણારસી. ૬
 વેગ ધરીને વિધેર વિષય તીક્ષ્ણ તીરથી,
 જોર કરીને જુલમ ગુજરે તે નાદાન. વણારસી. ૭
 તુણા તરૂણી તાલરે ડાકણ પેરે દીપતી,
 પાંડ મુજને ભાળો તે તમે ભગવાન. વણારસી. ૮
 પ્રભાવતીના પ્યારારે શાંખેશ્વરસ્વામિ સાંભળો,
 દેવ દયાલુ દાસને દુઃખથી ઉગાર. વણારસી. ૯
 ધ્યાન તમારું ધારૂં રે સુધારો સ્થિતિ સાધ્યા,
 પ્યારા પ્રભુજી પ્રાતિથી પાર ઉતાર. વણારસી. ૧૦
 ત્રણલોકના ત્રાતારે દાતા દર્શન આપશો,
 રાખો શરણે અણતસાગર ભગવાન. વણારસી. ૧૧

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન.

(૬૭)

(રાગ ધનાશ્રી.)

ગુણમાં બન્યો ગુલતાન, પ્રભુજી તહારા ગુણમાં બન્યો ગુલતાન.
 દેવ દયાલુ તવ દર્શનથી, પામ્યો શિવ સોપાન.—પ્રભુજી તહારા
 માયા મમતા દૂરે નિવારી, ધરૂં તમારૂં ધ્યાન.—પ્રભુજી તહારા
 મોહમદિરા ત્યાગી તમારે, શરણે આવ્યો સુલતાન.—પ્રભુજી તહારા
 આપો અમોને અવિચલ પદવી, શાંખેશ્વરભગવાન.—પ્રભુજી તહારા
 પાપો અમારાં કાપો સમૂળાં, દેઈ દયાનું દાન.—પ્રભુજી તહારા
 સેવા સેવકની સ્વામિ સ્વિકારે, આપો પદ નિર્વાણ.—પ્રભુજી તહારા
 નિજ સ્વરૂપ નિહાળી નગીના, ખુશ થયો મસ્તાન.—પ્રભુજી તહારા
 જડ ચેતન્યને જુદા જોઈ, જાણું અનુભવ જ્ઞાન.—પ્રભુજી તહારા

(૭૩)

ભેદભાવની ભ્રમણા ભાગી, પામી સુખની ખાજી.—પ્રભુજી તહારાં
પાર્શ્વચરણમાં અશ્વત ભાવે, આવે મુકીને માન.—પ્રભુજી તહારાં

પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(૬૮)

(રાગ માલ.)

પ્રભાવતીના પ્યારા, લાગો છો સારા, પાર્શ્વનાથ ભગવાન.
મહારી આંખોના તારા, હૈયાના હારા, પ્રાણ આધારા, પાર્શ્વે ભગવાન.
તપ તપીઆ ત્રીજે ભવેરે, આંધ્યું તીર્થે કર નામ;
દેવગતિ સુખ ભોગવી તમે, આવ્યા વણારસીધામરે,
સ્વામિ સુખ કરનારા, દુઃખ હરનારા, લાગો છો સારા, પાર્શ્વે ભગવાન.
અશ્વસેનના ઓપતારે, પુત્ર અનોપમ આપ;
વામાના જાયા જદુપતિનાજી, દુરે કર્યા સહુ તાપરે,
ધ્યાન શુકલ ધરનારા, જય વરનારા, લાગો છો સારા, પાર્શ્વે ભગવાન.
કમઠદેવની કૂરતારે, સમચિત્તે સહી નાથ;
દયાના દરિઆ દયા કરી જેનો, હેતથી ઝાલ્યો હાથરે,
તેનો ભય હરનારા, ભવ તારનારા, લાગો છો સારા, પાર્શ્વે ભગવાન.
આગમાં ખળતા નાગનેરે, અગ્નિમાં અરિચળ રાજ;
સંયમ સાધન સાધી રૂડું, સિદ્ધ કર્યું પાતાનું કાજરે,
દુષ્ટમતિ દલનારા, શિવ ભરથારા, લાગો છો સારા, પાર્શ્વે ભગવાન.
ચરણ કમળની ચાકરીને, યાચું ચિત્ત મોઝારે;
અશ્વત આશરે આવી તમારે, વેગે વરીએ શિવવધૂ નારે,
દિલબર દિલદારા, ભવોદધિ તારા, લાગો છો સારા, પાર્શ્વે ભગવાન.

શ્રી પંચાસરા પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(૬૯)

(રાગ માલ.)

નેકનામ પંચાસરા પાર્શ્વજી ? મહને પ્યારા લાગોજી.
સ્વામિ ? મહને સારા લાગોજી.
વહાલમ ? મહને વહાલા લાગોજી.

(૭૪)

ગુણ ગંભીર ગુજરાત ભુમિમાં, પાટણ પુર પ્રખ્યાત;
 દેવલ સ્વર્ગસમાન દીપે જ્યાં, લેખ્યા ત્રિભુવન તાત.—મહને૦ ૧
 મોહનગારી અમીરસ ઝરતી, મૂર્તિ મનોહર આપ;
 શરદ શરીસમ સુખકર સુખડું, ટાળે ભવિ સન તાપ.—મહને૦ ૨
 વાણી ગુણ પાંત્રીસ ભરેલી, વર્ષે અમીરસ ધાર;
 અતિશય અન્તર આનન્દ આપે, ત્રિસ અને વળી ચાર.—મહને૦ ૩
 ભવદ્વય ચિન્તા ચુરવા કારણ, ચિન્તામણી સુખકાર;
 જાણી જપે જગ નામ તમારું, મહિમા અપરંપાર.—મહને૦ ૪
 સુખસાગર તીર્થકર શંકર, દેવતાણા પણ દેવ;
 સુરવર નરવર શિવસુખકારણ, શુદ્ધ ભાવે કરે સેવ.—મહને૦ ૫
 કર્ણપાતિ કરી કર્ણા કમઠપર, ધૈર્યતાથી ધરી ધ્યાન;
 ઉગાયો આગથી બળતા અહિને, આપ્યું અનુભવ જ્ઞાન.—મહને૦ ૬
 કમળાપતિ પુરો કિંકરે જનની, કોમળભાવથી આશ;
 અશ્વત્થ નાથ નિરંજન યાચે, આપો શિવસુખ વાસ.—મહને૦ ૭

શ્રી જટેવાજી પાર્શ્વ સ્તવન.

(૭૦)

(રાગ કટ્યાણ.)

પૂજે ભવિ ભરેલાણ પાર્શ્વને, પૂરે પૂજક જનની આરાધને.—પૂજે.
 કેશર ચન્દન મૃગમદ ઘોળી, ભેળવી માંહી બરાસને.—પૂજે.
 ચપો અંબેલી ફુલ ગુલાબી, સાથે લેઈ સુવાસને.—પૂજે.
 દ્રવ્યભાવથી પૂજન પ્રભુનું, આપે અખંડ વિલાસને.—પૂજે.
 આધિ વ્યાધિ ટાળે ઉપાધિ, દૂર કરે ભવ ત્રાસને.—પૂજે.
 વામાનંદન શિવસુખસ્થાન, વદનથી ધરી ઉદ્ધાસને.—પૂજે.
 ભાવ દીપક ઘરમાં પ્રગટાવી, પામે પૂર્ણ પ્રકાશને.—પૂજે.
 અશ્વત્થ અનુભવ અન્તર જાગે, પાર ઉતારે ઘાસને.—પૂજે.

(૭૫)

મહીનાથ સ્તવન.

(૭૦)

(ગાડી આવી યુજરાત-એ રાગ.)

મોહી રહું મહારાજ, મનડું મહાઈ મોહી રહું છે,
 તું મુદ્રા બેઠું હનરાજ, મનડું મહાઈ મોહી રહું છે. રેક.
 સાખી-શોભે શોભાથી રૂકું, સમવસરણ સુખદાય;
 દેખીને દુઃખીયાતણાં, સહુ દુઃખો તે દૂરે પલાય. મનડું ૦ ૧
 સાખી-ત્રણ ગઢ મધ્યે તખ્તપર, આસન વાળી આપ,
 વચનામૃત વરસાવીને, તમે ટાળ્યા ત્રિભુવનતાપ. મનડું ૦ ૨
 સાખી-સુરપતિ આવે સ્નેહથી, સજી, સર્વ શણગાર;
 ઈન્દ્રાણી આનન્દથી, કરે નાટક નાના પ્રકાર. મનડું ૦ ૩
 સાખી-રમતી ભમતી રમણીઓ, ધરતી પ્રભુથી પ્યાર;
 વિનય વિવેકે વિચરતી, કરતી વંદના વાર હજાર. મનડું ૦ ૪
 સાખી-દેવચંદ્રો દીપે રૂડા, દેવ જીવન અનુસાર;
 અતિશય અનુપમ આપને, આપે ત્રીસ ઉપર વળીચાર. મનડું ૦ ૫
 સાખી-ગુણપાંત્રીસે ગાજતી, વાણી વિમલ વિશાળ;
 સુણી સમજે ભવી ભાવથી, જેથી જગતની જાયે જંજાલ. મન ૬
 સાખી-પુરણ પુણ્યના યોગથી, પદ પુરૂષોત્તમ પાય;
 કર્મ કરક કાપી કહણ, વેગે વશીયા શિવપુરી માંહિ. મનડું ૦ ૭
 સાખી-સાદી અનન્ત સુખમાં સદા, સહજ સ્વરૂપે રયામ;
 દિવ્ય જ્ઞાનની છુતિથી, ભવ્ય ભાગો ચરાચર ધામ. મનડું ૦ ૮
 સાખી-મનમોહન મુક્તિતણા, મહાલીનાથ ભગવાન;
 અજીત ઉચારે આપને, મહારી વિનતિ ધરજો ધ્યાન. મનડું ૦ ૯

નેમનાથનું સ્તવન.

(૭૨)

(પિયા મિલનકે કાજ આજ જોગત અનજનુંગી-એ રાગ.)

નેમ મિલનકે કાજ આજ સહસા વન જાવુંગી,
 માત ભ્રાત સગ સાથ છોડ ગુન ઉનકા ગાવુંગી,
 માયા મમતા મોહમારમે તનકે તપાવુંગી. નેમ ૦ ૧

(૭૬)

ધ્યાર છોડકે ગયે પિયામેં ધ્યાર લગાવુંગી,
 દૈર્ઘ્ય ભાવસેં ધ્યાન લગા તન્મય બનજાવુંગી. નેમ૦ ૨
 ભેદ ભરમ સખ છોડતોડ જન્મલ જલાવુંગી,
 ચિત્ત ચરણમેં જોડ જ્યોત જ્યોતિસેં મિલાવુંગી. નેમ૦ ૩
 નાથ નગીના નેમ નિત્ય નયનો સેં નીહાવુંગી,
 કંઈં યાદ હરદમ આપકો કલી ન વિસારુંગી. નેમ૦ ૪
 ધરું જગરસેં ધ્યાન જ્ઞાન ગુણ અપના પાવુંગી,
 અજીત અમર પદ થાય નાથસેં હીલમીલ જાવુંગી. નેમ૦ ૫

નેમજીને રાજુલની વિનતિ.

(૭૭)

(પાણી ભરવા હું ગઈતીરે—એ રાગ.)

જગદીશ્વર જય કરીરે, નગીના નેમ વિહુ,
 બહાલા વિનતિ સ્વિકારોરે, હૈયાના હાર પ્રભુ. ટે:

(સાખી)

પ્રીત પુરાણી પાળજો, સમજી સજ્જન રીત;
 દયા દિલ દિનની ધરી, તોડો ન મહારી પ્રોત.
 રાંક રમણીને રોતીરે, છખીલા છોડો મતિ,
 નાથ વિનાની નારીરે, પામે નહિ માન રતિ. જગ૦ ૧

(સાખી)

માન વિનાની માનિની, મત કરો મહારાનાથ;
 પ્રાણ સમી પ્યારી ગણી, હૃદયે જાલો હાથ.
 રંગ રસીયા રસીલારે, રસીક રંગ રાખો તમે,
 દુઃખ દરિએ હુબેલીરે, દાસી આપ ચરણે નમે. જગ૦ ૨

(સાખી)

આશ અતિ મનમાં હતી, મળવા મોહનસંગ;
 તોરણથી ત્યાગી તમે, બધો બગાડ્યો રંગ.
 કપટી કામણગારારે, કપટ આણું કેમ કર્યું,
 દિલ દૂરથી દેખાડીરે, હૈયું મહારં નાથ હયું. જગ૦ ૩

(૭૭)

(સાખી)

નવભવ નેહ નીહાળીને, નજર મિલાવો નાથ;
 સગપણ સાચું સાચવી, હું આવું તમારે સાથ.
 માલ મંદિર મેડીરે, મુકી ચાલ્યાં રાજમતિ,
 ગયાં ગઢ ગિરનારેરે, ભેટ્યા પ્યારા પ્રાણપતિ. જગત ૪

(સાખી)

પ્રભુ મુખ વાણી સાંભલી, ભેદ ભાવ કરી દૂર;
 સંયમ સાધન સાધીને, સુખ પામ્યાં ભરપૂર.
 ભ્રમણા ભવની ભાગીરે, દુઃખો સહુ દૂરે ગયાં,
 પાથે પ્રભુના પડીનેરે, અજીત આનન્દી થયાં. જગત ૫

શ્રી મદ્ધીજિન સ્તવન.

(૭૪)

(રાજ ધનાશ્રી.)

માયા ભાગી મહારાજ, મોહન તહારી, માયા ભાગી મહારાજ.
 મહલીનાથ શિરતાજ, મોહન તહારી, માયા ભાગી મહારાજ. ટેક.
 ભવ ભ્રમણામાં, ભમી ભમીને, ભુલ્યો પોતાનું કાજ.—મોહન
 ભક્તિભજનનું, ભાતુ વિસારી, તોડી પુન્યની પાજ.—મોહન
 ધૈર્ય ભાવથી, ધ્યાન તમારું, ધર્યું ન મુકી લાજ.—મોહન
 દૂર ક્રોધથી, કીધાં કુકર્મો, બન્યો દુષ્ટ દગાખાજ.—મોહન
 માન માયામાં, મોહ ધરીને, જાણી ન પરની દાજ.—મોહન
 મોતી મણીને, હીરા કણીમાં માન્યું મોક્ષનું રાજ.—મોહન
 પર પરિણતિ ઘણી, પ્યારી ગણીને, વિચારી નિવૃત્તિ નાર.—મોહન
 કાળી નાગણસમ, કપટી કુમતિએ, ખુબ કર્યો ખુવાર.—મોહન
 દુઃખ અનન્તાં, દેખી દયાળુ, અતિ કંટાળ્યો આજ.—મોહન
 મારે મહેર, કરીને મોહન, તારો ગરિખ નિવાજ.—મોહન
 મૂર્તિ મોહનગારી રસીલી, ભવોદ્ધિમાં જેમ જહાજ.—મોહન
 દેખી દીલમાં, આનન્દ વ્યાખ્યો, પામ્યો જ્ઞાન અવાજ.—મોહન
 કુંભ પિતાના, પુત્ર પનોતાને પૂજી પ્રભાવતી મા જ.—મોહન
 અજીત આશરે, આવી તમારે, સાથે શાન્તિનું સાજ.—મોહન

(૭૮)

इडरगढ उपरना श्री शान्तिनाथनुं स्तवन.

(૭૫)

(તમને થટે નહિ આનું રાજ—એ રાજ.)

- શી કહું શોભા તહારી નાથ, ઝી કહું જોભા તહારી,
શાન્તિ છનાંદ સુખકારી નાથ.—શી કહું એ ટેક.
ભારત ભૂમિનું ભવ્ય ભૂપણ આ, અનોપમ આનાંદ આપે,
લક્ષ્મી લીલાનું કેલી ગૃહ જેને, દેખતાં દૃષ્ટિ ન થાપે નાથ.
શી કહું ૧
- ગગન ભેટી મુઠડરગઢ પર, ભવ્ય છનાલય ભાળ્યું,
ગેળી ગભારોને ગુલમંડપ જોઇ, ગાત્ર ગરવનું ગાળ્યું નાથ.
શી કહું ૨
- છયોકી નૃત્ય મંડપની રસીલી, રચના રાગને કાપે,
સન્મુખ શોભે પુંડરિક પ્રભુજી, પ્રપંચ મૂળ ઉત્થાપે નાથ.
શી કહું ૩
- ભાવ ધરિ શુભ્ર ભમતી ભમતાં, ભ્રમણા ભવની ભાગે,
પવિત્ર પ્રભુ પાદૂકાની પાસે, પેળી રાયણ અતિ રાગે નાથ.
શી કહું ૪
- વાય કુવા વાડીને ગુફાઓ, જળસ્થળ રચના ભારી,
પુરં પુરાણ જેન ચેત્ય જ્યાં, રણમણ્ણ ચોકી સારી નાથ.
શી કહું ૫
- દેવ દેવીને વીર પીરનાં, સ્થાન અતિ અહીં શોભે,
પણ પવિત્ર શ્રીપૂર્ણ શશિસમ, તવ મુખડે મન થોભે નાથ.
શી કહું ૬
- રક્ષમણી રાણીના મહેલ રસીલો, રમ્ય ભમિ પર રાજે,
તેમ છતાં પણ છેલ છબીલી, તુજ મૂર્તિ અતિ છાજે નાથ.
શી કહું ૭
- ધન કંચન હીરા સહી અણિક, જે ક્યાંકે તે પાવે,
શાન્તિનાથનું સ્મરણ કરતાં, વ્યાધિ ઉપાધિ જાવે નાથ.
શી કહું ૮

(૭૬)

પંચમ કાળમાં પ્રેમી પ્રતાપી, પુરુષોત્તમ પદ રાગી,
 શાન્તિસદનના કર્તા કહીએ, રાય સત્પ્રતિ વડલાગી નાથ.
 શી કહું ૦ ૬

દેશ વિદેશથી યાત્રા કરવા, સંઘ ચતુર્વિધ આવે,
 અજીત આનન્દ દાયી દયાળુ, ગુણવન્તના ગુણગાવે નાથ.
 શી કહું ૦ ૧૦

શ્રી શાન્તિજિન સ્તવન.

(૭૬)

(મુજ ઉપર ગુજરી પિતા પાદશાહ જાણી-એ રાગ.)

પ્રભુ શાન્તિનાથ ભગવાન સદા સુખકારી,
 મનગમતી મનોહર મૂર્તિમોહનગારી.
 જળ હળતી જ્યોતિ જગમે સદા જયકારી,
 નિત્ય નમે નેમથી ભાવધરી નર નારી.
 કરી કૃપા કૃપાળુ કિંકરકાર્ય સુધારો,
 છુડતા બાળકને બાંધે બહી પ્રભુ તારો.
 વિકરાલ મુજને વળગ્યા વિષય વિકારો,
 સેવકની અરજ શાન્તિ છનંદ સ્વીકારો.
 પરપુર્ણપર ધરિ પ્યાર પ્રભુ મહેં વિસાર્યા,
 મદ છકથી છકાને જીવ જગતના માર્યા.
 ઉલટ અતિ આણી યોલ અસત્ય ઉચાર્યા,
 શિવસુખના સ્વામિ ધ્યાન વિષે નવિ ધાર્યા.
 અદત અન્યતું હરણ કરી હરખારો,
 લલના લોલના માહી મુખ લલચારો.
 કરી પૈસા ખાતર પાપો બહુ પકારો,
 અન્તરનો આતમરામ ઘડી નહિ ગારો.
 મુઝાણો માયાના પ્રપંચી ચટકે મટકે,
 લલચારો લોભના લાલચ વાળા લટકે.

(૮૦)

રંગરંગમાં રમીયો રાગ રમીયો રાણો,
 અતિ ધૂર્ત દ્વેષ ધર્તીંગ કરી ન ધરાણો.
 કામણ કરનારો કલહ કયો મહેં ભારી,
 સુધાસમ શાન્ત સ્વરૂપ દૂર નિવારી.
 આપ્યાં અતિ અભ્યાખ્યાન અન્યને હરખી,
 ચિત્ત ચોટયું ચાહીમાં પરખીડા નહિ પરખી.
 પરપરિવાદમાં પ્રાણ સમર્પ્યા પ્રેમે,
 જનવર ગુણ ગાવા જલ નમે નહિ કેમે.
 મન મોહ્યું રાગથી રતિ અરતિના રંગે,
 કર્યો કઠીણ કુટ્યો ક્રમતિ કુટિલની સંગે.
 માયા મૃષામાં માલ ગુમાયો ઘરનો,
 મિથ્યા મતમાં પડી હાર્યો ધર્મ જનવરનો.
 અવગુણ એ મહારા માફ કરો જનવરજ,
 સ્વીકારો શાન્તિજનદીન હીનની અરજ.
 વડ વિવેકિ સુવિશાળ વડાક્ષી ગામે,
 પ્રભુ અજીત આપ દર્શન પ્રેમથી પામે.

શીતલજિન સ્તવન.

(૭૭)

(રાગ કલ્યાણ.)

જય જનવર જગ વિસરામી, શીતલ જન અન્તર જ્યામી.—જય.
 ભવિ મનરંજન નાથ નિરંજન, નમન કરે શિરનામી.—જય.
 ધર્મ ધુરંધર પ્રેમી પ્રિયંકર, દુઃખભર દુર્મતિ વામી.—જય.
 અનુભવ અમૃત રસના રસીયા, અવિચલ ધનના ધામી.—જય.
 દ્વેષ વિકારી થયા અવિકારી, શુભ પંચમ ગતિને પામી.—જય.
 પૂર્ણ પ્રભુતા વિમળ વિભુતા, સમતાધર સુખ સ્વામી.—જય.
 પ્રભુ સેવાથી પામે પ્રભુતા, થાવો અજીત પદ ગામી.—જય.

(૮૧)

ધર્મજિનેશ્વર સ્તવન.

(૭૮)

(રાગ કલ્યાણ.)

ગાવો ગુણ ધર્મ જીણંદના, પુરૂષોત્તમ પૂણંનંદના.—ગાવો ૧
 શુદ્ધ સ્વરૂપી સહજાનંદી, અજર અમર સુખ કંદના.—ગાવો ૨
 અક્ષય પદ ધારી અલખેલા, સ્વામી સુરનરવૃંદના.—ગાવો ૩
 તારક ધારક સેવકજનના, ટાળક ફીતુરી ફંદના.—ગાવો ૪
 ક્ષાયક ગુણના દાયક સ્વામી, મુગટ સર્વ મુણિંદના.—ગાવો ૫
 ભાતુનંદન વંદન કરતાં, થાયે કર્મનિકંદના.—ગાવો ૬
 ભેદક ભારે ભવઅટવીના, છેદક છેક સ્વચ્છંદના.—ગાવો ૭
 અભિચળ સુખની આશા માટે, અજીત ઉચ્ચારે વંદના.—ગાવો ૮

“ અમારી જિન્દગાની આ. ”

૭૯

(ગઝલ.)

જગતજનનું ભલું કરવા,	ખીજાં તારી અને તરવા;
પ્રભુના પંથ વિચરવા,	અમારી જિન્દગાની આ.—૧
હૃદયશત્રુ પરિહરવા,	સદા શાન્તિવધૂ વરવા;
જીવિય સત્ય ઉચ્ચરવા,	અમારી જિન્દગાની આ.—૨
ખીજાનું દુઃખ દેખીને,	ખીજાનું સુખ ચેખીને;
સુખી દુઃખી હૃદય લેખી,	અમારી જિન્દગાની આ.—૩
રીખાતાં દીન આ પ્રાણી,	દયા તેના ઉપર આણી;
ખચાવા તેની દુઃખ કહાણી,	અમારી જિન્દગાની આ.—૪
જલાવા સ્વાર્થની ફાંસી,	હાવા મોહની હોંસી;
ખપાવા કપટપ ખાંસી,	અમારી જિન્દગાની આ.—૫
દીનોને દાન દેવાને,	જુડેલા ને ખચાવા ને;
સદા આનંદી રહેવાને,	અમારી જિન્દગાની આ.—૬
ઉઘેલાને જગવવાને,	વળી જાગ્યા ઉઘવવાને;
ઉઘ્યા જાગ્યા, શિખવવાને	અમારી જિન્દગાની આ.—૭

(૮૨)

જગતની જાગમાં જાતા, ખરેખર ઠોકરો ખાતા;
 જનોને અર્પવા શાતા, અમારી જન્દગાની આ.—૮
 મળાહને પ્રેમ મેળવવા, અખંડાનન્દપથ જાવા;
 દીનોનાં દુઃખડાં દળવા, અમારી જન્દગાની આ.—૯
 પ્રભુની વાણી પી પાવા, સદાના સુખીઆ થાવા;
 ઉલટ પથે અહો જાવા, અમારી જન્દગાની આ.—૧૦
 જગત રૂપ છે નદી આંહી, તણાતાંપ્રાણી કે' ત્યાંહી;
 તણાવા દે નહીં માંહી, અમારી જન્દગાની આ.—૧૧
 અહો મારી ઘણી જુહાડી, પીધેલી પ્રેમની ખાલ;
 અજત મસ્તાની મતવાળી, અમારી જન્દગાની આ.—૧૨
 રાંદેર. મુનિ અજતસાગર.

અમારું કર્તવ્ય અને અમો.

(૮૦)

(ગઝલ.)

અમારો માર્ગ છે ન્યારો, કરમની શ્રન્ધી હરનારો;
 અમારો ભેખ છે ભારી, જુઓ જન સર્વ વિચારી.—૧
 અમારા ભ્રાત છે સાધુ, અમારા તાત છે સાધુ;
 અમારા ઈષ્ટ છે સાધુ, અમારા મિત્ર છે સાધુ.—૨
 અમારો દેશ છે સાધુ, અમારો વેશ છે સાધુ;
 અમારો પથ છે સાધુ, અમારો કંથ છે સાધુ.—૩
 અમારો વાસ છે સાધુ, અમારી પાસ છે સાધુ;
 અમારું મન છે સાધુ, અમારું તન છે સાધુ.—૪
 અમારું ચિત્ત છે સાધુ, અમારું વિત્ત છે સાધુ;
 અમારી શુદ્ધિ છે સાધુ, અમારી સિદ્ધિ છે સાધુ.—૫
 અમારી વૃત્તિ છે સાધુ, અમારા છે સગા સાધુ;
 અમારી જાત છે સાધુ, અમારી રાત છે સાધુ.—૬

(૮૩)

અમારો દિન છે સાધુ, અમે સાધુ અરે સાધુ;
 અમારી છે વખત સાધુ, અમારા વાર છે સાધુ.—૭
 અમારાં કર્મ છે સાધુ, અમારું વર્મ છે સાધુ;
 અમારું શર્મ છે સાધુ, અમારો ધર્મ છે સાધુ.—૮
 અમારે સાધુની સેવા, અમે માન્યા મીઠા મેવા;
 અમારા સાધુ મેળાપી, સદા છે સાધુ નિષ્પાપી.—૯
 સદા આનન્દમાં સાધુ, અમારી સૂત્ર છે સાધુ;
 અજીતનિર્મલ અમે સાધુ, નિરંજન રૂપમાં સાધુ.—૧૦
 સુરત. મુનિ અજીતસાગર.

“ જગત્માં આવી શું કીધું? ”

(૮૪)

(ગઝલ.)

અરે નર જન્મ પામીને, જગતમાં આવી શું કીધું?
 અહીં જે હેતુ આવ્યો તે, સુકૃત કરીનેજ શું લીધું? ૧
 હતી જઠરાગ્નિની જવાલા, ભરાયો તું હતો ત્યાંહી;
 દિધે માથે ઝુલાણો છે, જણાતું, સુખ નહિ ક્યાંહી. ૨
 હતું નહી કોઈ ત્યાં સાથે, દૃઢ્યની વાત કરવાને;
 હતું નહી નાચડું પાસે, ભયાંભોધિ ઉતરવાને. ૩
 હતું નહી કોઈ ત્યાં સાથે, નયન દિલ શાન્ત કરવાને;
 હતો નહી સૂર્યની જ્યોત્તિ, વિલોકીને વિચરવાને. ૪
 હતી નહી ખારી એવી ત્યાં, પવનથી ધ્યાસ લેવાને;
 હતી નહી પૃથ્વી એ પહોળી, તને પ્રસ્તાર દેવાને. ૫
 હતી નહી શક્તિ કોઈની, જીગરનાં દુઃખ કહેવાની;
 હતું નહી અન્ન ખાવાનું, નહી જળ શક્તિ પીવાની. ૬
 અરે દિલદોસ્ત દેખી લે, હતો દિન એક એ માથે;
 પછી જન્મી અહીં આવ્યો, જગતમાં શું અરે કીધું? ૭
 સુરત અંદર.

(૮૪)

જગત્સ્વરૂપ.

(૮૨)

(ગઝલ)

જગતનો ભાવ આલેખ્યો, જગત દેદારને દેખ્યો;
 જગતનો ભાવ વિણસાસે, જગતની વાડી વહીવાસે. ૧
 જગતની જુહી છે જાયા, જગતની જુહી છે માયા;
 જગતની જુહી છે કાયા, જગતની જુહી છાયા. ૨
 જગતના છે જુહા ભાઈ, જગતની જુહી ભોજાઈ;
 જગતની છે જુહી મોઠાઈ, જગતની જુહી લોંઠાઈ. ૩
 જગતના છે. જુહા રાજા, જગતની જુહી છે માઝા;
 જુહા છે કે'કે મહારાજા, જગતમાં કોઈ નહીં સાજા. ૪
 જુહા જગના અધિકારી, જગતની જુહી નારી;
 જગતની જુહી છે ચારી, જગતની થિક દરકારી. ૫
 જગતના જુહા છે ભોંગા, જગતના દુઃખમય રોંગા;
 જગતના જુહમી છે શોકો, જગતથી ચિત્તને રોકો. ૬
 જગતના જુહા છે અન્થો, જગતના જુહા છે પન્થો;
 જગતના સ્વખવત સંગા, જગત આકારના રંગા. ૭
 જગતથી એક દિન જાગુ, જગતમાંહ જ પરતાગુ;
 જગતમાં શુ' હવે રાગુ, જગતને નહિ કદી જાગુ. ૮
 જગતના જુહમી સંથોગા, જગતના જુહમી વિથોગા;
 જગત કોઈદિન નહિ તારૂં, જગતનું રૂપ અધારૂં. ૯
 જગતની જુહી છે ખાજી, જગતના જુહા છે વાજી;
 જગતના લોક છે પાજી, જગતની જુહી ઈતરાજી. ૧૦
 જગતમાંહિ દુઃખી થાશે, જગત ખત્તા ઘણા ખાશે;
 જગતનું ગાજી ના ગાશે, ખરે રસ્તે અજીત જાશે. ૧૧

સુરત.

(૮૫)

પ્રભુ જ સત્ય છે.

(૮૩)

(ગઝલ.)

પ્રભુની સાચી છે ભક્તિ,	પ્રભુમાં સર્વ છે શક્તિ;	
પ્રભુની આપણે વ્યક્તિ,	પ્રભુમાં ધરવી આસક્તિ.	૧
પ્રભુના રંગે રંગાયું,	પ્રભુના પંથમાં જાણું;	
પ્રભુના ગીતડાં ગાઉં,	પ્રભુ પથે સુખી થાઉં.	૨
પ્રભુની સાચી છે પ્રીતિ,	પ્રભુની સત્ય છે નીતિ;	
પ્રભુને પામું જગ જીતી,	પ્રભુ પથે નથી ભીતી.	૩
પ્રભુના તે પ્રભુ પોતે,	ગમે તે જ્ઞાનના હોતે;	
પ્રભુની છે નહિ ભર્ત,	પ્રભુમાં છે નહિ ભ્રાન્તિ.	૪
પ્રભુને નિત્ય દીવાદી,	પ્રભુની વાતડી બહાદી;	
પ્રભુમાં છે સદા શાન્તિ,	પ્રભુ છે જૈન વેદાન્તી,	૫
પ્રભુ જગ વિશ્વ નં વસીયા,	પ્રભુજ દૂર પણ ખસીયા;	
પ્રભુથી ઐક્યથી હસિયા,	પ્રભુ તો પ્રેમમાં વસીઆ.	૬
પ્રભુ આવી વસ્યા ઘરમાં,	પ્રભુજ છે હૃદય પટમાં;	
પ્રભુના પંથથી હઠમાં,	પ્રભુની પ્રાપ્તિ પણ હઠમાં.	૭
પ્રભુને કોઈ વરનારા,	ભવાખિંદ્ર કોઈ તરનારા;	
પ્રભુને કોઈ રતનારા,	પ્રભુથી તાપ મટનારા.	૮
પ્રભુમાં પ્રેમ વર્ષાવે,	પ્રભુ ત્યારે દૃઢ્ય આવે;	
પ્રભુથી હૈડું હાવે,	ચિદાનન્દી તદા થાવે.	૯
પ્રભુનો હું પ્રભુ મહારા,	પ્રભો હે ! ના તમે ન્યારા;	
પ્રભુજ કષ્ટ હરનારા,	જપું તુજ ગુણની માળા.	૧૦
પ્રભુજ આપની આશા,	પ્રભુ વિણ અન્ય નીરાશા;	
પ્રભુનો પંથ દખાવો,	અજીતઆનન્દી હરખાવો.	૧૧
સુરત બંદર.	મુનિ અજીતસાગર.	

(૮૬)

વિષયસુખ.

(૮૪)

(ગઝલ.)

વિષયસુખ અભ્રની છાયા, વિષયસુખ મોહિની માયા;
 વિષયસુખ ઝેરનો પ્યાલી, પીધાથી જન જતા ચાલી. ૧
 વિષયસુખ માટીનો ગાળો, વિષયમાં સુખ શું ખાળો;
 વિષયસુખ કાચનો સીસો, વિષયસુખ કાચનો કીરસો. ૨
 વિષયસુખમાં મહા દુઃખ છે, વિષયસુખમાંહી ક્યાં સુખ છે?
 વિષયસુખ પાણી પરપોટો, વિષયસુખ રોગ છે મોટો. ૩
 વિષયસુખ ગીલ્લથી ભરીયું, વિષયથી કોઈ નવ તરીયું;
 વિષય મૃગતુષ્ણિકાપાણી, વિષયસુખ છેક ધુળધાણી. ૪
 વિષયસુખ પાણીનો રેલો, વિષયસુખ પાંખિનો મેળો;
 વિષયસુખ વીજળી જાણો, વિષયસુખ સપાં પરમાણો. ૫
 વિષયસુખ મોહ પ્રગટાવે, વિષયસુખ ભક્તિ અટકાવે;
 વિષયસુખ જન્મને આપે, મરણ પણ થાય તે પાપે. ૬
 વિષયસુખ રોગ છે પામા, ઉપરથી ડુટડી રામા;
 છુટે નહીં છોડતાંમાં તે, પછી અકળાય જીવ પોતે. ૭
 વિષયસુખ ઝેરના લાડ, વિષયસુખ ચોરડું ગાડ;
 વિષયસુખધેન વીકારી, તજે તે છે અધિકારી. ૮
 વિષયસુખમાંહી ઝકડાયા, વિષયસુખમાંહી સપડાયા;
 છુટે નહીં છુટતાં પોતે, પછી અકળાય જીવ જોતે. ૯
 વિષયસુખ સ્વપ્નની સૃષ્ટિ, વિષય સુખ કષ્ટની વૃષ્ટિ;
 વિષયસુખને તજે બ્રાતા, અજીત સુખના થશે ભોક્તા. ૧૦
 સુરત બંદર. મુનિ અજીતસાગર.

દુનિયાનું ક્ષણિક સ્વરૂપ.

(૮૫)

(ગઝલ.)

ક્ષણિક જગમિત્રની ચારી, ક્ષણિક દુઃખદાઇ છે નારી;
 ક્ષણિક સંસારિના મેળા, ક્ષણિક સ્વાર્થી ગુરૂ ચેલા. ૧

(૮૭)

ક્ષણિક દિકરા તથા દિકરી, ક્ષણિક બહેની તથા શ્રીકરી;
 ક્ષણિક રૂપીઆ ક્ષણિક જાગીર, ઘરાણું ધન છે અસ્થિર. ૨
 ક્ષણિક હેમે ભર્યા હાથી, ક્ષણિક ભડકુદના ભાધી;
 ક્ષણિક કુપડી ગરીબોની, ક્ષણિક દોલત શ્રીમંતોની. ૩
 ક્ષણિક જામના અધિકારી, ક્ષણિક દીનોની દરકારી;
 ક્ષણિક રાજા તણી પદવી, ક્ષણિક નોકર તણી પદવી. ૪
 ક્ષણિક કવિની કવિતાઓ, ક્ષણિક બહેતી સરિતાઓ;
 ક્ષણિક ગઠ રાજ્યની ખાડી, ક્ષણિક થોડા તથા ગાડી. ૫
 ક્ષણિક વિધ વિધ વાજત્રો, ક્ષણિક દીલખુશકર ચિત્રો;
 ક્ષણિક મણિ મોતીમય છત્રો, ક્ષણિક પ્રેમે ભર્યા પત્રો. ૬
 ક્ષણિક ખાદુ મુલ્યનાં વસ્ત્રો, ક્ષણિક સંસારનાં શસ્ત્રો;
 ક્ષણિક જાગની ત્રિયાનાં બુદ્ધિ, ક્ષણિક બેરીબરોના સ્વાલ. ૭
 ક્ષણિક ઉપર ઉપરના શ્યામ, ક્ષણિક અતુરાગી કેરા રાગ;
 ક્ષણિક બંદી જનોનાં ગીત, ક્ષણિક સ્વાથી જનોની પ્રીત. ૮
 ક્ષણિક સૂલોકનું સામ્રાજ્ય, ક્ષણિક સુર લોકનું સદ્ગાજ્ય;
 ક્ષણિક મેરૂતણું મંડાણ, ક્ષણિક સુર લોકનાં વૈમાન. ૯
 ક્ષણિક વૃક્ષ વિભૂષિત બાગ, ક્ષણિક ઉજ્જડ ભુમિના ભાગ;
 ક્ષણિક મસ્તાનની મસ્તાબ, ક્ષણિક બેશક્તિ નામદર્ધિ. ૧૦
 ક્ષણિક આ સૂર્યની કાન્તિ, ક્ષણિક આ ચંદ્રની શાન્તિ;
 અજીત મન સત્ય માની લે, પ્રભુપદ સત્ય જાણી લે. ૧૧
 રાંદેર. મુનિ અજીતસાગર.

મિત્રને સૂચના.

“ પ્રતિજ્ઞા આપવી પડશે. ”

(૮૬)

(ગુજ.)

અમારા મિત્ર થાવાને, પ્રતિજ્ઞા આપવી પડશે;
 દૃઢ્યનો દિલગિરી સમજ, સમૂળી કાપવી પડશે. ૧

(૮૮)

કદી પુષ્પોની શય્યામાં, પ્રીતિથી પોઠવું પડશે;
 કદા નવરંગી જરિયાની, દુકુળને ઓઠવું પડશે. ૨
 કદી ઘરખાર વિણ વનમાં, અકેલા પોઠવું પડશે;
 કદી કૌપીન કે દિગ્પથ, ઉમંગે ઓઠવું પડશે. ૩
 કદી સ્વાદિષ્ટ પર રસથી, અન્નાદિ ભક્ષણું પડશે;
 કદો ભીક્ષાથી પણ ભુખ્યા, રહી આનન્દવું પડશે. ૪
 કીય મસ્તાન અર્થોપર, ઉલટથી બેઠવું પડશે;
 ઉઘાડે પાય આલીને, કદી પાળા થવું પડશે. ૫
 કદી થોગી થઈ અવધુત, અલખ ચેતાવવી પડશે;
 કદી થઈને અધિકારી, છડી બેલાવવી પડશે. ૬
 કદી શાસ્ત્રાર્થ કરવાને, સભામાં આવવું પડશે;
 કદી મુંગા રહી મનને, પ્રભુમાં લાવવું પડશે. ૭
 કદી અભિમાનીનાં વાક્યો, સમત્વે સાંખવાં પડશે;
 કદી શત્રુતણાં માનો, વિદારી નાંખવાં પડશે. ૮
 કદી લાખો જનો વચ્ચે, હળી મળી રહેવું પણ પડશે;
 કદી ભયભીત જંગલમાં, રહી દુઃખ રહેવું પણ પડશે. ૯
 ગમે તે સ્થિતિ રીતિમાં, ભજન કરવું સદા પડશે;
 સદા આનન્દમાં રહેતાં, અજીત નહીં આપદા પડશે. ૧૦

રાંદેર.

મુનિ અજીતસાગર.

“ હવે પાછા નથી વળવું. ”

(૮૯)

(ગજક.)

ભલે આકાશપડ દુટે, ભલે આ વિશ્વે સહુ રહે,
 ભલે જગદ્દંડ સહુ છુટે, હવે પાછા નથી વળવું. ૧
 અમારો પન્થ છે ન્યારો, અમાને એ અતિ પ્યારો,
 નજીવાં લોકથી ન્યારો, હવે પાછા નથી વળવું. ૨

(૮૯)

ભલે લોકો કરે ખુવાર, શરીર હણવા બને તૈયાર,
 છતાં અહીંએ અમારો પ્યાર, હવે પાછા નથી વળવું. ૩
 હાંડી છે વિધિની ખાડી, વચ્ચે આવી પડે આડી,
 નથી અહીં ખંગલા વાડી, છતાં પાછા નથી વળવું. ૪
 હજારો વીરના રણમાં, ઝઝૂમીને ઝુકું ક્ષણમાં,
 ભલે તન જાય તત્ક્ષણમાં, છતાં પાછા નથી વળવું. ૫
 મહા માલેકની પાસે, જવા તત્પર ઘણી હાંસે,
 જતાં બહુ વિદ્ય દર્શાસે, છતાં પાછા નથી વળવું. ૬
 સંબંધીઓ! સંબંધીઓ! જગતના હે સંબંધીઓ!
 હવે જય જય સદા થાઓ, હવે પાછા નથી વળવું. ૭
 તમારો ને અમારો જે, થયો ભેરો થનારો જે,
 ખતમ સહુ પ્રેમ એ આજે, હવે પાછા નથી વળવું. ૮
 ભણવાને બૂલેલાને, બચાવા ને છુડેલા ને,
 ફકીર કરવા કુલેલાને, હવે પાછા નથી વળવું. ૯
 બન્યો છું મસ્તનો ચેલો, રહ્યો છું મસ્તના ભેળો,
 મજનો મસ્તનો મેળો, હવે પાછા નથી વળવું. ૧૦
 કર્યું મન મસ્તને આધીન, થયો વીર વાક્યને સ્વાધીન,
 ખપાવું માર્ગને દિન દિન, હવે પાછા નથી વળવું. ૧૧
 અજીત છું હું અજીત છું હું, નથી જીતનાર કો મુજને,
 અગમ પાથે અતિ આનંદ, હવે પાછા નથી વળવું. ૧૨
 રાંદેર. અજીતસાગર.

“ કમલની એક કલિને જ્ઞાનનો ગુંજારવ. ”

(૯૦)

(ગઝલ.)

કમલની હે કળી રાતી, ખરી ખીલી તું મદમાતી,
 ઘણું સુંદર સ્વરૂપ તારું, ચતુરા છે અલખ આર. ૧
 લીધો તુંજ સ્વાદ દિલસાથે, ઘણો ચુસી ભરી બાથે,
 રમ્યાં સાથે જમ્યાં સાથે, લીધેલી તાળીઓ હાથે. ૨

(૬૦)

જગતમાં તહારી મેં દીઠી,
 લખી દે એક તો ચીઠી,
 દીધાં છે અન્તરે સામાં,
 ભણેલી ધારી હે ભામા !
 ઘણાં લઢુ બન્યાં જ્યારે,
 અનુભવ સર્વ રંગ રમીઓ,
 પડ્યા સંસ્કાર અજર તહારા,
 ત્રિયા ઓ ! નેનના તારા,
 અરે એ કેમ ભૂલાશે !
 છગરની દાસ્તી જે બાંધી,
 અમર સૂત્રે કરી સાંધી,
 અપૂર્વ પૂર્વની મૈત્રી,
 પળે પળ ચિત્ત ત્યાં રહે છે,
 છતાં દિલ અગ્નિ આ દહે છે,
 વિયોગી દિન વહી જશે,
 કરી સંયોગ સુખસાગર,
 અલખના આંકડા લખશું,
 દૃઢ્યની પાટીઓ રસશું,
 જગતનું ભાન બૂલીશું,
 અજીત જશે વિવિધ આપદ,
 મજાની મીઠી વાતો,
 કરીશું હે ખરી વહાલી !
 ચલાવ્યું વહાણુ તુજ સન્મુખ,
 દૃઢ્ય છે તો નથી દૂરે,
 અજીત થૈજ ! અજીતલેજ,
 અજીત આનંદને વહી જ,

મથુરી પ્રીતી મીઠી,
 ઘણા દિનો ઉપર દીઠી. ૩
 હવે એને બૂલી જ મા,
 વિમલતા વાળી હે રામા ! ૪
 હતાં ભૂલ્યાં જગત ત્યારે,
 હૃદયમાં ભાવથી ભરીઓ, ૫
 યથા રાત્રિ વિષે તારા,
 મુને તુજ વિણ દુઃખક્યારા. ૬
 તજનાં છેક બુલાશે,
 નથી આ વાયુની આંધી. ૭
 બધી વૃત્તિ હૃદય ગાંધી,
 સ્મૃતિ ઘર જે હતી ચિત્રી. ૮
 રસોની ધાર પણ વહે છે,
 વિરહનું મિત્ર દુઃખ સહે છે. ૯
 વિમલ હા ! વાણુલા વહાશે,
 કરીશું ખુબ ઉજાગર. ૧૦
 બની ગરકાવ રસખસશું,
 વધૂવર એક સ્થલ વસશું. ૧૧
 અનુભવમાંહી બૂલીશું,
 અજીત ! જે છે સમિપ આપદ. ૧૨
 બધા કષ્ટો તણી ઘાતો,
 પીયુની પ્રીતી વાળી. ૧૩
 સ્મરે પળપળ વિરાદ તવમુખ,
 જડી દીલ કેરી તસ્ખીર. ૧૪
 અજીતને સુખમાં દેજ,
 અજીત સુખને શિરે વહીજ. ૧૫

પાંચોટ.

(૬૨)

“ સન્મતિ સ્વરૂપ એક સુન્દરીને.”

(૮૯)

(ગઝલ.)

પ્રિયા મહારી મનોહારી,	અલી મેના અપલ નેનાં;	
મહને તો છે ફિકર તહારી,	બની જા પ્રાણની પ્યારી. ૧	
અધા છે ઢંગ જે તહારા,	ગણી લઉં હું સદા પ્યારા;	
અધી તહારી મનોવૃત્તિ,	પરોવી લે ખરે જ્યોતિ. ૨	
વિનાશી રંગમાં રાગી,	પણાની ટેવ દે ત્યાગી;	
બહુ તહારી કહી રીતે,	નિભાવ્યું છે અતિ પ્રીતે. ૩	
કહું પણ તહારું માન્યું છે,	અરે ક્યાં મહારું તાણ્યું છે;	
બહુ દિન કહિયા તહારા,	ગણી શબ્દો સરસ પ્યારા. ૪	
હવે મહારું કહું માને,	તદા તું આર રસમાણે;	
બીજનાં રંગ છોડી દે,	દૃઢ્યનો સાર સાંધી લે. ૫	
બીજથી વાતડી તજજે,	સરસ શૃંગાર પણ સજજે;	
બીજના છે ક્ષણિક પ્રેમો,	ક્ષણિક એઓ તણા નેમો. ૬	
અમર વેદસી અમર થૈજ,	પિયુતા મંદિરે રહી જા;	
પિયુતા વાક્યમાં તહારી,	સંસૃતા સર્વ ઉર ધારો. ૭	
અધા કલેશો તણા સિન્ધુ,	તાણું એકે નથી બિન્દુ;	
ઉગે છે શાન્તિનો ઈન્દુ,	અહીં તું આવી જા સીધું. ૮	
સ્ફટિકનાં કિરણ ઉગ્યાં,	તલાવો હું તણાં સૂક્યા;	
સુગંધી વાય છે એવી,	કલપની છાંયડી જેવી. ૯	
ઘણું તહારા હિતે કહું છું,	પરાર્થે પ્રાણ પણ દઉં છું;	
તપાસી લે તું ધન તહારું,	હસાવી લે તું મન મહારું. ૧૦	
ધરી છે મેં તને હૈથે,	અરે એ ભૂસી ક્યમ જઠાએ;	
અક્ષત સત્યે ન લોભાતી,	ખરે માર્ગે ન સ્થોભાતો. ૧૧	
દૃઢ્ય સાથે મહને તું લે,	દૃઢ્યહારી તયન બે દે;	
ગણી લઉં મહારી એન્હાસી,	ખરોખર દઉં હસી તાસી. ૧૨	

(૯૨)

ખરો છે આ જીવાનીનો, વહી જતો જ રસભીનો;
 ખુલ્લા દીસે જરૂર પીજ, અમર જોખનવતી યજ્ઞ. ૧૩
 પ્રિયા આ પ્રેમની થેલી, હવે ના થાતી મન મેલી;
 બીજાની પ્રીત દે મેલી, જીવાનીવાળી અલબેલી. ૧૪
 બીજા સ્વામી નથી સાચા, જરૂર છે સ્નેહ એ કાચા;
 અરે અહિં આવ હૃદય લેલઉ, ખરા મંત્રો શીખાવી દઉં. ૧૫
 ખરા ઉસ્તાદની ચેલો, પીયુના પ્રેમની ઘેલો;
 કુકાવી લે અજીત જોડે, જીગર તહાડે અતિ કોડે. ૧૬
 મહેસાણા. મુનિ અજીતસાગર.

“ એક શુકને. ”

(૯૦)

(ગાંધી.)

અરે હે પાખીડા પ્યારા, અવણકર શબ્દ એ મહારા;
 કહું છું હેતુએ તહારા, અદલ થા સત્યનો પાથી. ૧
 વિમલ છે પ્રેમતું પિંજર, હૃદયના ભેદનો લય જ્યાં;
 તહાં તું તો બિરાજી લે, અદલ હે સત્યના પાથી. ૨
 દુઃખદ આ વિશ્વને વગડે, જાળે દાવગિનની જવાલા;
 તહાંથી તું બચી જાવા, અદલ થા સત્યનો પાથી. ૩
 ભર્યાં છે ક્ષારનાં ઝાઝાં, સરોવરીઆં જાહુ ઉડાં;
 ત્યાં તહારી છીપાવાને, અદલ થા સત્યનો પાથી. ૪
 અહીં હું પુષ્પની માળા, સુગંધી પુષ્પની ગાદી;
 પહેરાવું બિરાજતું, અદલ થા સત્યનો પાથી. ૫
 સુધાસમ વારિડાં શીતલ, તહને હું પ્રેમથી પાઉં;
 ખરા હે સત્યના શોધક, અદલ થા સત્યનો પાથી. ૬
 ઘણા બાળે વને ભમતા, પલક માંહી વિદારે છે,
 થવા નિર્ભય અડીં આવી, અદલ થા સત્યનો પાથી. ૭
 ખરી છે પ્રેમની દારી, નથી જ્યાં કુડ કપટ જરીએ;
 અમર અંથી ગ્રહી લેવા, અદલ થા પ્રેમનો પાથી. ૮

(૯૩)

વળી આ પારધી ભમતો, તરે ના કોટરોમા;
 દ્વિજોનાં બાળુડાં પકડે, અતઃ થા પ્રેમનો પથી. ૯
 અહીંયાં વળના સળીયા, વડે સુંદર રચ્યું પીંજર;
 વળી માલેક હું ઉપર, બની જા પ્રેમનો પથી. ૧૦
 વળી છે ઇજનાં ગાનો, મઝા સાથે અહીં ગાવાં;
 ખરી હજેજત અતુલવવા, બની જા પ્રેમનો પથી. ૧૧
 મહેને તુંજ નેનની ઝાંખી, થઈ છે શુભ દિવસથી જે;
 ઉગ્યો ઈન્દુ વિમલ ગગને, બની જા પ્રેમનો પથી. ૧૨
 સુખદ આ ચન્દ્રની ધોળી, વિમલ છે શાન્તિમય કાન્તિ,
 અટલ આનન્દને લેવા, અટલ થા પ્રેમનો પથી. ૧૩
 કલુષિત લોકના પ્રેમો, નથી આ પીંજરે પૂર્યાં;
 જગરની જાદગી માટે, અટલ થા પ્રેમનો પથી. ૧૪
 જતે ના મોહના થોડા, અજીત સ્થાને અજીત થાવા;
 અરે હે ! સ્નેહના બાંધ્યા, બની જા પ્રેમનો પથી. ૧૫
 પ્રેમ પન્થીનો હિતસ્વી.

રોગગ્રસ્ત શરીરની અસ્વસ્થતા.

(૯૧)

(ગઝલ.)

અરે દિલદર્દના સમયે, બને નહી કંઈ પ્રાણીએ;
 કરે શું કાર્યને અરજાં, દશાના રંગ મહાણી લે. ૧
 પડે બુદ્ધિ થઈ બુઝી, સ્વધર્મે ના ગમન કરતી;
 પડે નહિ ચેન કંઈ ચિત્તને, ધીરજતા ના ઠરી રહેતી. ૨
 અરે મનમસ્તની કુસ્તાઈ, પડે ભાગી સહજમાંહી,
 ગમે નહી મિત્રની વાર્તા, દરદઉદ્ધિ નડે ત્યાંહી. ૩
 ગમે નહી પ્યારના શબ્દો, મીઠા વાક્યો કહુ લાગે;
 શહુર વિષુ સ્વસ્થતા સઘળી, પલકમાંહી પડી ભાગે. ૪
 ગળે છે એ સમે જનની, હૃદયવૃત્તિ અહાંકારી;
 મીઠાં અન્નો નહી ભાવે, શકે નહી જલ ઉન્ચારી. ૫

(૯૪)

દ્રિવસ લાગે અરિ સરખો, નિશા લાગે અરિ સરખી;
 વખત પણ જાય નહીં કેમે, પીડ સુખ સૂચને ચરખી. ૬
 હરાયે નહીં ફરાયે નહીં, જવાએ નહીં હવા લેવા;
 સમય શાન્તિ તણા કેવા. ૭
 પદો હસ્તો વિષે પીડા, નયનમાં આંસુની ધાર;
 દૃઢ ગભરાય શિરમાં તો, પડે છે ત્રાસરે પ્યારા ! ૮
 સમજ લે જવડા જાતે, થવાનું તે થવા દેને;
 વિચારેના તરંગાને, જતા માર્ગે જવા દેને. ૯
 ઉપાધિ વ્યાધિના વનમાં, મળે નહીં શાન્તિનું પાણી;
 જીલમ કારી વિચારો તો, પીલે જયમ તીલને ઘાણી. ૧૦
 પિતા બ્રાતાજ રાગીને, શુર મિત્રોજ ત્યાગી ને;
 પથારી પાસ આવીને, ઉદાસી ઉર લાવીને. ૧૧
 લગાવે હસ્તને શિરપર, વળી કોઈ ઈતર અંગે;
 સખત છે વેદના કહેતા, ધવળ હોય નીલારંગે. ૧૨
 જઈ એકાન્તમાં ગોળિ, મળી સર્વે ચલાવે છે;
 જઈ કોઈ દવા લાવે, તથા કોઈ વૈદ્ય લાવે છે. ૧૩
 વદે કોઈ ઉતારોને, નજર તો લાગી છે વસમી;
 તથા ખીજ વદે છે કે, પિશાચી ચોટ લાગી છે. ૧૪
 વળી કોઈ નથી ખીજું, કરમનો વાંક ખતલાવે;
 ઘણું બોલે રૂઢું થાશે, પ્રભુની મહેર દર્શાવે. ૧૫
 વળી કોઈ ભીતર ખીજાં, છતાં પણ કોઈ કહી નાંખે;
 અરે આ રોગ છે ખીજો, યદા લગ્યા ઉદય રામે. ૧૬
 કરે કકલાટ એ સુણી, બધાઓ સત્ય એ વારે;
 વચન લાગે વિષમભારી, દરદીને વજ્ર સમ ત્યારે. ૧૭
 વખત જો દુષ્ટ થાશે તો, અરે જીવ ! શી દશા થાશે;
 કરેલાં દુષ્ટતાયે તો, યમો આવી લઈ જાય. ૧૮
 કહે જાને અરે સ્વામી, નથી કીધું જીવે સાડું;
 કર્યાં છે દુષ્ટતો જગમાં, ભ્રમે લાગ્યું વિષમ પ્યાડું. ૧૯
 અરે દદી વિનાશકિત, કરે છે ઇશની ભક્તિ;
 પ્રભો ! રાજો દરદ માડું, જરા આપો હવે શક્તિ. ૨૦

(૬૫)

તમારી ભક્તિ સંગાથે, લગન મહારી લગાડું છું;
 કરી કંઈ સ્વાત્મ સાધનને, જીવાત્માને જગાડું છું. ૨૧
 બધા સ્વાર્થી જગત ભેળો, કદી નહી સ્વાર્થને સાધું;
 તથાપિ સ્વાર્થને સાધી, બીજના સ્વાર્થ આરાધું. ૨૨
 ઘણા એ રીતના ઉભરા, ઉદય પામે વિલય પામે;
 છતાં સારું થવાનું તો, કરમ ઇચ્છા તણા કાલે ૨૩
 થયું કંઈ ઠીક દિલમાંહી, વિમલ વિશ્વાસ પણ આવ્યો;
 અજિત જનરાજ ભજવાને, દરદીને માર્ગ દશાવ્યો ૨૪
 દર્દીના પ્રેક્ષક.

મૂર્તિપૂજન મહિમા.

૬૨

(સર્વેયા.)

મૂર્તિ તણા મહિમા છે મેટો, સમજે કોઈકે સંસ્કારી,
 મૂર્તિપૂજનથી પ્રાપ્ત થાય છે, સુંદર શિવપદની ખારી;
 એ મહિમા સમજાણો આજે, સદ્ગુરૂ બુદ્ધિસાગરથી,
 એ મારે એઆના ચરણે, નમન કરું એ આ કરથી. ૧

સુસલમાન પણ મૂર્તિ પૂજે, મક્કામાં જઈ નેમેથી,
 ખ્રીસ્તીઆ પણ ફાંસી ફાંસી, પૂજે ઇશુના પ્રેમેથી;
 ભક્તિમાર્ગે શ્રીરામચન્દ્ર કે, કૃષ્ણની પૂજે પ્રતિમાને,
 કોઈ સદાશિવ કે હનુમતના, છબીના માને મહિમાને. ૨

પુત્રો પણ નિજ માતૃપિતાની, પ્રત્યક્ષ મૂર્તિને સેવે,
 સુંદરી પણ નિજ સ્વામિ કેરો, મૂર્તિને તનમન દેવે;
 આર્યસમાજ દયાનંદની, છબીનું ગૌરવ બહુ જાણે,
 મૂર્તિપૂજક છે દુનિયાં સર્વે, મૂર્ખ મૂર્ખને નહિ માને, ૩

મૂર્તિ મૂળપુરૂષનાં ઉત્તમ, કાર્યો સંભારી દે છે,
 મૂર્તિવાળાના મંદિર માંહિ, સુખકર સ્વચ્છ હવા રહે છે;
 યોગશાસ્ત્રને જૈનાગમ તે, મૂર્તિ ખાસ વખાણે છે,
 ચમત્કાર મૂર્તિના અદ્ભુત, જે જાણે તે માણે છે. ૪

વીર વાક્ય તો સૂત્રો માંહિ, પ્રતિમા પૂજ્ય બતાવે છે,
 સિદ્ધ પુરૂષ પણ મૂર્તિ કેરાં, ગાયન રૂડો ગાવે છે;
 મૂર્તિભેદ મળે સમજાણો, સદ્ગુરૂ બુદ્ધિસાગરથી,
 એજીતસાગર થયો કૃતારથ, સદ્ગુરૂપદ શિર ધરવાથી. ૫

(૬૬)

શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરષટ્કમિદમ્ ગુર્જર જ્ઞાપાયામ્.

૯૩

(હંદ-ત્રિભંગી.)

જય નિત્ય ઉજાગર, કરુણાના ઘર, વૈરાગિવર, ધર્માકર,
જય સુખના સાગર, અતુલવ આકર, જ્ઞાનસુધાધર, શિક્ષાકર;
જય દ્રેષ્ટશાધર, દીનદયાકર, સમતા સાગર, દીક્ષાધર ?
જય જય યોગાકર, બુદ્ધિસાગર, પૂર્ણપ્રભાકર, પ્રેમાકર. ૧

પ્રભુપદ નિવાસી, છે ગુણવાસી, અવિચળ પ્યારી, વિદ્યારી,
પ્રભુપથ પ્રવાસી, વિભુ વિલાસી, વાણી સુધારી, દેવાંશી;
તદસ્થાન તપાસી, તણ ઉદાસો, ઉત્થ ઉલ્લાસી, શાંત્યાકર ?
જય જય યોગાકર, બુદ્ધિસાગર, પૂર્ણ પ્રભાકર, પ્રેમાકર. ૨

ગુરુ ! મહતે તમારી, પ્રેમ ખુમારી, લાગી ભારી, છે કારી,
હું જાઉં વિચારી, કરવા ન્યારી, ઉરમાં ધારી, આવારી;
પણ જાય ન પ્યારી, હૃદય વિહારી, અદ્ભુતકારી, અજરામર ?
જય જય યોગાકર, બુદ્ધિસાગર, પૂર્ણપ્રભાકર, પ્રેમાકર. ૩

છો શુભ સંસ્કારી, મદ મોહારિ, ધર્મપ્રચારી, ક્રોધારિ,
દુર્જન સંગારિ, દુર્ગુણહારિ, તત્ત્વાગારી, તૃષ્ણારિ;
ભગવત્ ભજનારી, વૃત્તિ તમારી, સદૈવસારી, ભજનાકર ?
જય જય યોગાકર, બુદ્ધિસાગર, પૂર્ણપ્રભાકર, પ્રેમાકર. ૪

જેની ચિતિ જગમાં, વસુધાતળમાં, પ્રાણિસકળમાં, ને ખગમાં,
વળી દાવનળમાં, તળ ચિતળમાં, દ્રવ્ય સકળમાં, ને કળમાં;
જ્ઞાનીના દળમાં, રહિસહું પળમાં, તે વિભુદિલમાં, તત્ત્વાકર ?
જય જય યોગાકર, બુદ્ધિસાગર, પૂર્ણપ્રભાકર, પ્રેમાકર. ૫

ધીરજ ધરનારા, પ્રભુ ભજનારા, તારણહારા, તરનારા,
ખહું કર્યા સુધારા, સુખ કરનારા, સંકટભારા, હરનારા;
ખહું ભક્તાધારા, જય કરનારા, સદગુરુસારા, સ્નેહાકર !
જય જય યોગાકર, બુદ્ધિસાગર, પૂર્ણ પ્રભાકર, પ્રેમાકર. ૬

